

ΕΘΝΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
(ΠΑΛΙΑ ΒΟΥΛΗ) - ΑΘΗΝΑ

ΛΕΥΚΩΜΑ 880 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

Σειρά: Αρχαιολογικοί Χώροι και Μουσεία
Βιβλίο 13

Πάνος Χαρ. Μανιατόπουλος
Ιδιωτική Έκδοση - 2020

Οι φωτογραφίες του βιβλίου διατίθενται ελεύθερα για όποιον θέλει να τις κατεβάσει!

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

1. ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

2. ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

3. ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

4. ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΠΑΝΟΠΛΙΕΣ

5. ΑΓΑΛΜΑΤΑ

6. Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ 1821

7. ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

8. ΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ

9. ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΝΕΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

10. ΠΑΛΙΑ ΒΟΥΛΗ

11. ΝΕΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

12. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕ LEGO

(ΤΑ ΤΑΜΠΕΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ)

ΕΘΝΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

1. ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (1770-1843)

Την ταμπακιέρα μου όπου έχω από τον κυβερνήτη την χαρίζω του εγγονά μου Κωνσταντάκη του Γενναίου.

Απόσπασμα από τη Διαθήκη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη
3 Μαΐου 1840. Αρχείο Ιστορικών Εγγράφων ΙΕΕΕ.

Jean François Bautte, 1828, Γενεύη.

Χρυσό ρολόι που φέρει στο σκέπασμά του εγχάρακτα σε σμάλτο το σύμβολο του μυθικού φοίνικα τη χρονολογία 1821 και τα αρχικά του κυβερνήτη. Τιμητικό δώρο του Ιωάννη Καποδίστρια στον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για όσα είχε ήδη προσφέρει στον Αγώνα. Το ρολόι συνοδεύεται από την επισμαλτωμένη αλυσίδα

και τη σφραγίδα του από σκληρό λίθο, στην οποία έχει χαραχθεί ο αναγεννώμενος από τις στάχτες του φοίνικας.

Αγοράστηκε το 1897 από την Αγγελική Κολοκοτρώνη χήρα του Θεόδωρου, γιού του Γενναίου, έναντι το ποσού των 4.000 δρχ. Η ίδια ακολούθως πρόσφερε ως δωρεά στο ΕΙΜ, την αρματοσιά του Γέρου του Μοριά.

9. Eldhyr Spawden Hops' ugetras xth d. d. i. s. xth d. xth d. 1000.
1820. mair 21. 1800. 1/2 d. 1/2 d. 1/2 d. 1/2 d.

+ $\epsilon\lambda\lambda\alpha\sigma\iota\varsigma$ $\alpha\gamma\iota\circ\gamma\alpha\varsigma$ $\beta\eta\lambda\lambda\alpha\sigma\iota\varsigma$ $\sigma\phi\delta\iota\varsigma$ $\delta\iota\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ $\chi\epsilon$ 23: $\delta\alpha\iota\tau\epsilon$ $\sigma\alpha\lambda\lambda\alpha\gamma\gamma\iota$ ρ 20:
 230 $\iota\sigma\theta\iota\varsigma$ $\alpha\upsilon\gamma\gamma\iota$ 20: $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\tau\epsilon$ $\delta\epsilon$ $\alpha\mu\iota\gamma\gamma\iota$ $\epsilon\upsilon\alpha\gamma\gamma\iota$ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\tau\epsilon$.

[illegible]

8. Προχαρὲς πέντε ἐροῦσι ὑπόμνητα. 30: ἡ δ' αὖτε ὀφθαλμοφανοῦσα
 18: 860: 19: ὑπόμνητα. 7: ἀγαθὴν ἀβραμὸς γυναικα.

[illegible]

239. *Caecilia nigriceps*
 1819: Tori ei. *Fal. Adukyer nigriceps*

TT ԶԵԼՅԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ ԹՎ 37. ՊԵՆՏԱՆՈՎՈՐԱՆԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ ԿՐԻՍՏՈՍ
 1819: ԴԵՐԵՆՏԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՆ

[illegible][illegible][illegible]

239 Polydorus, χαρδον L^x 30: Na' D^u uay ayfau p^odorye 400
1819: μαρτⁱis: uay 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

[illegible]

ΖΑΜΠΙΑΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

(Ραμαβούνι Μεσσηνίας, 1770-Αθήνα, 1843)

Μέλος οικογένειας κλεφτών, υπήρξε αναμφισβήτητα η εξέχουσα φυσιογνωμία της Ελληνικής Επανάστασης. Η επαναστατική του δράση ξεκίνησε πριν από την έναρξη του Αγώνα. Υπηρέτησε στο Σύνταγμα του Ελαφρού Ελληνικού Πεζικού του αγγλικού στρατού στα Επτάνησα, όπου είχε καταφύγει διωκόμενος. Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Στο ενεργητικό του συγκαταλέγονται νικηφόρες επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως η άλωση της Τριπολιτσάς (1821), η καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (1822), κ.ά. Ενεπλάκη στον εμφύλιο και φυλακίστηκε. Οι επιτυχίες του Ιμπραήμ ωστόσο υποχρέωσαν την κυβέρνηση να τον ελευθερώσει και να τον ορίσει Αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου.

Οι εκδόσεις και τα έγγραφα της έκδοσης είναι ψηφιακά αναπαραγωγές.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (1770-1843)

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

(1987)

2. ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

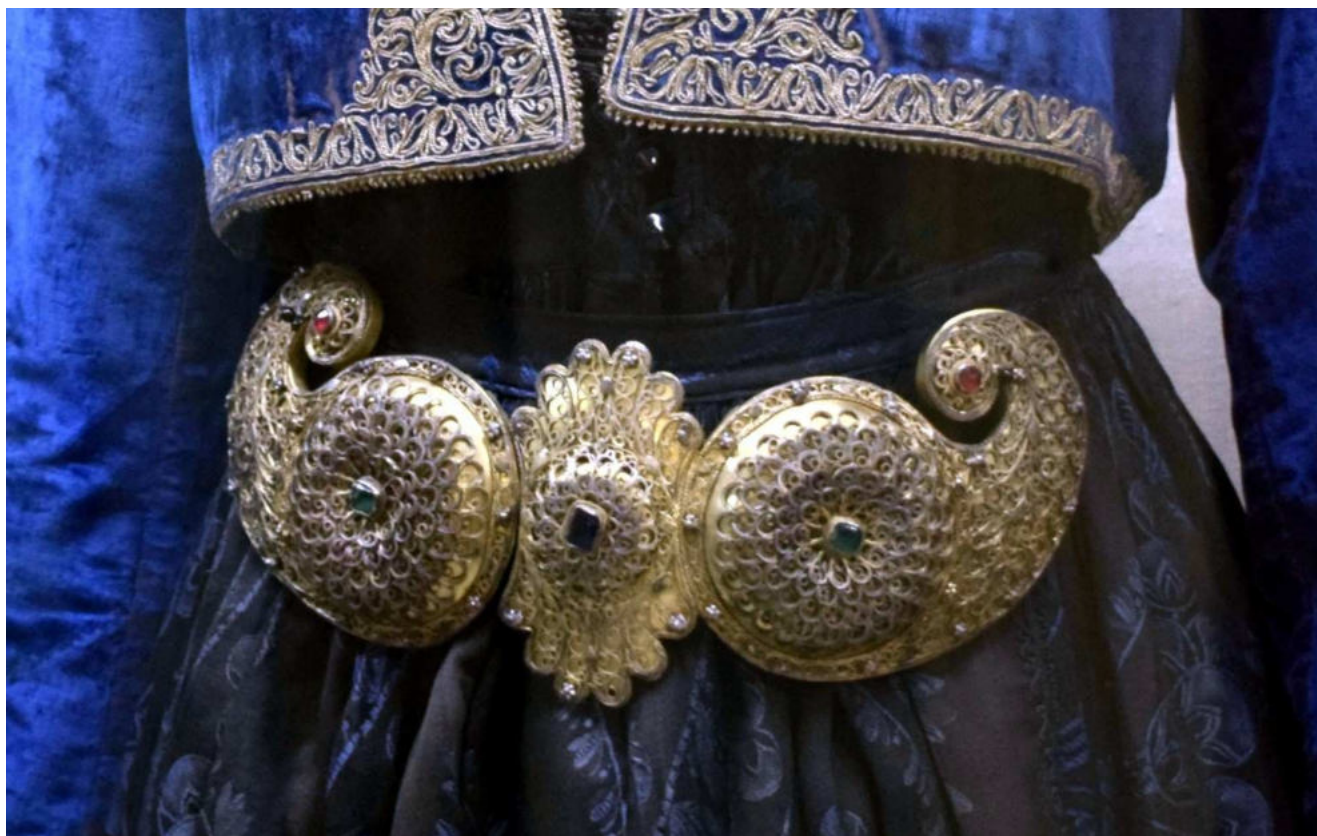

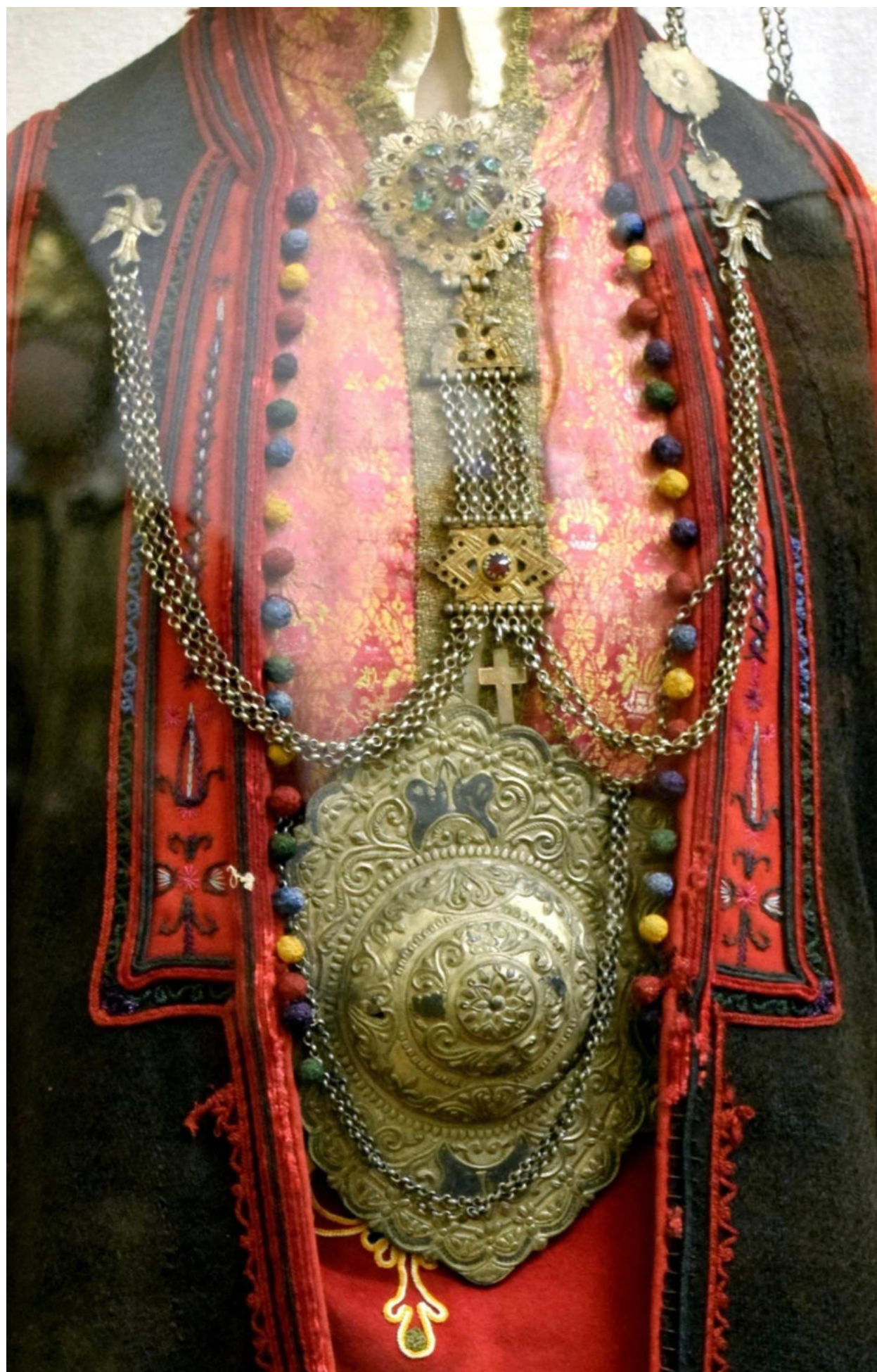

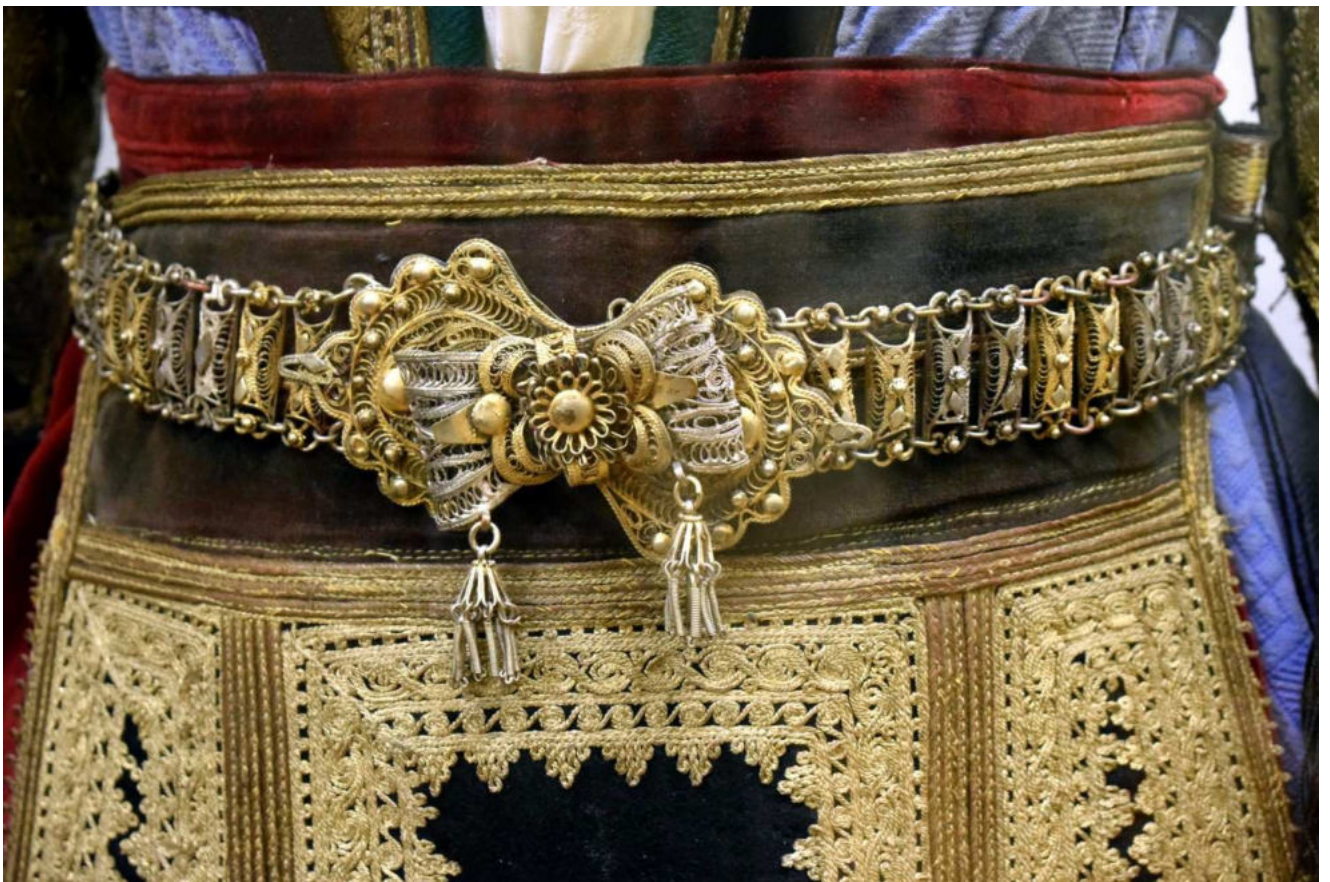

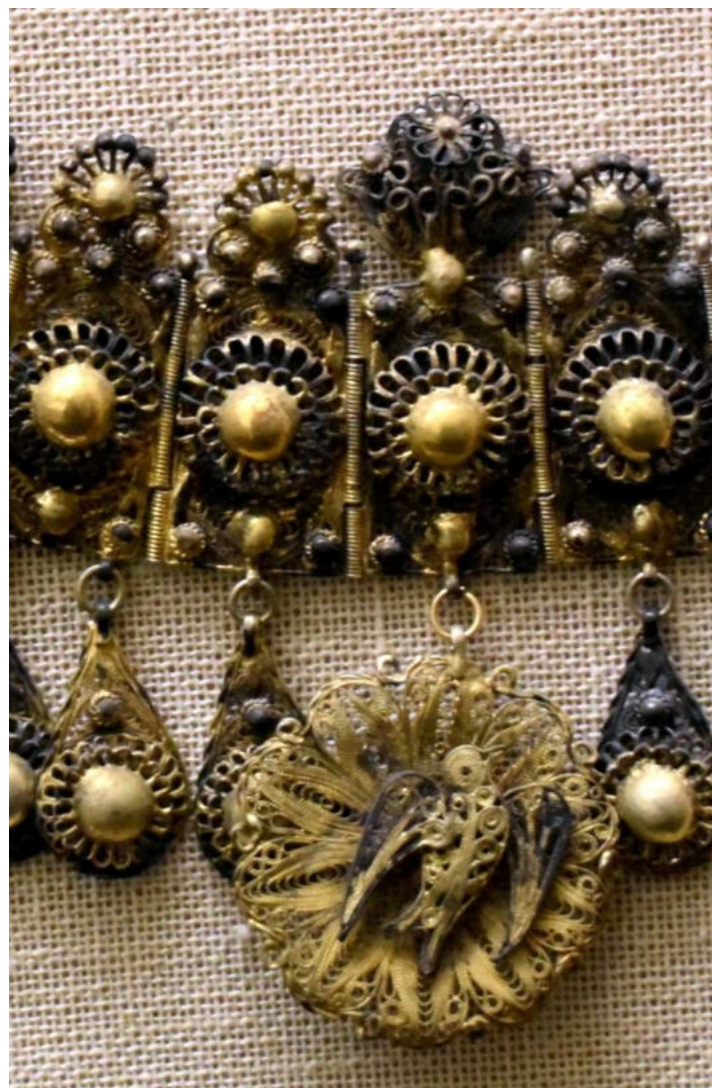
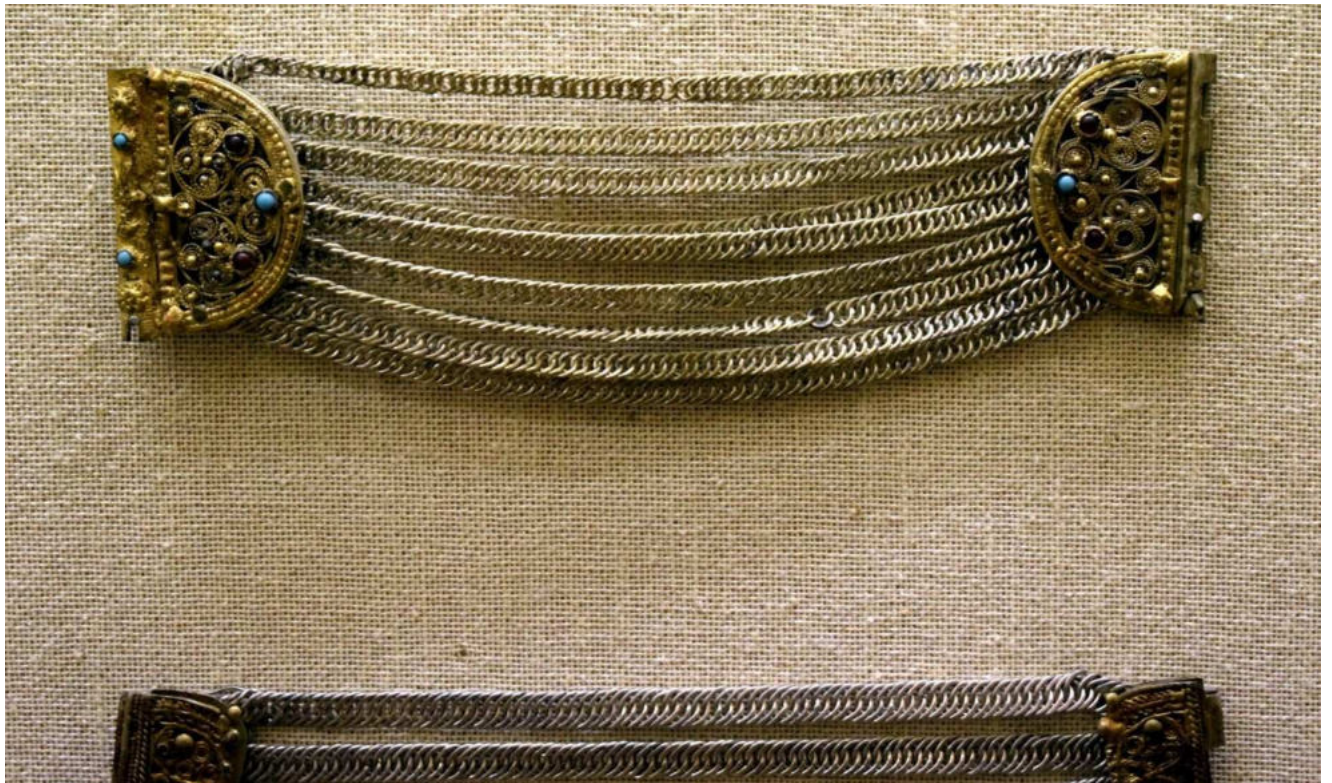

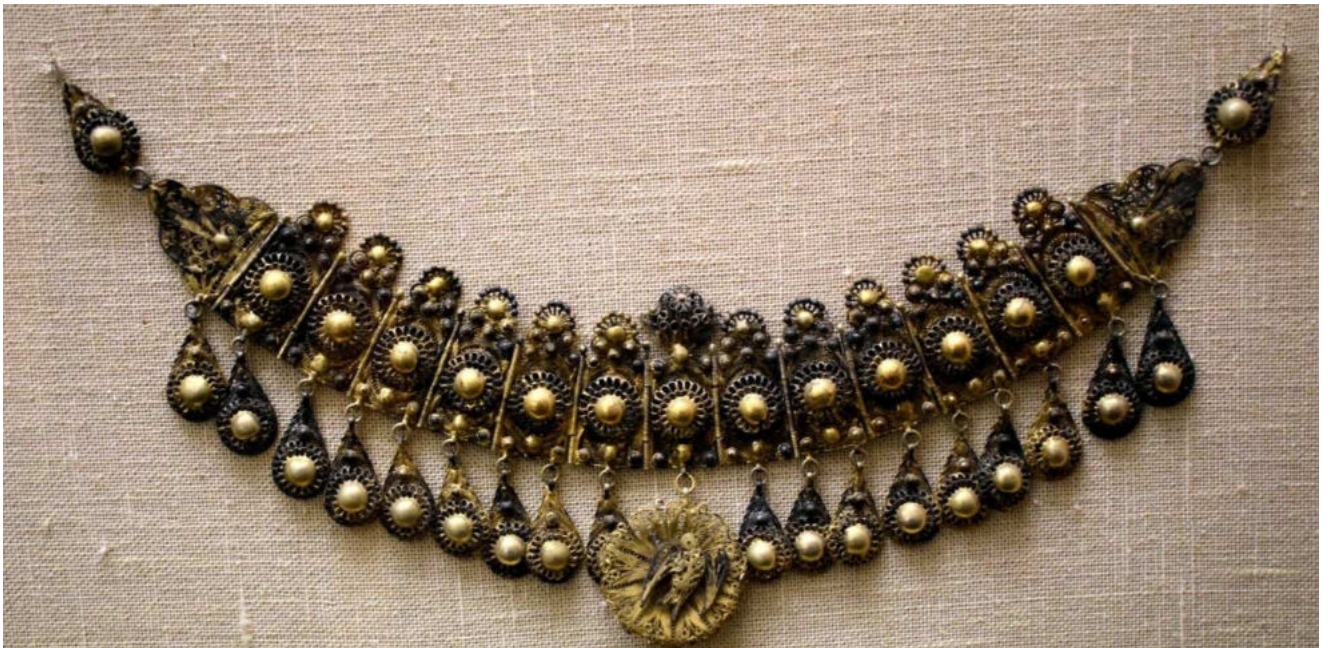

ΙΟΥΤΙΟΥ

Α. ΕΟΥΤΙΟΥ

Α. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΥΛΑ-ΕΟΥΤΙΟΥ

ΥΠΗΛΑΧΤΟΥ

Κ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

ΙΟΥΤΙΟΥ

Α. ΕΟΥΤΙΟΥ

Α. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

Κ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

ΜΑΝΟΥ

Ι. ΚΑΡΑΤΖΑ

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ 1821
(ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΧΕΡΙΣ ΕΛΛΑΣ)
(811)

«ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1821»
ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
(15107)

ΒΟΥΛΗ ΠΑΡΩΝ 1822
(3028)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ 1821
(8250)

ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1808
(779)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
(1888)

Σφραγίδες Ελευθερίας - Επαναστατική διοίκηση
Seals of Liberty - Revolutionary administration

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ 1821
(ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΣ ΕΛΛΑΣ)

«ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1821»
ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΒΟΥΛΗ ΨΑΡΩΝ 1822

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ 1821

ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1808

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΟΔΥΣΣΕΑ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

(1987)

ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗ

ΖΑΜΠΙΑΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΙΣΙΝΗ

ΚΟΝ. ΚΑΛΑΜΑΡΙΩΤΟΥ, ΦΙΛΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΗ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΡΑΚΑ

ΟΔΥΣΣΕΑ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ
(1887-1890)

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
(1887)

ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗ
(1526 B)

ΖΑΜΠΙΑΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
(2513)

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΙΣΙΝΗ
(4140)

ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΡΑΚΑ
(1892)

ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ, ΦΛΑΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
(18867)

Одесская Сбирница
ГРАФЪ КАПОДИСТРІЯ.

Ι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΥΛΓΑ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΣ
(1535, 1538, 1530, 1963, 22701)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΘΩΝ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΣ
(1534, 1538, 1539, 1889, 2270)

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
1882

Η ΠΕΙΡΟΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Η πνευματική και οικονομική αναγέννηση του ελληνισμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας από τα μέσα του 18^{ου} αιώνα, συντελεί στη γρήγορη ανάπτυξη της αργυροχρυσοχοΐας. Η τελευταία βρίσκει έκφραση στα ποικιλόμορφα κοσμήματα της παραδοσιακής ενδυμασίας αλλά και στα απλά χρηστικά αντικείμενα της καθημερινής ζωής.

Οι αυτοδίδακτοι ανώνυμοι αργυροχρυσοχόοι έδωσαν καλλιτεχνικά δείγματα με ανεξάντλητα διακοσμητικά θέματα. Μοτίβα της Ανατολής και αφομοιωμένα δυτικά στοιχεία συνταιριάζονται αρμονικά, ενώ είναι εμφανείς οι επιδράσεις του ελληνικού παρελθόντος.

Κύρια πρώτη ύλη είναι το ασήμι, το οποίο –καθαρό, νοθευμένο ή και επιχρυσωμένο– φιλοτεχνείται με τις πατροπαράδοτες τεχνικές : τη *σφυρήλατη*, τη *χυτή*, την *έκτυπη*, την *εγχάρακτη*, τη *διάτρητη*, τη *συρματερή*, τα σμάλτα και το *σαβάτι*. Σπανιότερα και ειδικά στις νησιωτικές περιοχές χρησιμοποιείται ο χρυσός ενώ δε λείπουν οι πολύτιμες, ημιπολύτιμες ή οι κοινές πολύχρωμες πέτρες από υαλόμαζα.

Φημισμένα κέντρα αργυροχρυσοχοΐας ήταν η Κωνσταντινούπολη, η Στεμνίτσα, τα Ιωάννινα, το Συρράκο, οι Καλαρρύτες, και η περιοχή της Θράκης.

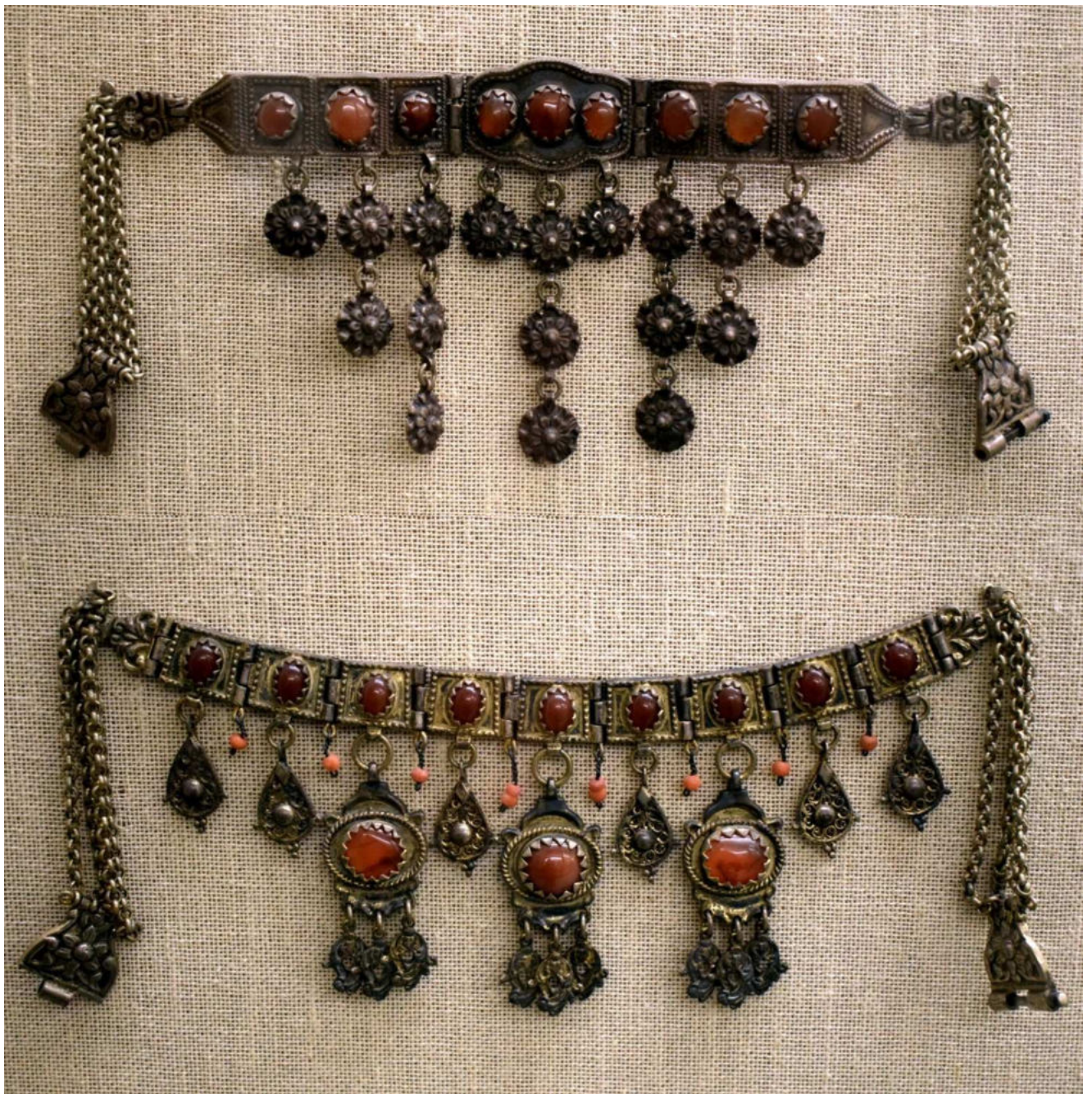
Ανδρικά Κοσμήματα

Από τα λιγοστά κοσμήματα της ανδρικής ενδυμασίας ξεχωρίζουν τα πολύπλοκα κiousτέκια του στήθους και της μέσης αλλά και οι καλτσοδέτες, τα δαχτυλίδια, οι ταμπάκρες, τα καλαμάρια και τα φυλαχτά που τα κρεμούσαν στο λαιμό με αλυσίδα.

Γυναικεία Κοσμήματα

Τα πλούσια κοσμήματα της γυναικείας ενδυμασίας αποτελούσαν κάποτε μία ολοκληρωμένη ενότητα στολισμού, που εξωράιζε την εξωτερική εμφάνιση της γυναίκας:

- Περίτεχνα κοσμήματα για τους λιτούς ή πολύπλοκους νυφικούς κεφαλόδεσμούς που ενίσχυαν τη συμβολική σημασία του.
- Εντυπωσιακά επιμετώπια κοσμήματα
- Σκουλαρίκια.
- Υποσιαγώνια κοσμήματα.
- Κοσμήματα ράχης με φυλακτικό και γονιμικό χαρακτήρα.
- Περιλαίμια, περιδέραια και επιστήθια κοσμήματα.
- Φανταχτερές καρφίτσες.
- Κοσμήματα μέσης που απηχούσαν μαγικές τελετουργικές παραδόσεις.
- Στολίδια για την ποδιά που τόνιζαν την προστατευτική και συμβολική της υπόσταση.
- Ογκώδη δαχτυλίδια και βραχιόλια.

ΘΡΑΚΗ - Μ. ΑΣΙΑ

MARIAGE GREC A ATHÈNES .

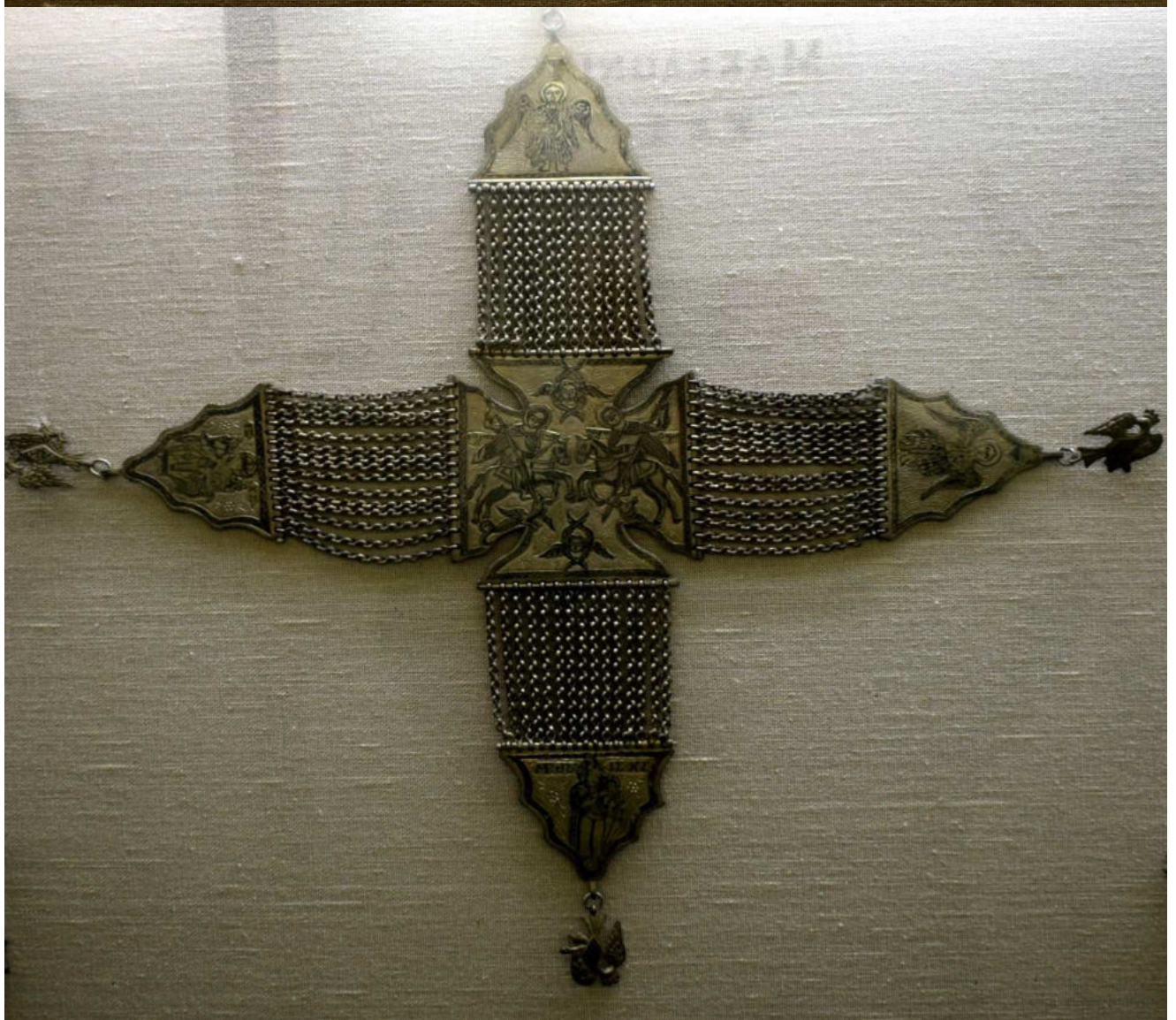
Le barbier Turc achève la toilette de l'époux, la Mariée attend à la porte dans l'Intérieur de la Cour, elle est entourée de curieuses un jeune grec tient devant elle un miroir.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

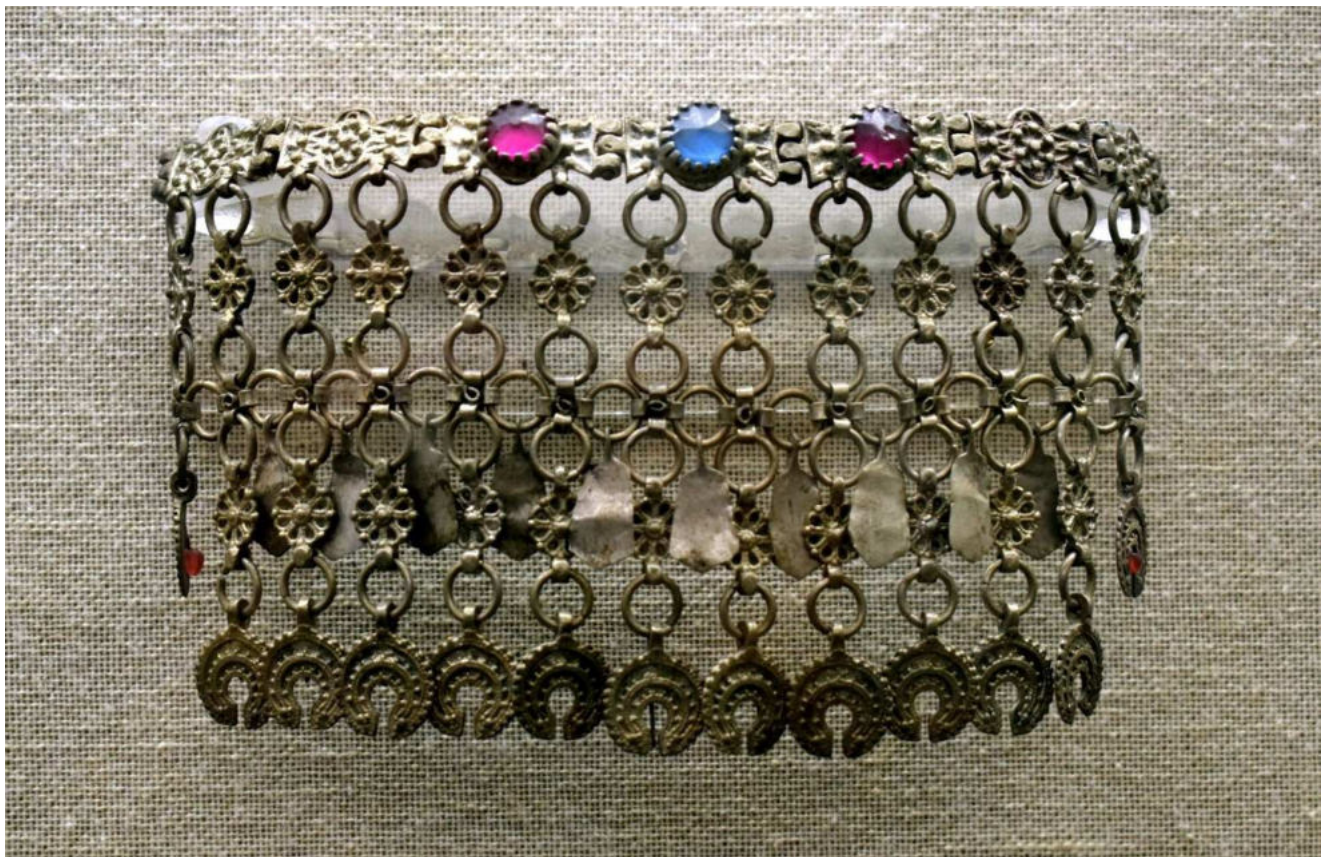

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

3. ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Рубашка-блуза сюртук-юбка 1821
Одежда 1821 года, подаренная в подарок

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Οι ελληνικές παραδοσιακές ενδυμασίες, έργα είτε της οικιακής χειροτεχνίας είτε ειδικών τεχνιτών, αντανakλούν τα βιώματα της λαϊκής ψυχής, διατηρώντας με τρόπο αυστηρό παλαιότερες μορφές και αφομοιώνοντας δημιουργικά ξένες επιδράσεις.

Οι τύποι των παραδοσιακών ενδυμασιών, τα υλικά κατασκευής και τα θέματα της διακόσμησης ποικίλουν ανάλογα με το κλίμα, την εγχώρια παραγωγή, τον τρόπο ζωής και τις πολιτιστικές επιδράσεις κάθε περιοχής. Αλλά και μέσα στην ίδια περιοχή η παραδοσιακή ενδυμασία συναντάται σε διάφορες παραλλαγές, ανάλογα με την ηλικία και την κοινωνική θέση του ανθρώπου που τη φορά. Λειτουργεί, επομένως, με τους δικούς της κανόνες και δεν είναι αποτέλεσμα προσωπικής επιλογής αλλά αυστηρής κοινωνικής προσαρμογής.

Κατά τη διάρκεια του 18ου και 19ου αιώνα συναντάμε ταυτόχρονα στον ηπειρωτικό και νησιωτικό χώρο ενδυμασίες με το σιγκούνι, το καβάδι, το σαγιά, το αντερί και ενδυμασίες με το φουστάνι.

Κοινό βασικό εξάρτημα όλων των ενδυμασιών είναι το πουκάμισο, που αποτελεί εξέλιξη αντίστοιχου ενδύματος της αρχαίας και της βυζαντινής παράδοσης.

Ο στολισμός της γυναικείας φορεσιάς συμπληρώνεται από πλουμιστές ποδιές και ζώνες, μαντίλια για το κεφάλι και τη μέση, πολύχρωμες κάλτσες και χρυσοκεντημένα υποδήματα καθώς και ποικίλα λεπτοδουλεμένα κοσμήματα.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΥΡΑ ΣΠΟΖΑΝΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΥΡΩΠ. ΜΟΥΣΕΙΟ

1874

18472

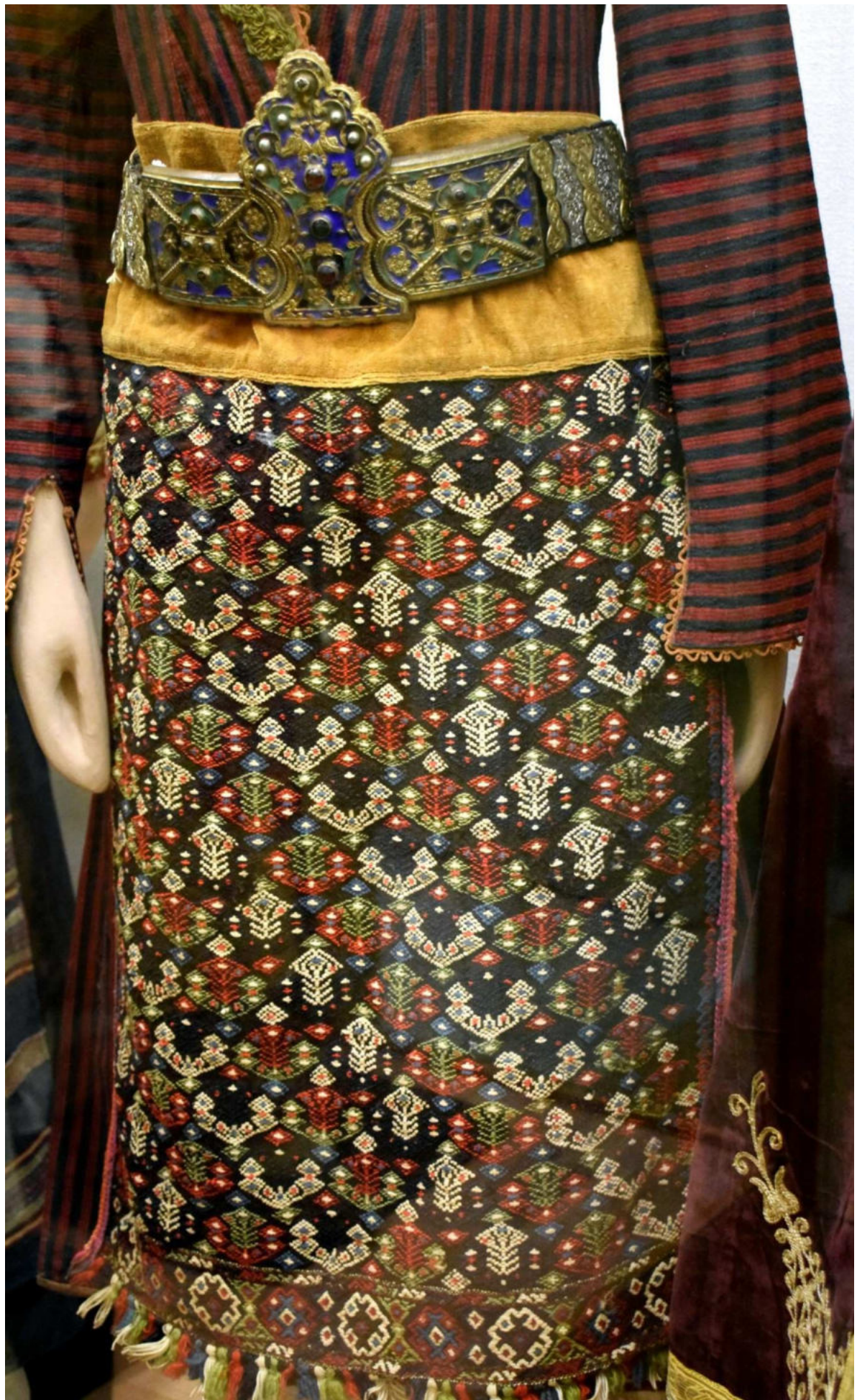

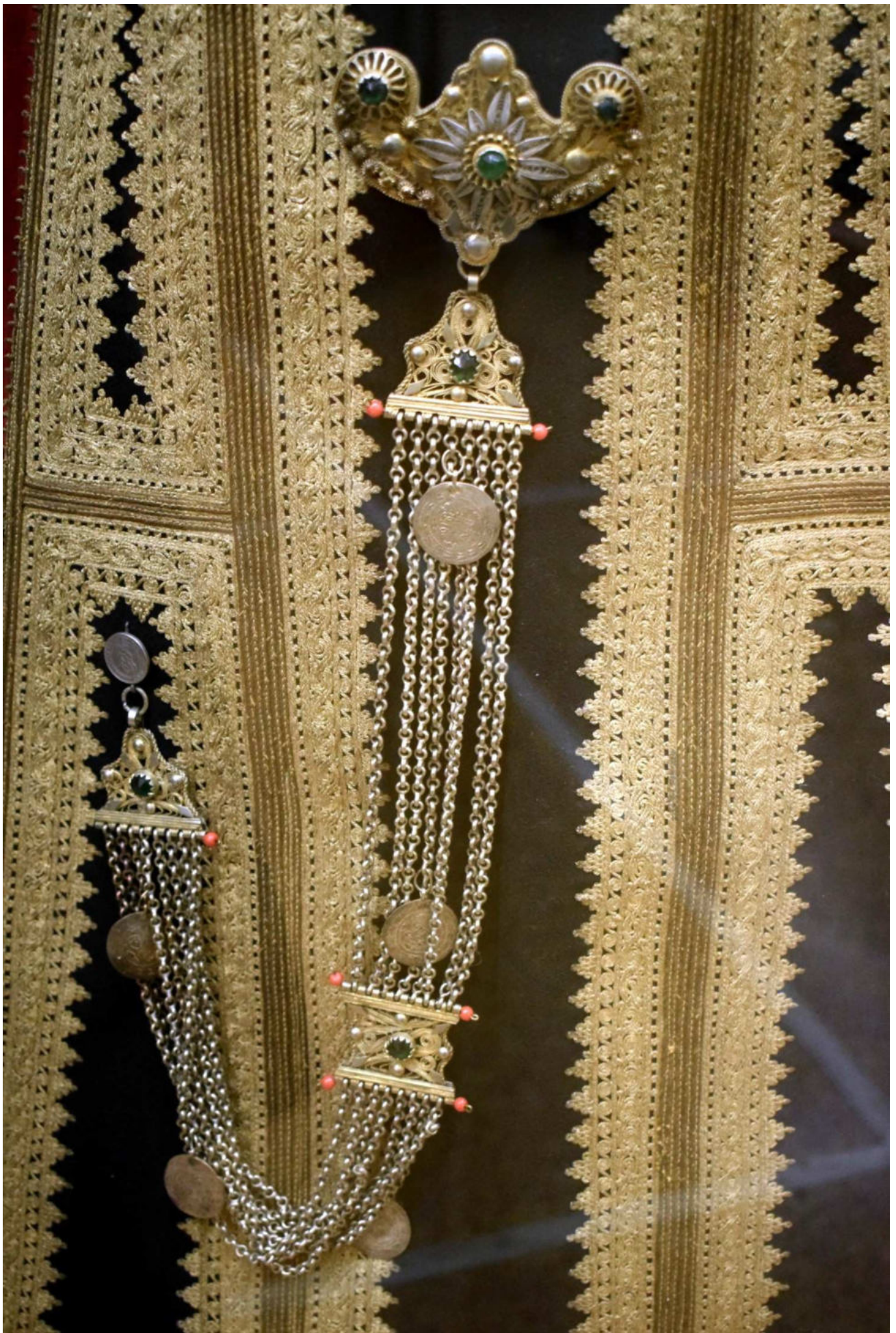

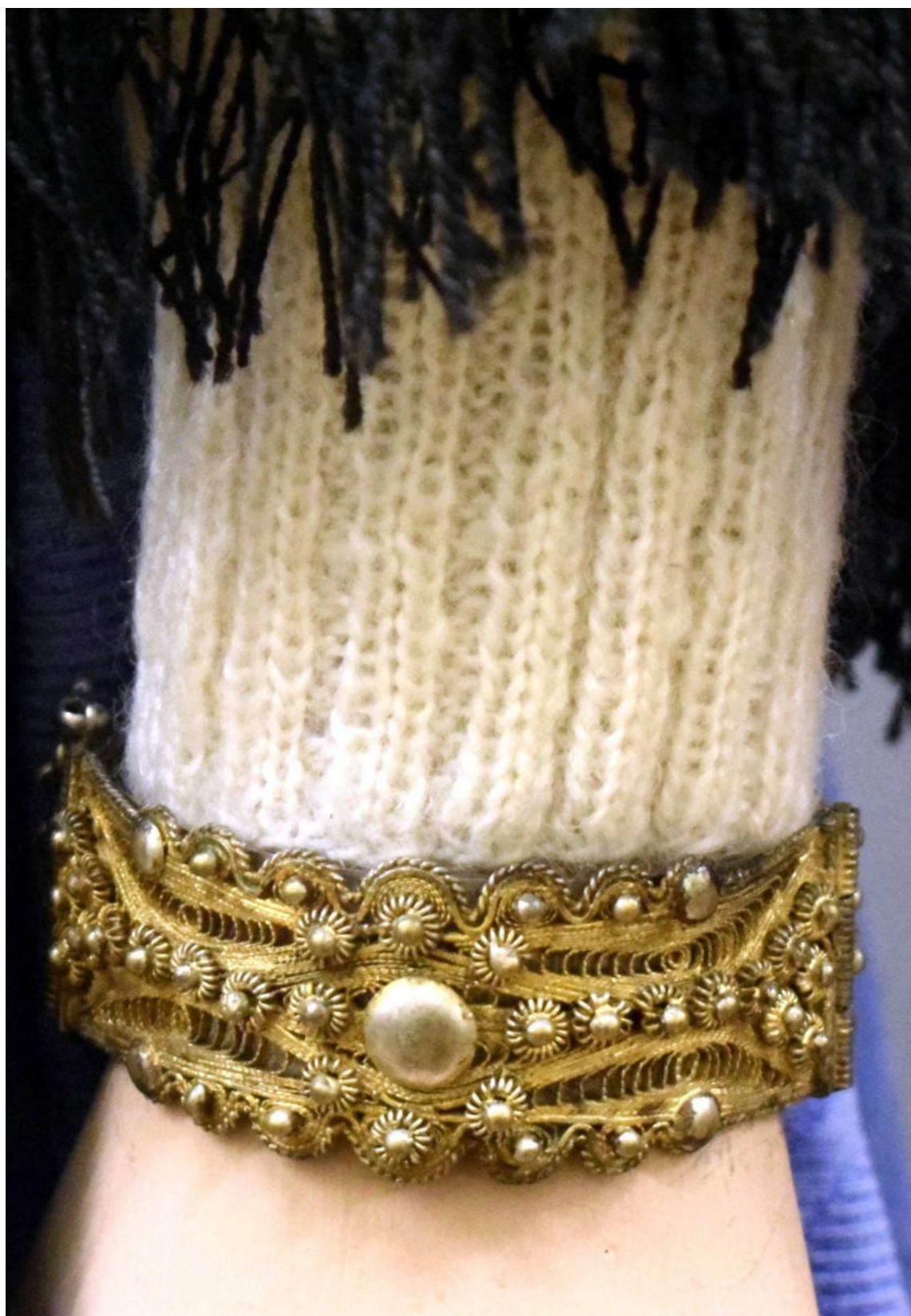

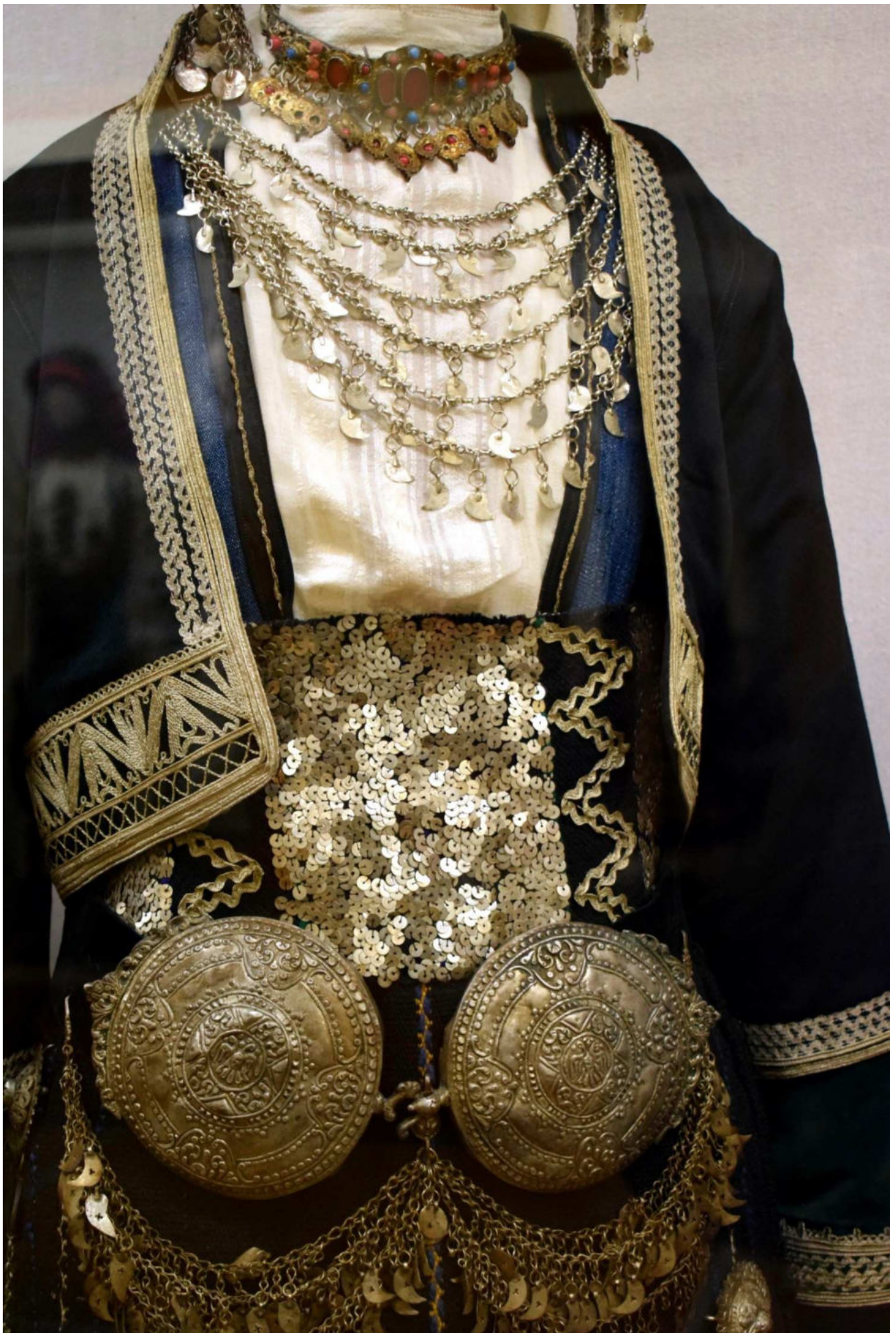

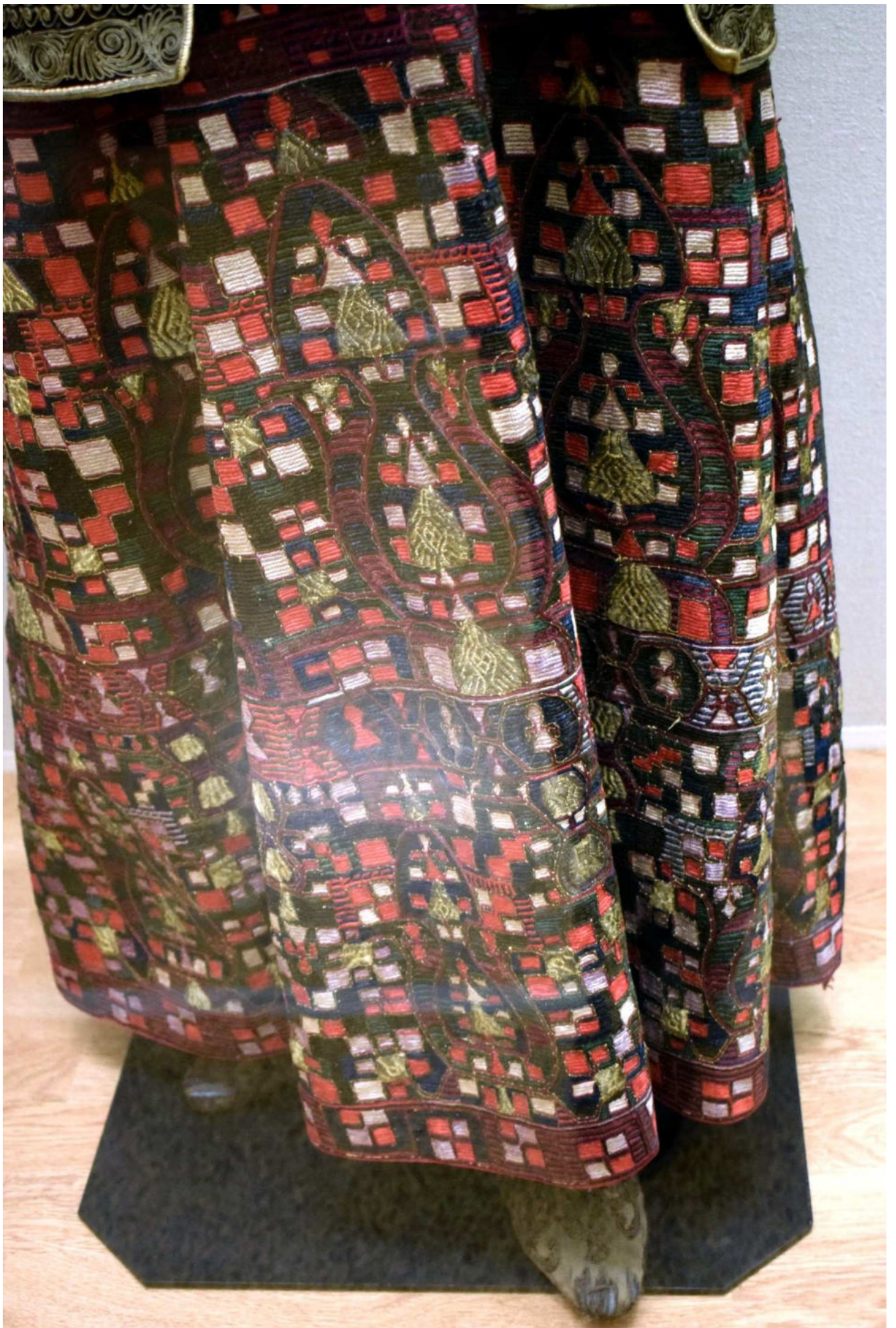

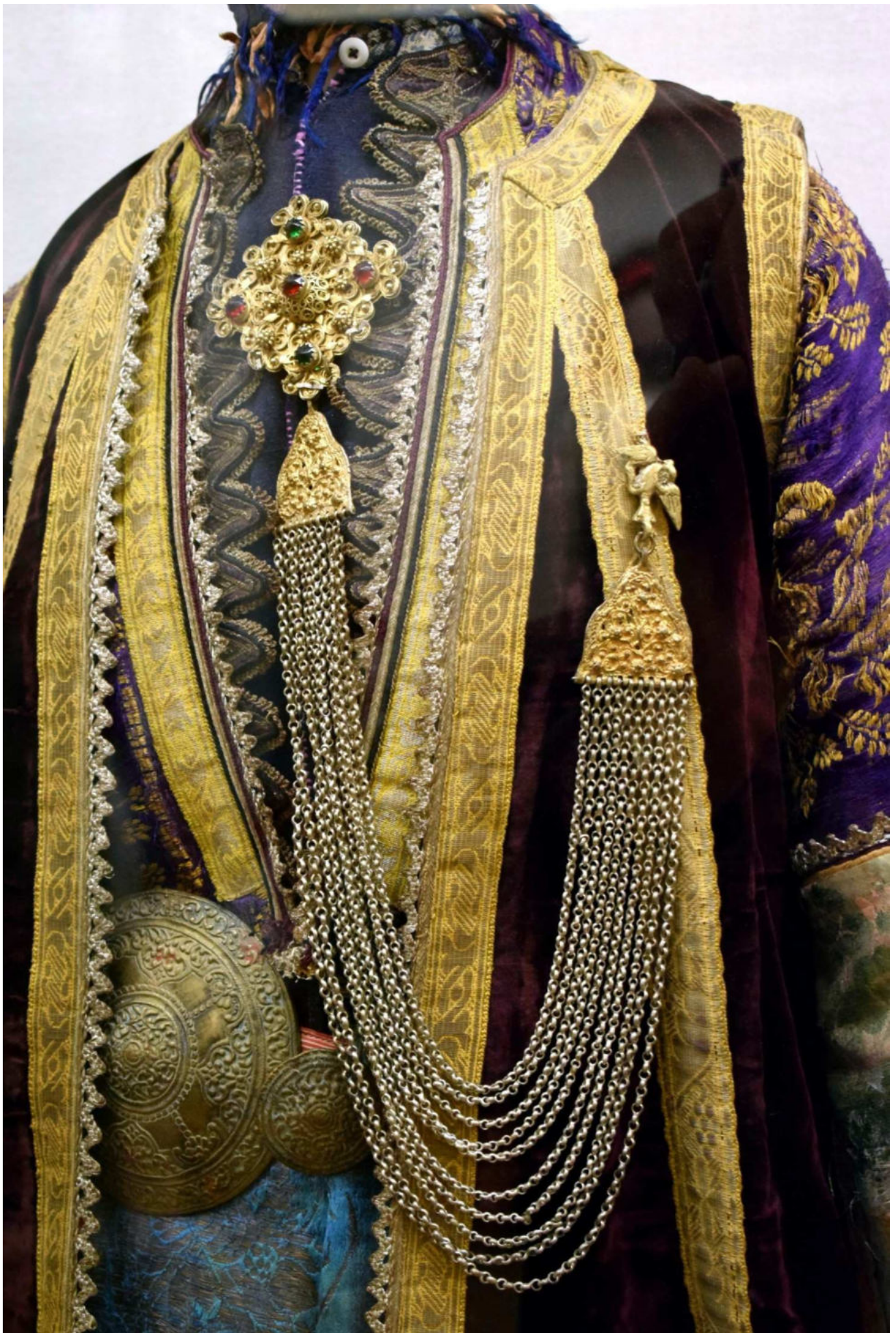

4. ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΠΑΝΟΠΛΙΕΣ

↓ Οπισθογεμή ναυτικά πυροβόλα του 15^{ου} αι.

Έχουν ανελκυθεί από το βυθό του λιμένα της Ναυπάκτου.

↓ **Marine couleuvrines, 15th c.**

Hauled up from the bottom of the harbor of Nafpaktos (Lepanto).

(3780)

↓ Βλήματα πολυβόλων

Προέρχονται από την Ακρόπολη της Αθήνας.

↓ **Cannon projectiles**

Found on the Acropolis of Athens.

↙ Πανοπλία Ιππότη

Αρθρωτή ιπποτική πανοπλία του 16^{ου} αιώνα με λόγχη (αλαβάρδα), ασπίδα και διακοσμητικά σχέδια με την τεχνική της οξυγραφίας. Ακριβές αντίγραφο, τέλη 19^{ου} αιώνα.

↙ **Suit of armour**

Late 19th century exact copy of 16th century suit of armour with accompanying glaive, shield and etched decorations.

↑ Ενετική σημαία της Ζακύνθου

Μεταξωτή σημαία του ενετού Προβλεπτή (κυβερνήτη) της νήσου (αρχ. 18^{ου} αι.).

↑ Venetian flag of Zakynthos (Zante)

Silk flag of the *Proveditore* (governor) of the island (beg. 18th c.).

(3332)

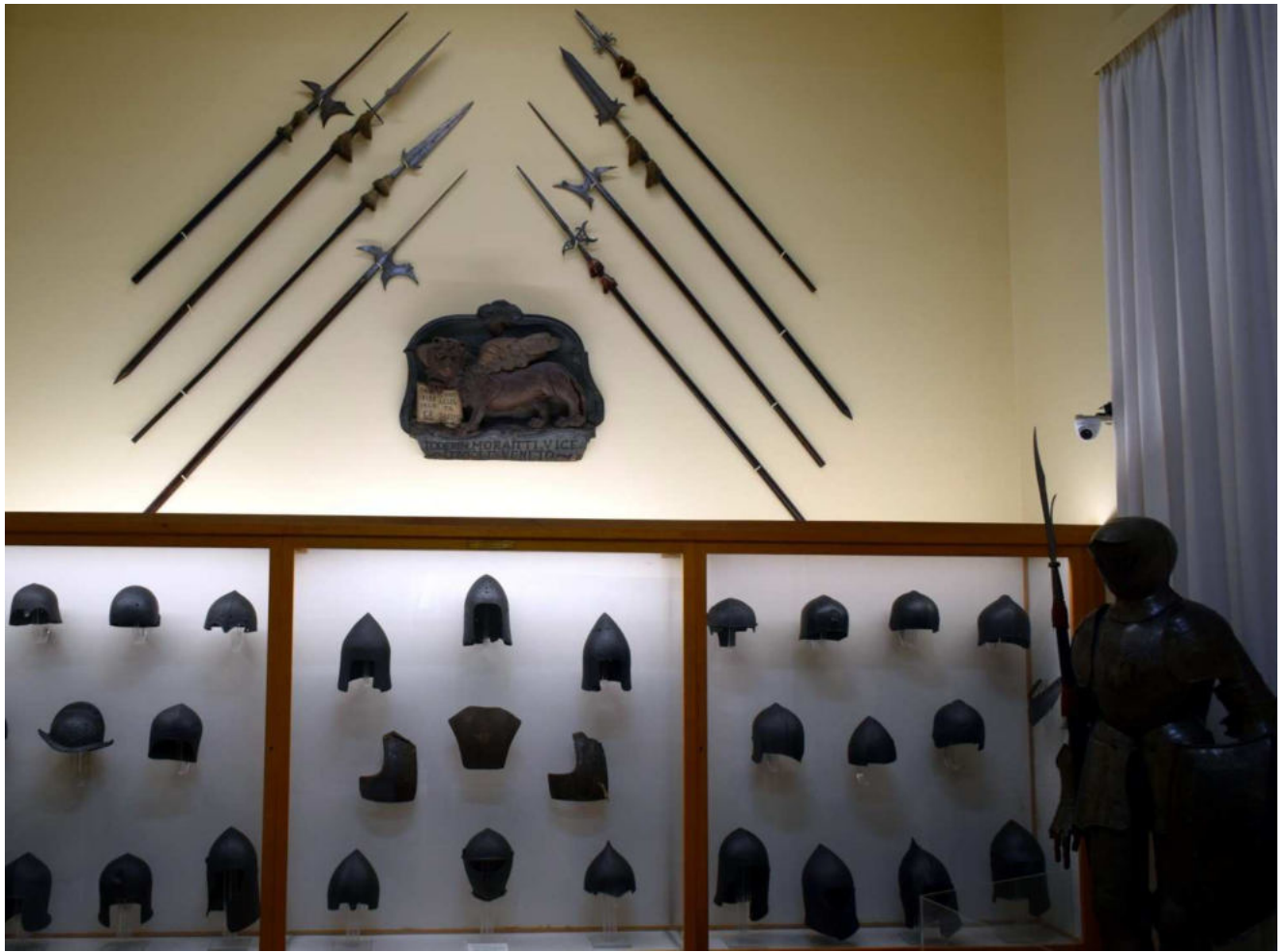
← Οθωμανικές πανοπλίες του 17^{ου} αι.

Αλυσιδωτοί χιτώνες και θώρακες διακοσμημένοι με ρητά του Κορανίου. Φέρουν το σφράγισμα 'ΙΥΙ', χαρακτηριστικό πανοπλιών από το οπλοστάσιο του Μωάμεθ Β'.

← XVIIth century Ottoman armour

Chain armours and cuirass decorated with quotations from the Koran. They bear the stamp 'IYI', related to Sultan Mehmet II's arsenal.

Κ. ΕΕΝΟΚΡΑΤΟΥ
1884

ΕΡΜΑΙΩΝ ΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΟΥ

ΠΙΣΤΟΛΟΦΗΚΕΣ

1870-1880

Καρποφίλι Αθανασίου Διάκου
 Ο καρποφίλιος αγωνιστής, βόλεως και γενναίος, της αντιστάσεως του 1821 (1786-1827) κατακρίθηκε από τους Τούρκους. Ο πατριώτης του έλασε την καλύτερη σφαίρα από τον θάνατό του.
 Το σφαίριό του διακρίθηκε από το σφαίριό του άσπρου Τούτου Μωλδαβίου από Μωριά Καραγάτσι της Σερβίας κατακρίθηκε στον Παρνασσό και κρεμάστηκε στο Μουσείο από τον Σάο Φερ. Αρνέτις.

Athanasios Diakos' musket (karpofofi)
 Diakos, anathema from Karpofofi, member of the Phila (Diakos) and headshot fighter, was captured during the battle of Paros. The musket of Diakos' death made him a victim in the hands of Greek people.
 His musket was seized by Diakos' fellow Diakos, Tzavala and was kept in "The Sermon of the Theotokos" Jerusalem Monastery in Paros. It was donated to the museum by Tzavala's wife.

Παλάσκα
 Μόνη επιβιώσας κρηπίδα της εκκρήσεως του Αθανασίου Διακού.

Pulaskka
 Only an undamaged portion of the capture of Athanasios Diakos.

Πιστόλα Αθανασίου Διακού
 Επιδραστή σφαίρα του Αθανασίου Διακού: ο πρώτος διακρίθηκε από το κρεμάστρο από τον θάνατό του.
 Μόνη διακρίθηκε από τον θάνατό του.

Pistol of Athanasios Diakos
 Diakos' pistol, seized by Diakos' fellow Diakos, during the battle of Paros.
 The pistol bears the handwritten signature of Athanasios Diakos.

Καριοφίλι Αθανασίου Διάκου

Ο ρουμελιώτης αρματολός, Φιλικός και αγωνιστής της επανάστασης του 1821 (1786-1821) αιχμαλωτίστηκε στη μάχη της Αλαμάνας. Ο μαρτυρικός του θάνατος τον κατέστησε σύμβολο στη συνείδηση του λαού.

Το καριοφίλι του διασώθηκε από το παλικάρι του Δημήτρη Τζαμάλη, φυλάχθηκε στη Μονή Κοίμησης της Θεοτόκου Ιερουσαλήμ στον Πάρνασσό και προσφέρθηκε στο Μουσείο από τον Τάκη Ηρ. Λάττη.

Athanasios Diakos' musket (*kariofilii*)

Diakos, armatolos from Roumeli, member of the *Philiki Etairia*, and freedom fighter, was captured during the battle of Alamana. The brutal manner of Diakos' death made him a symbol in the hearts of Greek people.

His musket was saved by Diakos' follower Dimitris Tzamalís and was kept in "The Dormition of the Theotokos" Jerusalem Monastery in Parnassos. It was donated to the museum by Takis Iraklis Lappas.

(1821)

Παλάσκα

Φέρει ανάγλυφη παράσταση της σύλληψης του Αθανασίου Διάκου.

Palaska

Bears an embossed depiction of the capture of Athanasios Diakos.

(1821)

Πιστόλα Αθανασίου Διάκου

Επάργυρη πιστόλα του Αθανασίου Διάκου η οποία διασώθηκε από το πρωτοπαλλήκαρό του κατά τη μάχη της Αλαμάνας.

Φέρει ιδιόχειρη εγχάρακτη υπογραφή «θανάσιος διάκος».

Pistol of Athanasios Diakos

Silver-plated pistol, salvaged by Diakos' henchman during the battle of Alamana.

The pistol bears the handwritten engraved signature «thanassis diakos».

(1786/90)

ΧΑΡΜΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΕΡΗΣ ΜΕΛΟΥΣΑΡΙ
1898. 1898. 1898. 1898. 1898.

Ο ΦΟΡΤΩΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ"
ΔΙΑΤΡΗΤΗΣ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΛΛΗΣ 3^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1912
(3914)

5. ΑΓΑΛΜΑΤΑ

ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΟΥ 1912

ΝΑΤΑΛΙΑΣ ΜΕΛΑ, 2008

1912 WARRIOR

BY NATALIA MELA, 2008

15259

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ

1851-1926

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ
1851-1926

ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α
1845 - 1913

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
1792-1828

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
1792-1828

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ
1776-1825

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ
1776-1825

Γεώργιος Καραϊσκάκης έφιππος

Χάλκινο αγαλματίδιο του γλύπτη Μ. Τόμπρου

Georgios Karaiskakis on horseback

Bronze miniature statue by M. Tombros

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Αρ. 9378-6

Αγωνιστής του '21

Χάλκινο αγαλματίδιο του γλύπτη Μ. Τόμπρου

Fighter of 1821

Bronze miniature statue by M. Tombros

ΜΑΡΚΟΥ ΒΩΣΑΡΕΩΣ ΑΓΝΟΥ ΜΗΣΤΩΡΟΣ ΑΥΤΗΣ
ΗΓΗΤΗΡΟΣ ΨΥΧΗΝ ΔΗ ΕΡΑΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΠΡΟ
ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΙ ΕΚΔΥΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΔΕ ΣΗΜΑ ΤΕΤΥΚΤΑΙ
ΕΛΛΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΟΥ ΦΗΣΙ ΠΟΤ ΕΙΝΑΙ ΘΝΗΤΟΥΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1788-1873

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
1776-1831

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
1776-1831

ΑΜΑΛΙΑ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΑ ΑΚΡΟΠΡΩΡΑ

Τα ακρόπρωρα, διακοσμητικά ξυλόγλυπτα σκαλισμένα στην άκρη της πλώρης, αποτελούσαν στην ελληνική ναυτική παράδοση το έμβλημα του πλοίου. Αξιόλογα έργα της λαϊκής ξυλογλυπτικής, κατασκευάζονταν συνήθως στα καρνάγια των νησιών από έμπειρους καραβομαραγκούς.

Παλαιότερα απεικόνιζαν μυθικά όντα της θάλασσας, γοργόνες και θρησκευτικές μορφές. Από τα τέλη του 18^{ου} αιώνα, με την ανάπτυξη της ελληνικής ναυτιλίας, έγιναν μέσο έκφρασης της αφυπνιζόμενης εθνικής συνείδησης.

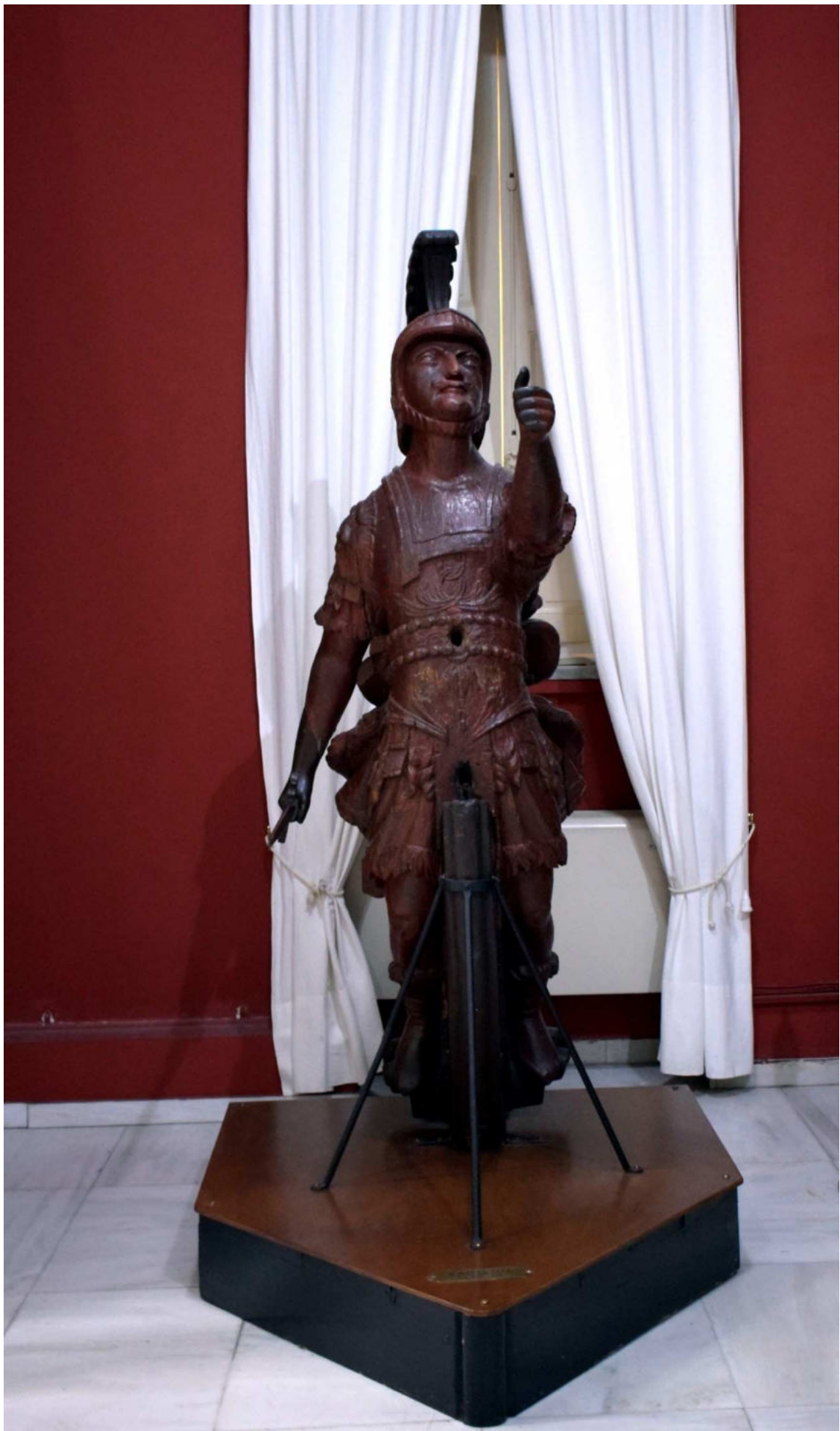
Τα ακρόπρωρα της συλλογής του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου απεικονίζουν μορφές ηρώων από την αρχαία ιστορία και μυθολογία. Διακρίνονται δύο ανδρικοί τύποι, του πολεμιστή με πανοπλία και του πολίτη με χλαμύδα και ταινία.

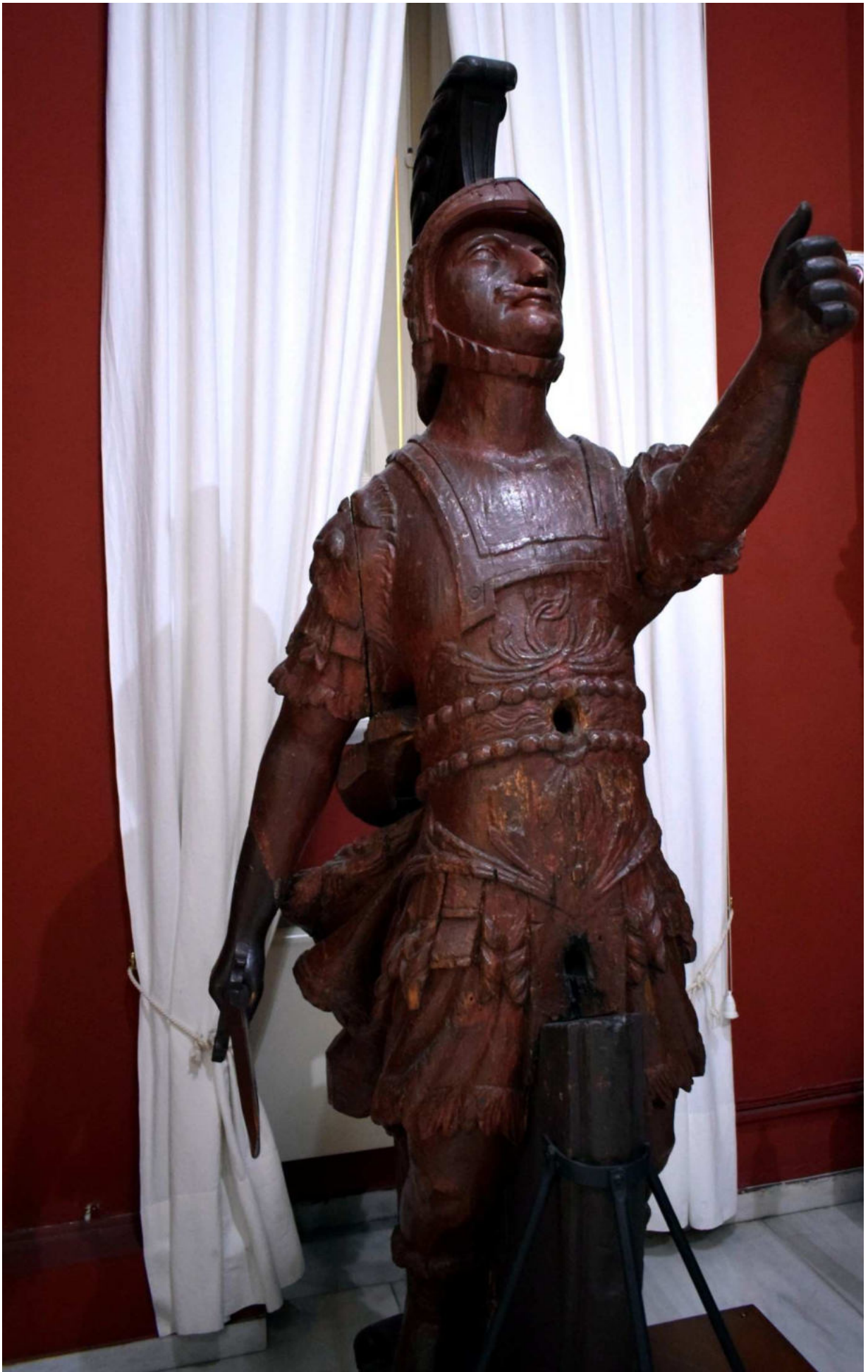
Πολλά από τα ακρόπρωρα είναι διάτρητα από βλήματα, ενώ συχνά φέρουν χρώμα σε επάλληλες στρώσεις.

→ Άρης - Μέγας Αλέξανδρος

Το ακρόπρωρο του πλοίου Άρης του ναυάρχου Ανδρέα Μιαούλη παραπέμπει στην εικόνα του Μεγάλου Αλεξάνδρου που τύπωσε σε χαρακτηριστικό ο Ρήγας Βελεστινλής το 1797 στη Βιέννη «*χάριν των Ελλήνων και Φιλελλήνων*».

(509, 1639)

"ΚΑΡΤΕΡΙΑ,"
ΑΣΤΙΓΓΟΣ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ,
ΜΠΑΜΠΑ

"ΑΡΗΣ"
ΜΙΑΟΥΛΗ

18
19
18
19

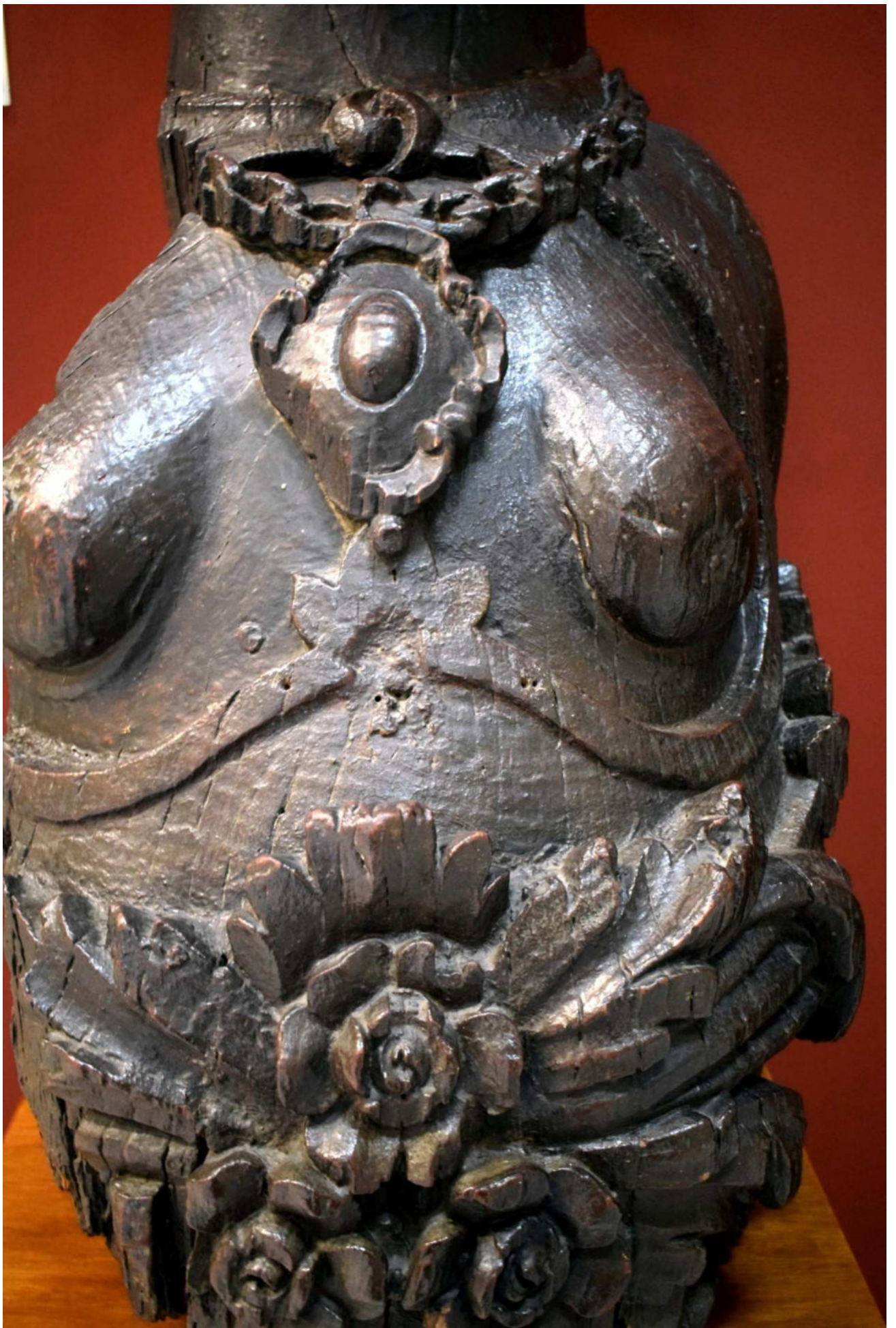
“ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ”
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ

Ακρόπρωρο του πλοίου *Αγαμέμνων*

Ανήκε στη Σπετσιώτισσα Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα και είχε κυβερνήτη το γιο της Ιωάννη.

Figurehead of the ship *Agamemnon*

It belonged to Laskarina Bouboulina from Spetses Island. Her son, Ioannis, was the ship's commander.

"ΣΟΛΩΝ"
ΓΓΑΝΟΥ

Ακρόπρωρο του πλοίου Σόλων

Ανήκε στον Σπετσιώτη Γεωργίου Πάνου

Figurehead of the ship *Solon*

It belonged to Georgiou Panos from Spetses island.

ΚΕΦΑΛΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΜΑΛΙΑΣ ΕΚ
ΤΟΥ ΑΚΡΟΠΡΩΡΟΥ ΤΗΣ ΦΡΕΓΑΤΑΣ
„ΑΜΑΛΙΑΣ“ ΚΑΤΟΠΙΝ „ΕΛΛΑΔΟΣ“

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΒΑΡΙΝΟΥ

Όταν πρωθυπουργός στην Αγγλία ήταν ο φιλέλληνας George Canning, επετεύχθη μεσολάβηση των Μεγάλων Δυνάμεων (Βρετανία-Γαλλία-Ρωσία) για τη λύση του ελληνικού ζητήματος. Η Συνθήκη του Λονδίνου (6/7/1827) προέβλεπε ανακωχή των εμπολέμων και αυτονομία της Ελλάδας. Η αδιαλλαξία όμως των Οθωμανών οδήγησε στην επιβολή ναυτικού αποκλεισμού στην Πελοπόννησο και στη Ναυμαχία του Ναβαρίνου (8/10/1827), όπου ο στόλος των τριών Μεγάλων Δυνάμεων κατέστρεψε ολοσχερώς τον Τουρκοαιγυπτιακό.

Η Ναυμαχία του Ναβαρίνου υπήρξε γεγονός καθοριστικής σημασίας για την Ελληνική Επανάσταση. Ακολούθησε, τον Αύγουστο 1828 η αποστολή γαλλικού εκστρατευτικού σώματος υπό τον Στρατηγό Maison, η οποία μέσα σε δύο μήνες πέτυχε την εκκένωση της Πελοποννήσου από τον Αιγυπτιακό Στρατό. Το 1830 η ίδρυση του Νεοελληνικού Κράτους αναγνωρίστηκε από τις Μεγάλες Δυνάμεις.

6. Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ 1821

↑ **Η δράση του Λάμπρου Κατσώνη**

Η υποταγή των τούρκων αιχμαλώτων στον Κατσώνη. Ελαιογραφία προερχόμενη από την έπαυλη του Λάμπρου Κατσώνη στην Κριμαία της Ρωσίας.

↑ **The exploits of Lambros Katsonis**

The surrendering of Turkish captives to Katsonis. Oil paintings from Katsonis' villa in Crimea, Russia.

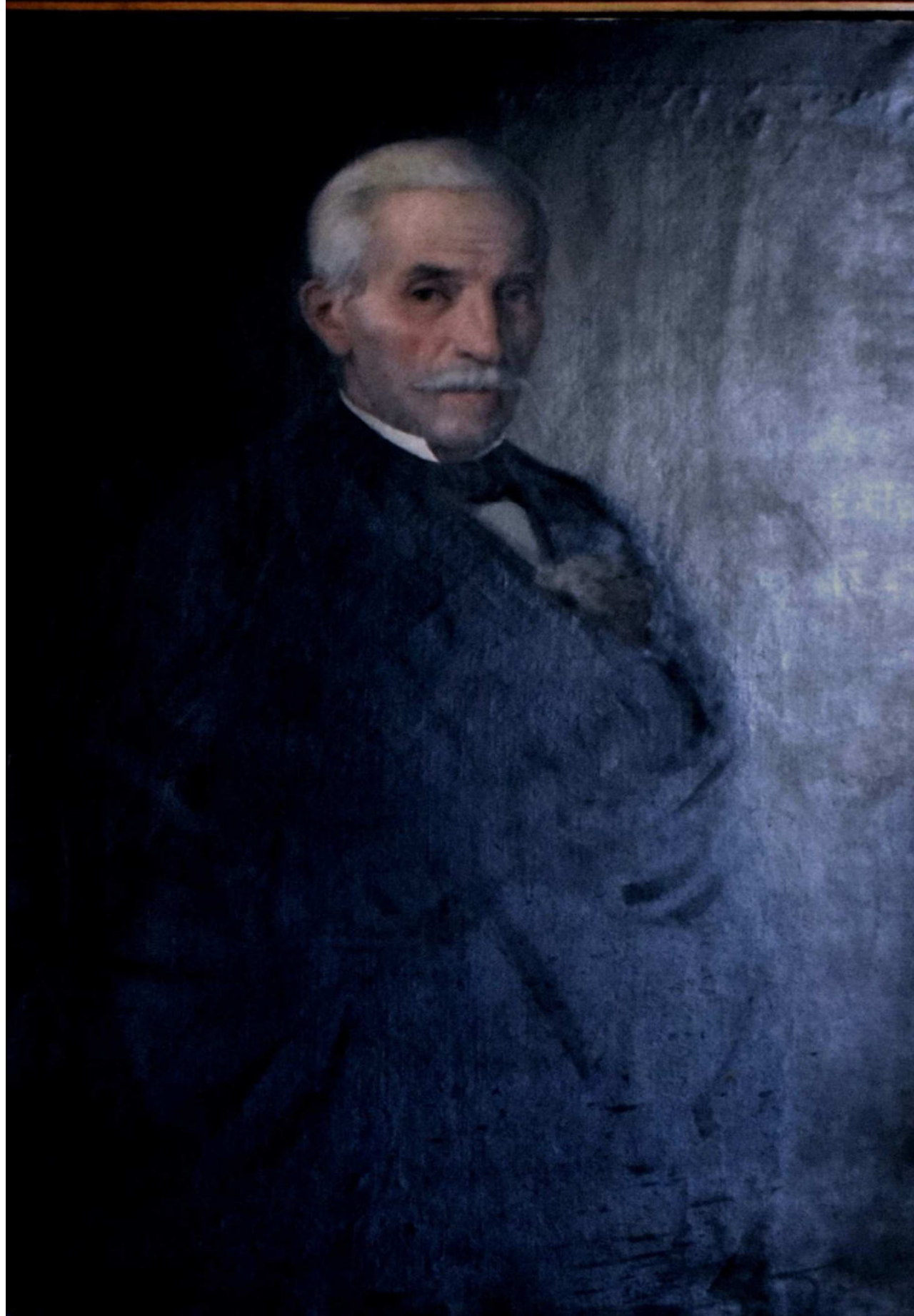
(2101)

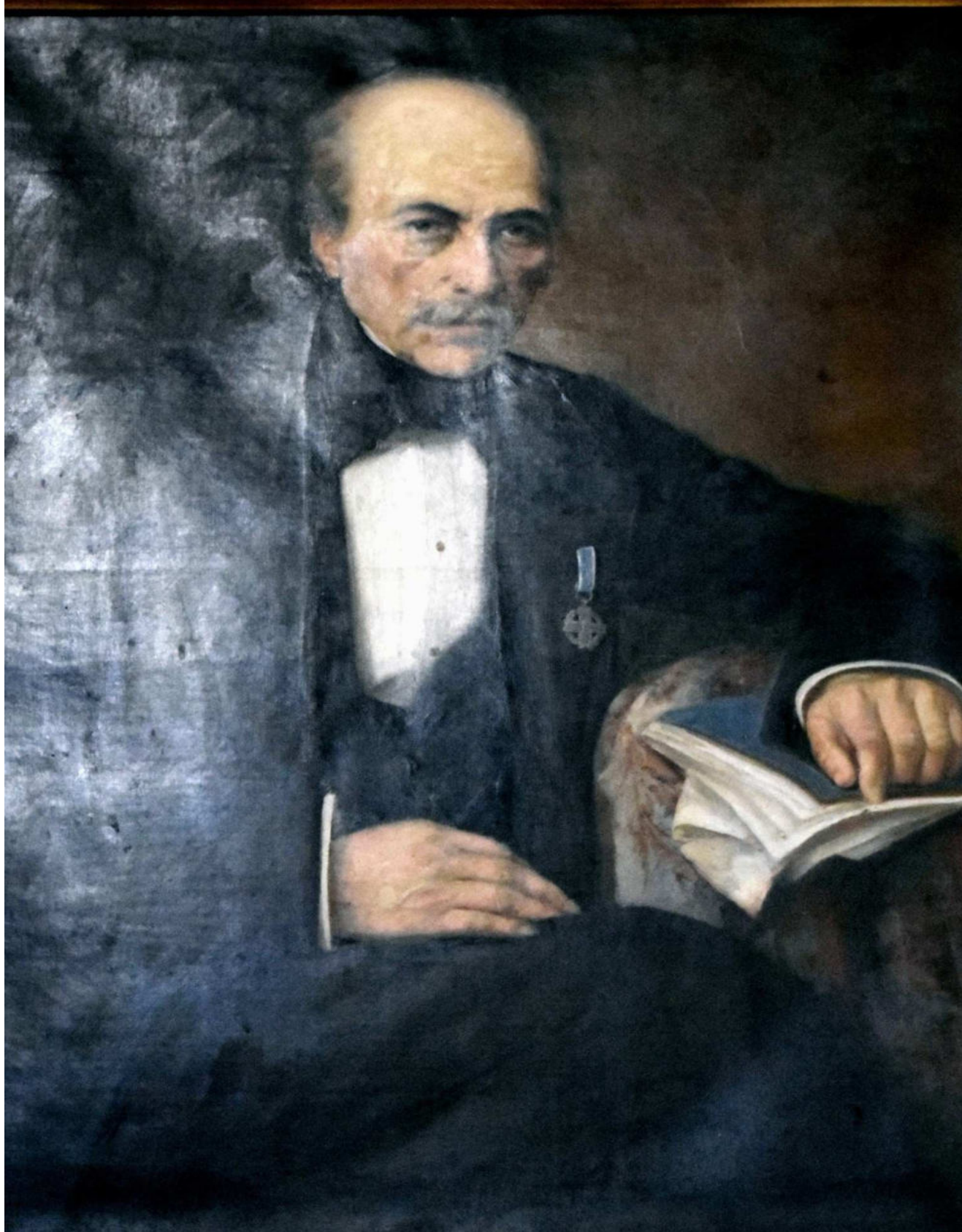

Ensemble traditionnel mongol
Le costume est en velours bleu et est orné de broderies d'or.
Le nom du costume est "khoshuud".
Il est porté par les hommes à l'époque de la République.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Γ. ΓΡΑΪΔΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΔΙΟΣ

↑ Διονύσιος Σολωμός

Ο εθνικός ποιητής των Ελλήνων (1798-1857). Έγραψε τον *Ύμνο εις την Ελευθερίαν*, που καθιερώθηκε ως εθνικός ύμνος της χώρας. Άλλα πατριωτικά έργα του είναι *Εις τον Θάνατον του Μπάιρον* και το εμπνευσμένο από τα γεγονότα του Μεσολογγίου *Ελεύθεροι Πολιορκημένοι*.

↑ Dionysios Solomos

He is considered the national poet of Greece (1798-1857). He wrote the *Hymn to Liberty*, which became the Greek national anthem. Other patriotic poems include *To the Death of Lord Byron* and *The Free Besieged*, which he wrote inspired by the events of Messolonghi.

(3423)

Η ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ

Η τυπογραφία έπαιξε σημαντικό ρόλο κατά την ελληνική επανάσταση, κυρίως στη διάδοση ειδήσεων και θεσπισμάτων. Τα περισσότερα πιεστήρια απέστειλαν στην επαναστατημένη Ελλάδα φιλελληνικές οργανώσεις της Ευρώπης. Με αυτά τυπώθηκαν τα πρώτα ελληνικά Συντάγματα, αποφάσεις της Διοίκησης, εφημερίδες και λογοτεχνικές εκδόσεις, όπως ο Ύμνος στην Ελευθερία του Διονυσίου Σολωμού (1825).

Ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας οργάνωσε την επίσημη τυπογραφία της *Ελληνικής Πολιτείας* (1828-1831) στην Αίγινα. Παράλληλα εμφανίστηκαν ιδιωτικά τυπογραφεία στο Ναύπλιο και στη Σύρο που εγκαινίασαν μια νέα εποχή στον τομέα της ενημέρωσης στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος.

THE PRESS

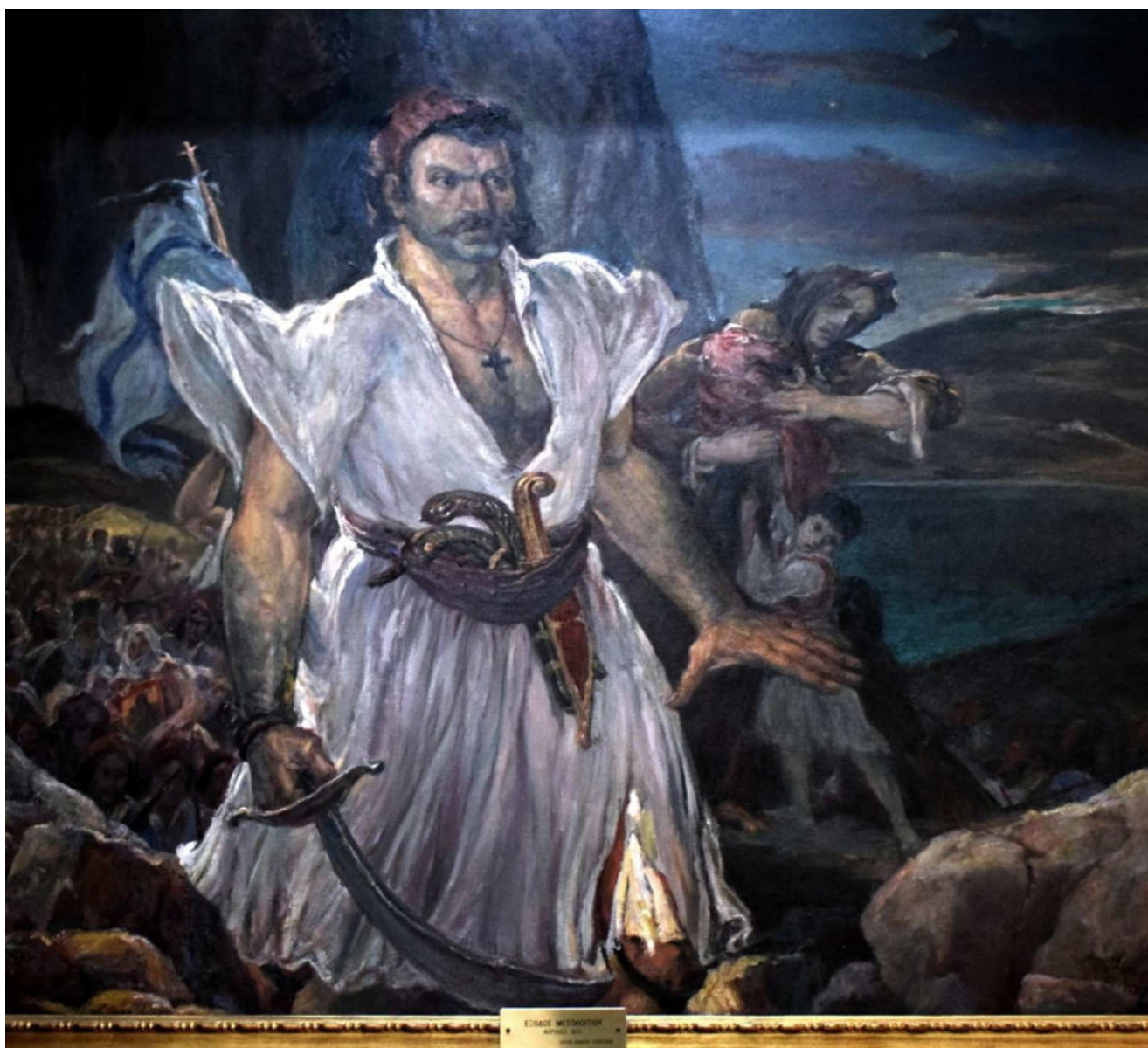
The press played an important role during the Greek War of Independence, in spreading news and decrees. European Philhellenic organisations shipped printing presses to revolted Greece. By means of these, the first Greek constitutions as well as administrative decrees, newspapers and literary texts, like the *Hymn to Liberty* by D. Solomos (1825), were printed.

Governor I. Kapodistrias set up the printing house of the *Hellenic Polity* (1828-1831) in the island of Aegina. At the same time, private printing houses appeared in Nafplion and in Syros, ushering the newly established Greek state into a new era in the field of information.

**Η ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ,
ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΠΟΥ ΨΗΛΑΦΙΖΕΙ
ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΠΛΑΚΑ
ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ,
ΕΡΓΟ ΤΟΥ DAVID D'ANGERS**

↑ Η Έξοδος του Μεσολογγίου

Ελαιογραφία Ανδρέα [Γεωργιάδη] του Κρητός.

↑ The Exodus of Messolonghi

Oil painting by Andreas [Georgiadi] the Cretan.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΑΚΡΗΣ

↓ Κρήνη της οικίας Α. Μιαούλη

Προέρχεται από την οικία του ναυάρχου της ελληνικής επανάστασης Ανδρέα Μιαούλη στην Ύδρα, χαρακτηριστικό δείγμα λαϊκής μαρμαρογλυπτικής (1812).

↓ Fountain in A. Miaoulis' house

It comes from Admiral Andreas Miaoulis' house in Hydra. It is a typical sample of traditional marble sculpture (1812).

(5229)

↑ Το πλοίο Ποσειδών

Μπρίκι του Υδραίου καραβοκύρη Ιωάννη Ορλάνδου, με κυβερνήτη τον Θεόδωρο Χιόνη.
Υδατογραφία του Antoine Roux

↑ The ship *Poseidon*

A brig belonging to Ioannis Orlandos from Hydra island. Theodoros Chionis was the commander.
Water colour by Antoine Roux

↑ Η ναυμαχία του Ναυαρίνου

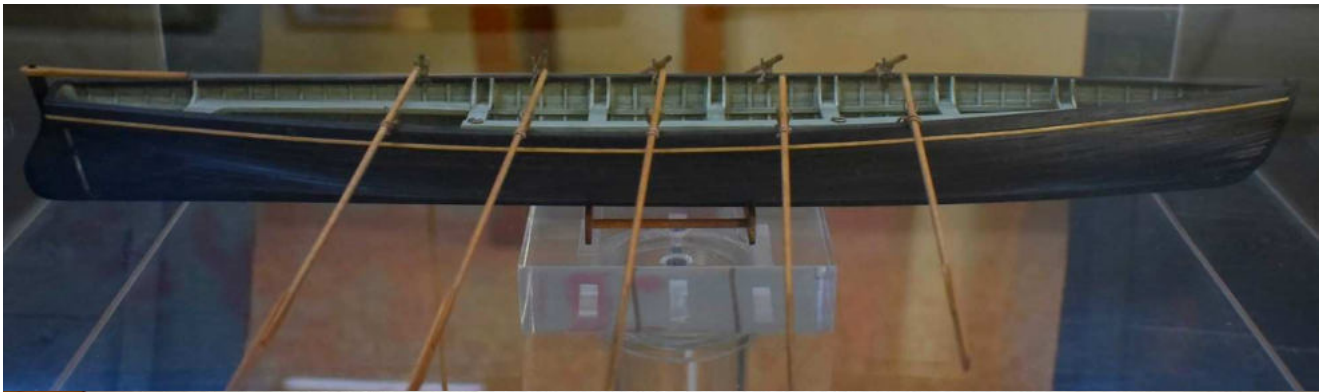
Ελαιογραφία, πιστό αντίγραφο του έργου του Louis Ambroise Garneray *La Bataille de Navarin*. Το πρωτότυπο φυλάσσεται στο Μουσείο των Ανακτόρων των Βερσαλλιών (Παρίσι).

↑ The naval battle of Navarino

Oil painting, exact copy of the work by Louis Ambroise Garneray *La Bataille de Navarin*. The original is kept in the Museum of the Palace of Versailles (Paris).

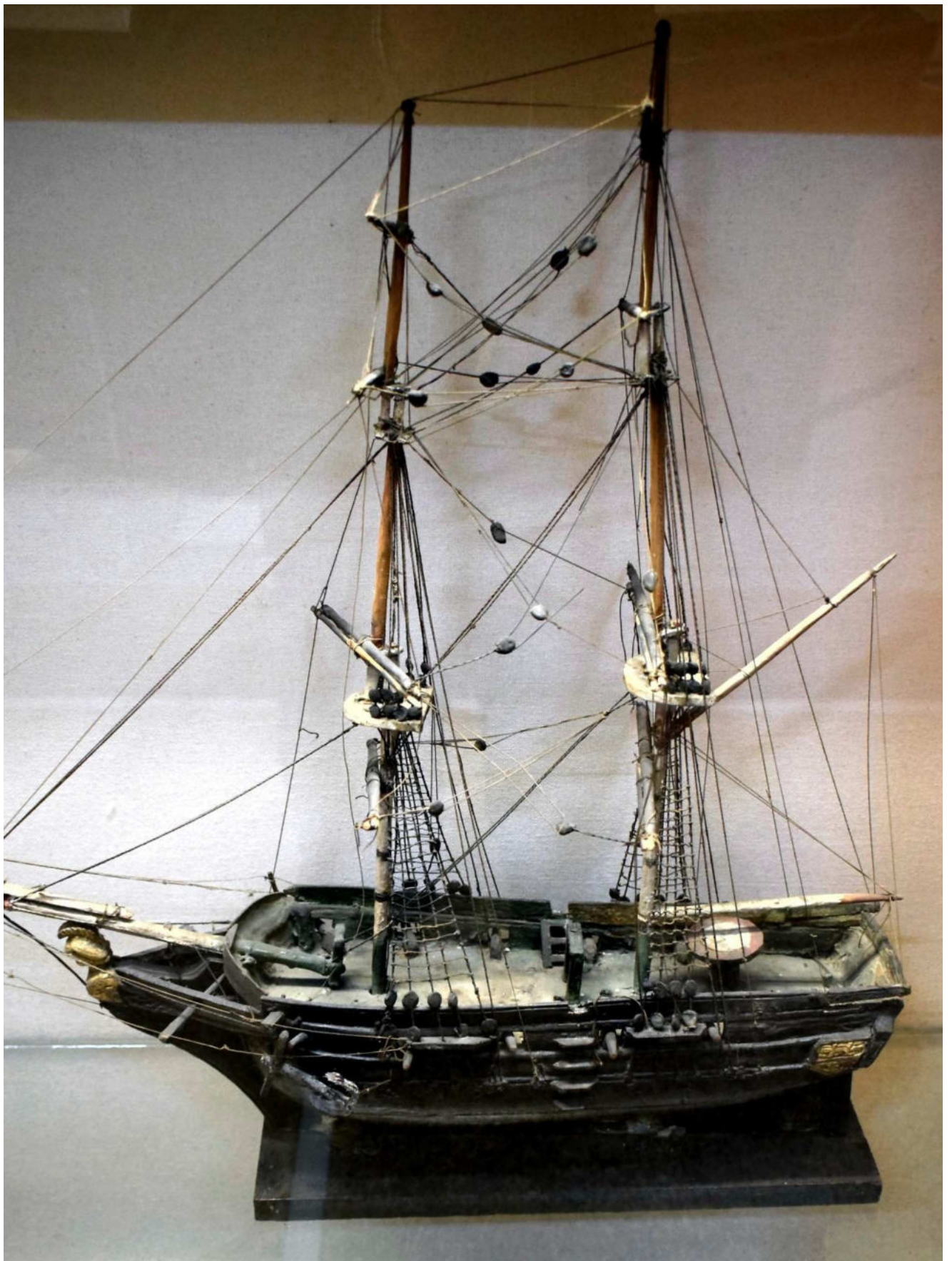
(2212)

⚓ Ομοίωμα πυρπολικού πλοίου (τομή)

Τα πλοία του οθωμανικού στόλου ήταν μεγαλύτερα και βαρύτερα εξοπλισμένα από τα ελληνικά. Για να τα αντιμετωπίσουν οι έλληνες ναυμάχοι τελειοποίησαν στη διάρκεια της επανάστασης την τεχνική της πυρπόλησης. Χρησιμοποιώντας μικρά και ευέλικτα πλοία γεμάτα με εύφλεκτα υλικά, πλησίαζαν νύκτα και τα προσέδεναν στα αγκυροβολημένα οθωμανικά καράβια. Διέφευγαν με βοηθητικές λέμβους (τα ευόλκια), αφού είχαν ανάψει τα φωτίζια. Η ανάφλεξη του πυρπολικού προκαλούσε πυρκαγιά και κατέστρεφε το εχθρικό καράβι, είχε όμως και ως συνέπεια την τρομοκράτηση του εχθρού.

Κ **Νυκτερινή πυρπόληση τουρκικού δικρότου**

Ελαιογραφία του Κων. Βολανάκη

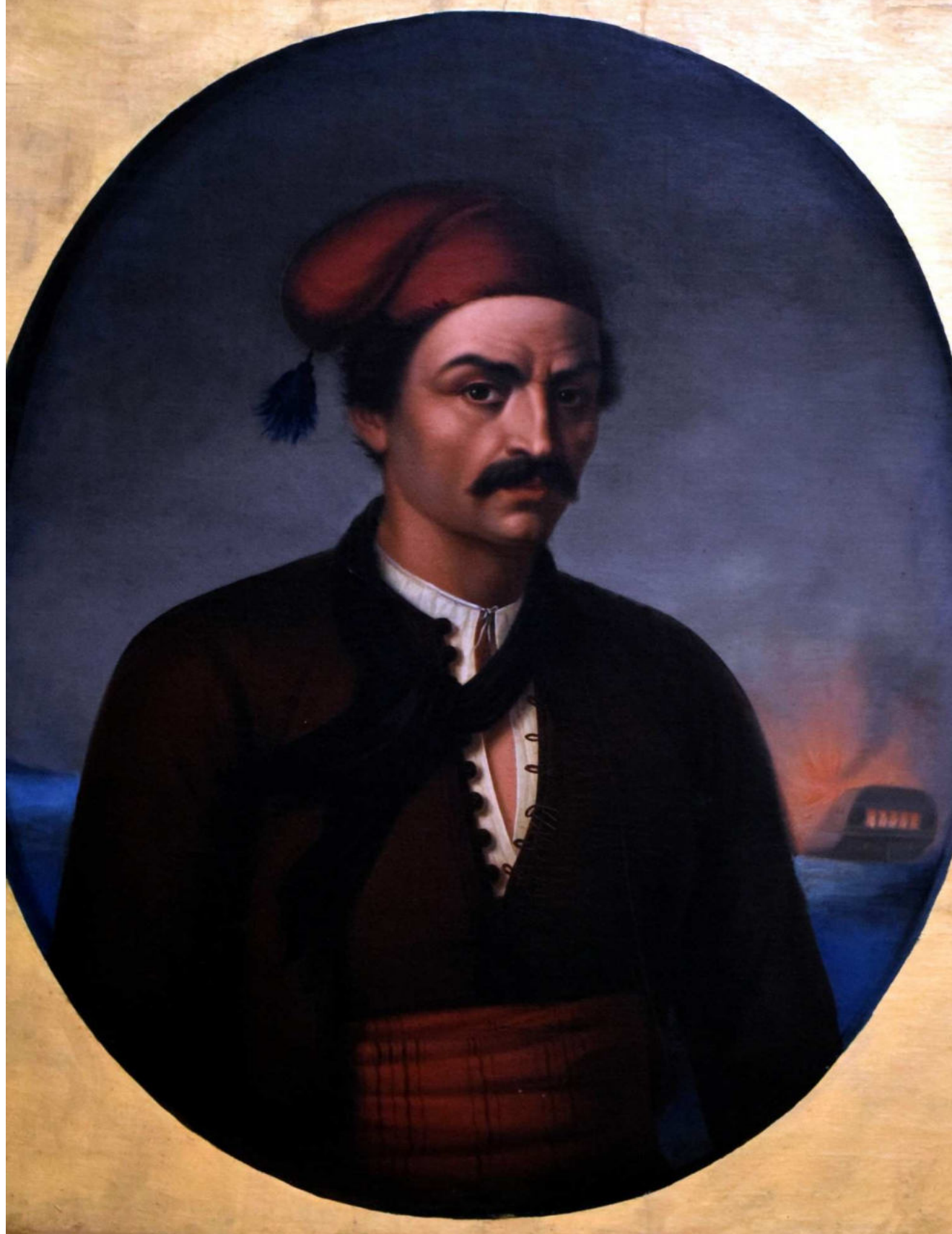
Κ **Night burning of Ottoman frigate**

Oil painting by K. Volanakis

(11055)

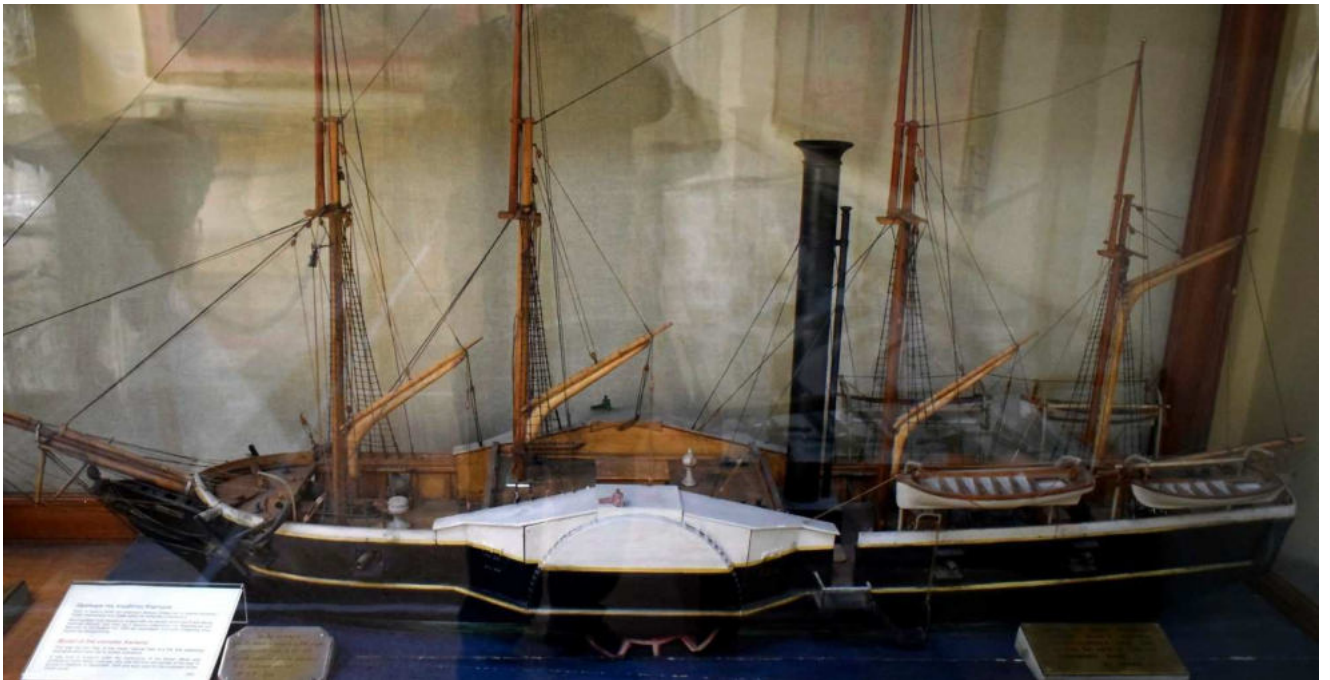

ΚΑΝΑΡΗΣ

Κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Ν. Γ. ΜΠΙΟΤΑΣΗΣ.

Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ 1821

Κατά την Ελληνική Επανάσταση η θάλασσα αποτέλεσε κρίσιμο πεδίο πολεμικής αναμέτρησης. Παραδοσιακά ναυτικός λαός οι Έλληνες, διέθεταν στις παραμονές της Επανάστασης αξιοσημείωτη εμπορική ναυτιλία και πλούσια πολεμική εμπειρία από υπηρεσία σε μισθοφορικά, πειρατικά και κουρσάρικα πλοία. Με την υποχρεωτική ναυτολογία και αιχμαλωσία πολλοί Έλληνες υπηρετούσαν στον οθωμανικό στόλο.

Στα νησιά είχε αναδειχθεί μία δυναμική κοινωνική τάξη πλοιοκτητών και καπεταναίων, ευνοημένη κυρίως από τη συνθήκη Κιουτσούκ-Καϊναρτζή (1774) που επέτρεπε σε ελληνικά πλοία με ρωσική σημαία να εξοπλίζονται και να διακινούνται ελεύθερα. Η κατάλυση της Ενετικής Δημοκρατίας από τους Γάλλους (1797) και ο αγγλογαλλικός ανταγωνισμός κατά τους Ναπολεόντειους Πόλεμους (1792-1815), συνέβαλαν στην αλματώδη ανάπτυξη της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας.

Όλα τα τουρκοκρατούμενα ελληνικά νησιά συμμετείχαν στον Αγώνα. Πιο αξιοσημείωτη ήταν η συμβολή των τριών ισχυρότερων –Υδρας, Σπετσών και Ψαρών– που, εκτός από πολυάριθμα πλοία, παρείχαν και οικονομική και διοικητική στήριξη. Τα εμπορικά πλοία μετατράπηκαν σε πολεμικό ναυτικό. Με επιθετική στρατηγική, κατόρθωσαν να ελέγξουν τους θαλάσσιους δρόμους, να αποκλείσουν στα Στενά των Δαρδανελίων τον ογκώδη οθωμανικό στόλο, να επιβάλουν και να διασπάσουν πολιορκίες και να προκαλέσουν αντιπερισπασμό σε καίριας σημασίας χερσαίες εκστρατείες.

Η ελληνική κυριαρχία στη θάλασσα υποχώρησε λόγω της οικονομικής δυσπραγίας, της εμφύλιας σύρραξης (1824-1825) και της επέμβασης του οργανωμένου και εμπειροπόλεμου αιγυπτιακού στόλου.

ΝΑΥΑΡΧΟΣ Π.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

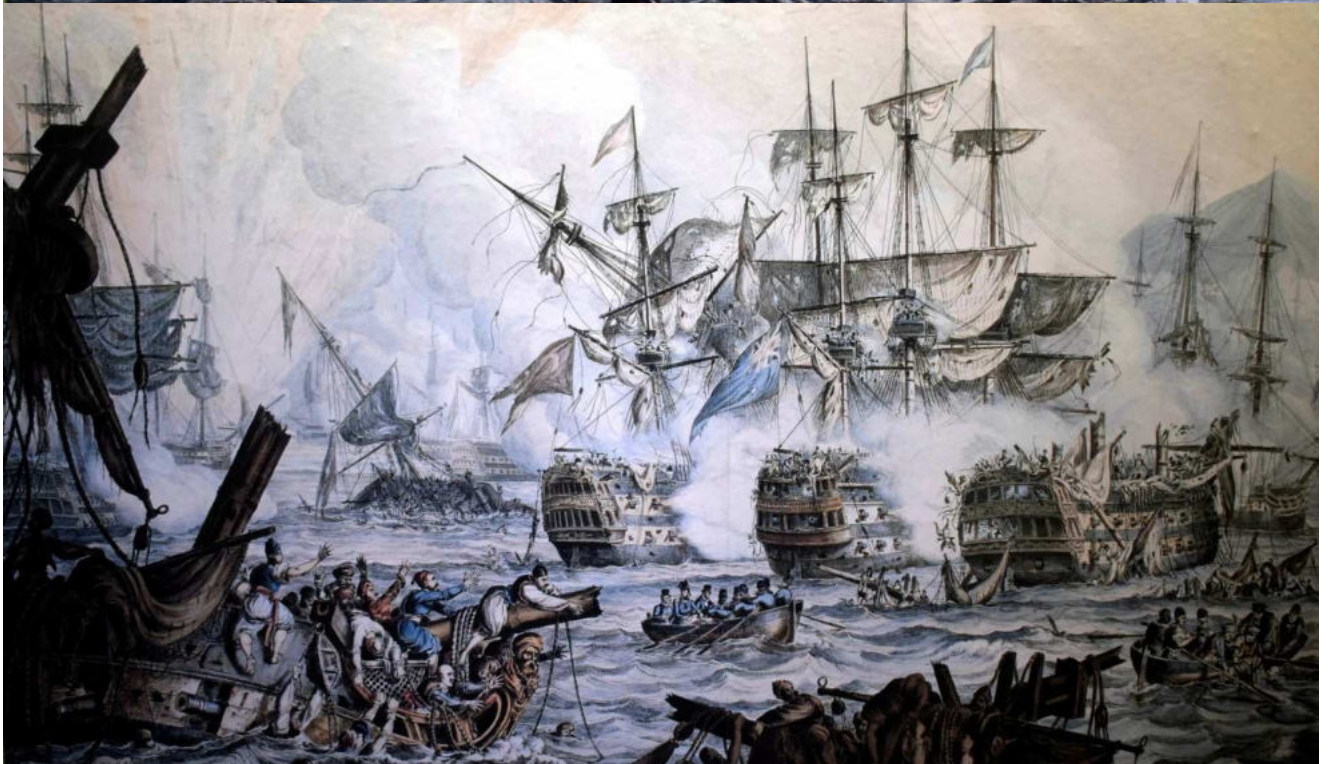

Φιλελληνισμός

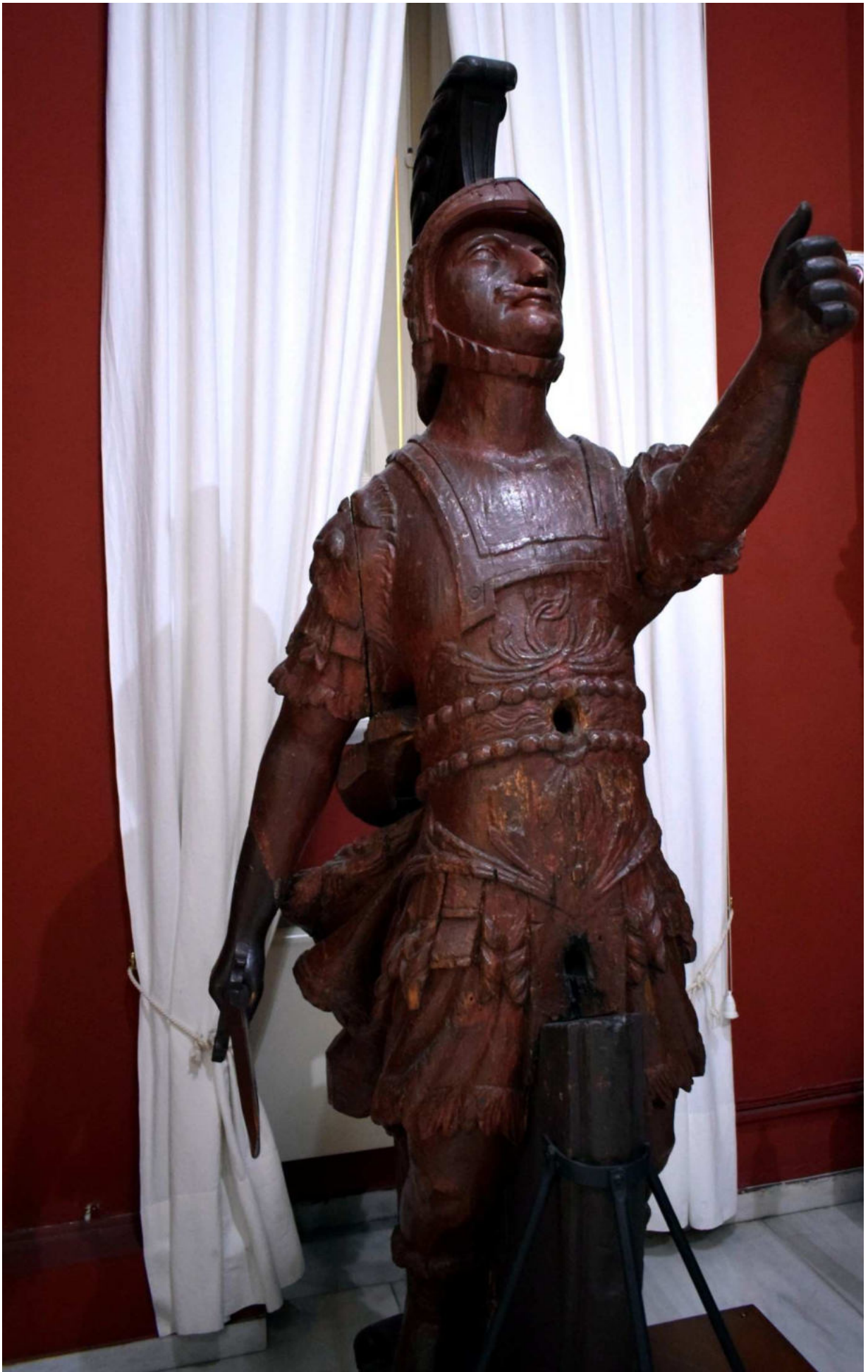
Η Ελληνική Επανάσταση προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις στο εξωτερικό. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις την καταδίκασαν, επειδή έθετε σε κίνδυνο τη σταθερότητα στα Βαλκάνια. Οι φιλελεύθεροι κύκλοι στήριξαν τους Έλληνες, διακηρύσσοντας την αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών. Το φιλελληνικό κίνημα, που αναπτύχθηκε σε Ευρώπη και Αμερική, πρόβαλλε των αγώνα των Ελλήνων ως κοινό αγώνα του πολιτισμένου και χριστιανικού κόσμου εναντίον στη βαρβαρότητα και στο σκοταδισμό. Η ηγεσία της Επανάστασης επιθυμούσε το ελληνικό ζήτημα να βρίσκεται στην επικαιρότητα, καθώς γνώριζε ότι η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να κερδίσει την ανεξαρτησία της χωρίς τη στήριξη των Μεγάλων Δυνάμεων.

Ξένοι εθελοντές έσπευσαν να συμμετάσχουν στην Επανάσταση, παρακινούμενοι είτε από ειλικρινή φιλελληνικά αισθήματα είτε από προσωπικές φιλοδοξίες, προσβλέποντας σε αξιώματα και πλούτη. Οι Έλληνες συχνά αντιμετώπιζαν τους ξένους με σκεπτικισμό και επιφυλακτικότητα. Οι διαφορές στη νοοτροπία, τα βιώματα, το υπόβαθρο και τη στρατιωτική εκπαίδευση, σε συνδυασμό με τις σκληρές συνθήκες διαβίωσης, δυσκόλευαν την προσέγγιση και κάποτε περιθωριοποιούσαν τους ξένους. Αρκετοί εγκατέλειψαν την Ελλάδα. Όσοι όμως είχαν τη διαύγεια να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους και τη διάθεση να προσφέρουν, συνεργάστηκαν εποικοδομητικά συμβάλλοντας στις επιτυχίες του αγώνα.

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΜΥΚΗΝΟΥ ΜΑΝΤΩ
Η ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

Μέγεθος
τῆς πέτρας.

Grandeur del agathe.

Τὸ ἑνὸς τοῦτο παριστάνει τὸ πρόσωπον τοῦ
Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν α' ἀρχιστρατῆρων τοῦ, καὶ
ἀφ' ὧν μίαν Ἀνατολικὴν καὶ κεντρικὴν Περσίδα
ἡμεῖς ἐκρίναμεν εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμειὸν
ἐν Βιέννῃ, τὰ α' τριγωνικὰ ἐκαστάματα, παρισ-
τάνουν τοὺς τὴν θριαμβευτικὴν αἰσθόνην εἰς τὴν
Βαβυλῶνα τοῦ α' τὴν φυγὴν τῶν περσῶν εἰς
τὸν Ἰνδικὸν Ποταμὸν, τὸ δ' ἐν ἡμέᾳ τῷ Δαρδελίῳ,
καὶ τὸ α' τὴν βασιλίαν τὴν νεκρὴν τοῦ
βασιλέως εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀλεξάνδρου.

4

Cette gravure représente le buste d'Alexandre, et ceux
de ses 4 généraux, d'après une agathe rouge Orientale,
qui se trouve dans le cabinet Imperial à Vienne, les
quatre tableaux au pourtour, représentent le 1er son
entrée triomphale dans Babylone le 2e la déroute des Perses
au granique le 3e la défaite totale de Darius, et le 4e la
famille de ce roi vaincu aux pieds d'Alexandre.

Ὁ Ἀλέξανδρος γεννηθεὶς εἰς τοὺς 355, πρὸ Χριστοῦ, ἐσπούδαζε τὴν
φιλοσοφίαν εἰς τὸν Ἀριστοτέλη, ἔλαβε τὰ πρῶτα δειγμάτων τῆς
ἀνδρείας, καὶ τῆς πολυμικρῆς ἀξιοῦ τὸς εἰς τὴν μάχην τῆς
Χαιρώνειας, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πατρὸς τοῦ, καὶ διετέλεθ' ὅλην
τὴν θρόνον τῆς Μακεδονίας 21 χρόνους γνωρίζων ἀρχηγὸς
τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς 333, διεκράτει τὰς δυνάμεις τῶν κατὰ
τὸν Περσὶν, ἐλάττωσε τὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν
καὶ Ἀφρικὴν, καὶ τὴν ἤνωσε μετὰ τὴν ἰδικήν του. Πολλὰς ἀξιοδοχοῦ
πόλεις, ὅσων καὶ τὴν σημερινὴν ἀρχήν, τὴν Χρυσὴν τὴν ὑπαρχί-
νους. ἀπέθανε 32 χρόνων, βασιλεύσας 12.

Ἐξέδοθη παρὰ τοῦ Ρήγα Βαλεσιανῆ Θεογαυῶ,
ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων, καὶ φιλελλήνων. 1797.

Alexandre né en 355, avant J. C. étudia la philosophie sous
Aristote, fit ses premières preuves de valeur et de talents
militaires à la bataille de Chéronée sous le Commandement de son
père, auquel il succéda au trône de Macédoine à 21 ans. Recon-
chef des Grecs en 333, il en dirigea toutes les forces contre les
Perses, dont il détruisit l'empire en Asie et en Afrique, et
qu'il joignit au sien plusieurs villes considérables, même
encore aujourd'hui, lui doivent leur existence, il mourut âgé
de 32 ans, après en avoir régné 12.

Publié par Rigas Velestani Thessalien,
en faveur des Grecs, et des amis de la Grèce.

↑ Η δράση του Λάμπρου Κατσώνη

Η τελευταία ναυμαχία του Κατσώνη στον Ταίναρο (Ιούλιος 1792). Ελαιογραφία προερχόμενη από την έπαυλη του Λάμπρου Κατσώνη στην Κριμαία της Ρωσίας.

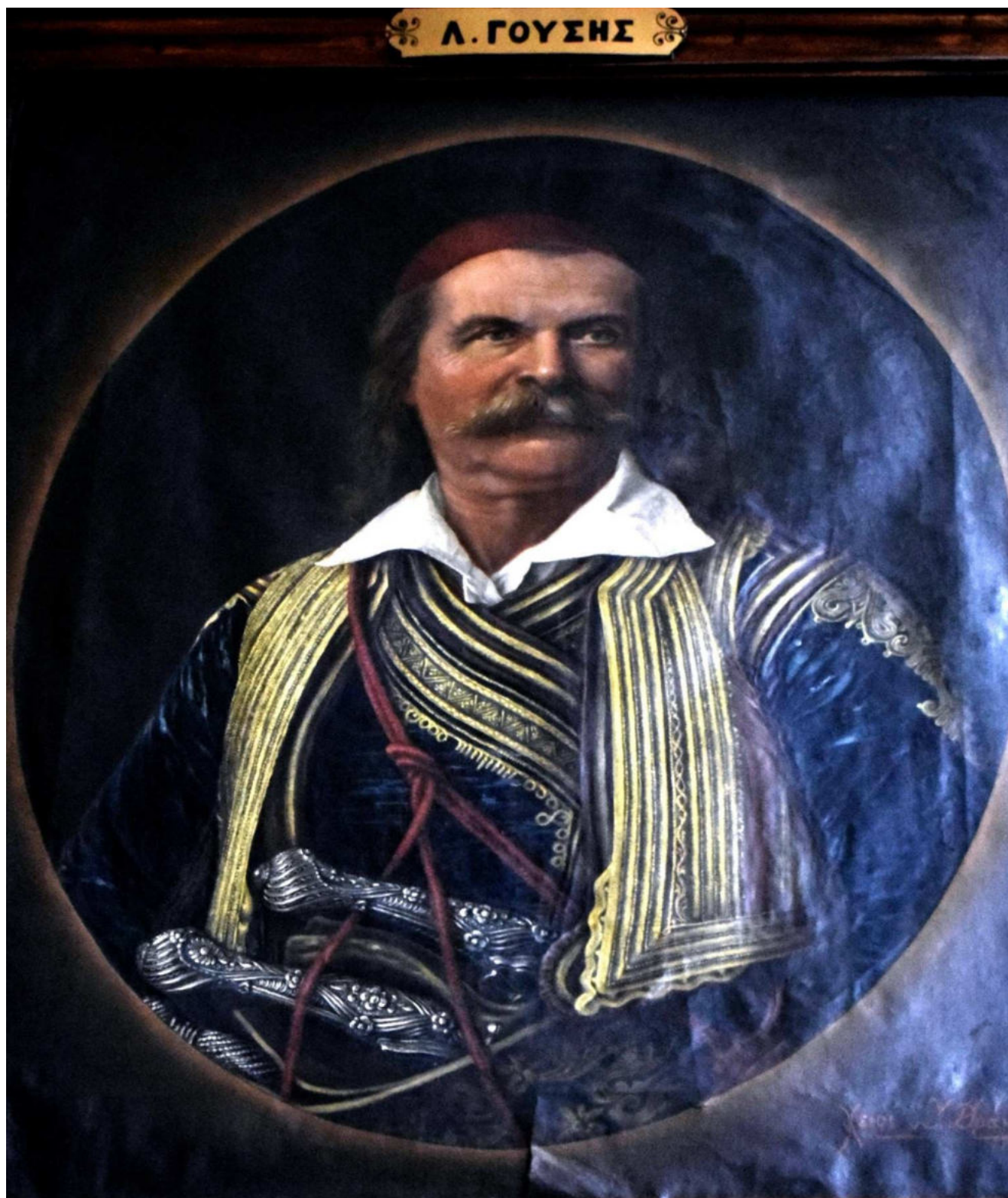
↑ The exploits of Lambros Katsonis

Katsonis' last sea battle in cape Tainaron (July 1792). Oil paintings from Katsonis' villa in Crimea, Russia.

7. ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Λ. ΓΟΥΣΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΙΚΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ

↖↑↗ Προσωπογραφίες Σουλιωτών και άλλων οπληρχηγών της δυτικής Στερεάς Ελλάδας

Οι Σουλιώτες, οργανωμένοι σε *φάρες*, ήταν οι εμπειροπόλεμοι κάτοικοι των ορεινών χωριών μιας δυσπρόσιτης περιοχής της Ηπείρου. Στα τέλη του 18^{ου} αι. ήρθαν αντιμέτωποι με τον Αλή πασά, φιλόδοξο τοπάρχη των Ιωαννίνων. Αργότερα οι Σουλιώτες υπήρξαν από τους ηρωικότερους αγωνιστές κατά την ελληνική επανάσταση.

↖↑↗ Portraits of Souliots and other chieftains in Western Roumeli

Souliotes, organized in *clans*, were the warlike residents of villages in the remote mountainous areas of Epirus. In the end of the 18th century they fought against Ali Pasha, the ambitious ruler of Ioannina. During the Greek War of Independence Souliotes proved to be heroic freedom fighters.

ΚΙΤΣΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ

Χρ. Τ. Ζαβ. 1825

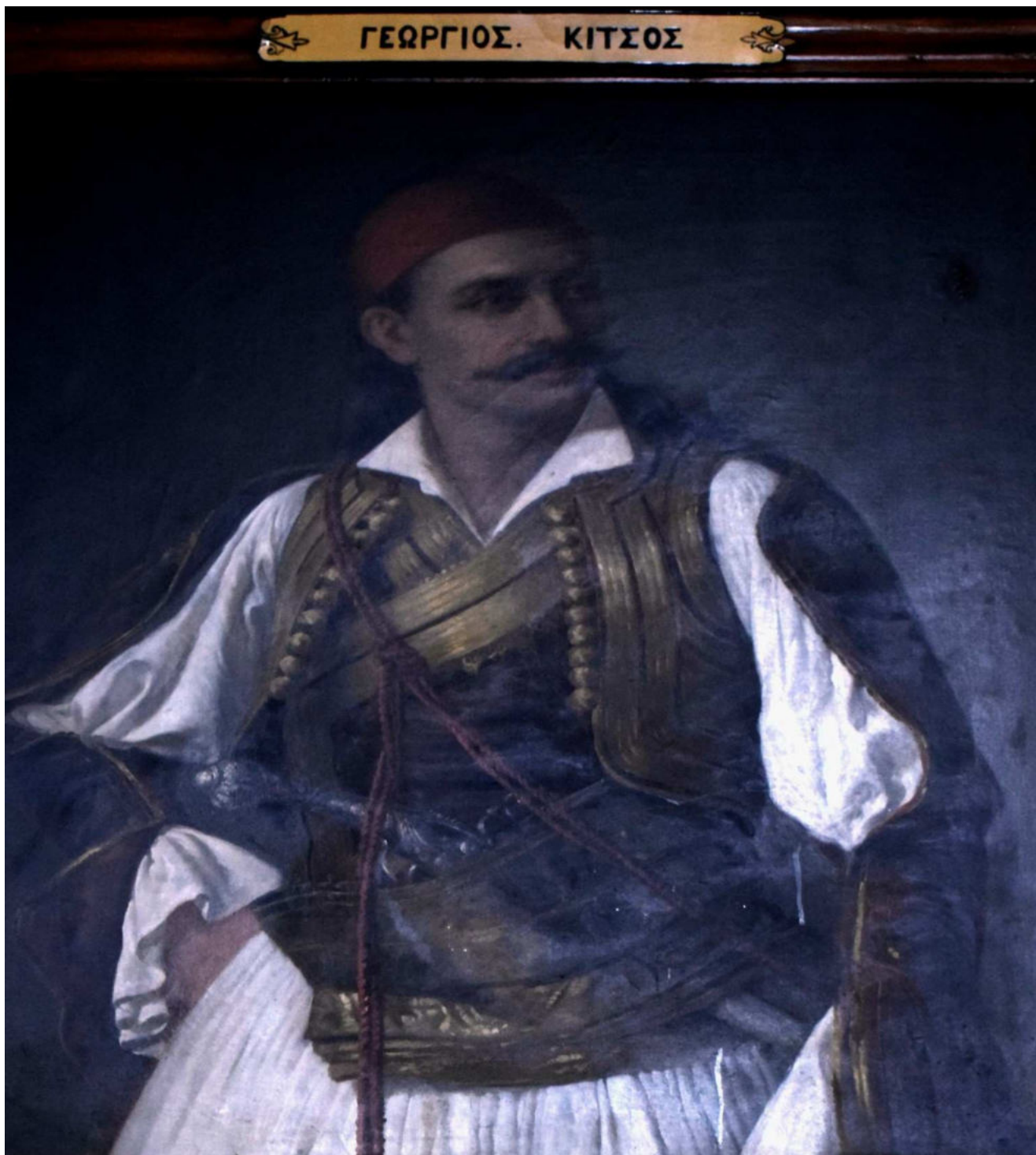
ΓΙΩΤΗΣ ΔΑΓΚΛΗΣ (3052)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΟΜΑΡΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ. ΚΙΤΣΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΡΒΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ

ΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ

↑ **Ιωάννης Μακρυγιάννης**

Αγωνιστής της επανάστασης του 1821 και στρατιωτικός με πολιτική δράση (1797-1864).

Ελαιογραφία του Αύγ. Πικαρέλλη, 1914

↑ **Portrait of Ioannis Makrygiannis**

Fighter of the Greek War of Independence of 1821 and military officer, he was also engaged in politics (1797-1864).

Oil painting by A. Pikarellis, 1914

(3753)

↔ Σκέψεις Μακρυγιάννη

Ο παλαίμαχος αγωνιστής Ιωάννης Μακρυγιάννης (1797-1864), εκτός από τα γνωστά *Απομνημονεύματά* του, άφησε και μια πολύτιμη σειρά πινάκων που εξιστορούν τα σημαντικότερα γεγονότα του Αγώνα της Ανεξαρτησίας, μάχες και ναυμαχίες, όπως ο ίδιος τα έζησε.

Τη σκέψη του Μακρυγιάννη ανέλαβε να εκτελέσει ο Παναγιώτης Ζωγράφος από τη Σπάρτη, παλιός αγωνιστής και αγιογράφος, με τους δύο γιούς του. Καρπός της τρίχρονης συνεργασίας τους υπήρξε μια σειρά εικοσιτεσσάρων ξύλινων «κάδρων». Η σειρά αυτή αποτέλεσε πρότυπο για τέσσερις ακόμα σειρές ισάριθμων υδατογραφιών σε χαρτόνι, τις οποίες ο Μάκρυγιάννης δώρισε στον βασιλιά Όθωνα και στους πρέσβεις της Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας. Από την αρχική σειρά σώζονται οι οκτώ πίνακες που εκτίθενται εδώ.

Οι πίνακες των Μακρυγιάννη - Ζωγράφου, έργα λαϊκής ζωγραφικής με μεταβυζαντινά τεχνοτροπικά στοιχεία, αποτελούν ένα πολύτιμο μνημείο της νεοελληνικής τέχνης.

Τέμπρα σε ξύλο του λαϊκού καλλιτέχνη Π. Ζωγράφου, 1836-1839

↔ The Makrygiannis paintings

Veteran fighter Ioannis Makrygiannis (1797-1864) left, besides his known *Memoirs*, a significant series of paintings that depict the most important events of the Struggle of Independence, battles and sea battles which he himself participated in.

Panagiotis Zografos, an old time fighter and icon painter from Sparti, together with his two sons, undertook the task of rendering Makrygiannis' thoughts into paintings. After a three-year period of cooperation a series of 24 paintings on wood was produced. These paintings were the model for four more series of equal in number water-colour paintings on carton which Makrygiannis donated to King Otto and the ambassadors of England, France and Russia. From the initial series, only the eight paintings exhibited here are saved.

Tempera on wood by traditional artist P. Zografos, 1836-1839

ΚΩΝΣΤ. ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ

ΜΙΧΑΛΒΟΔΑΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

ΠΑΝ ΠΑΝΟΥΡΙΔΗΣ

Ι. ΔΙΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΛΗΣ

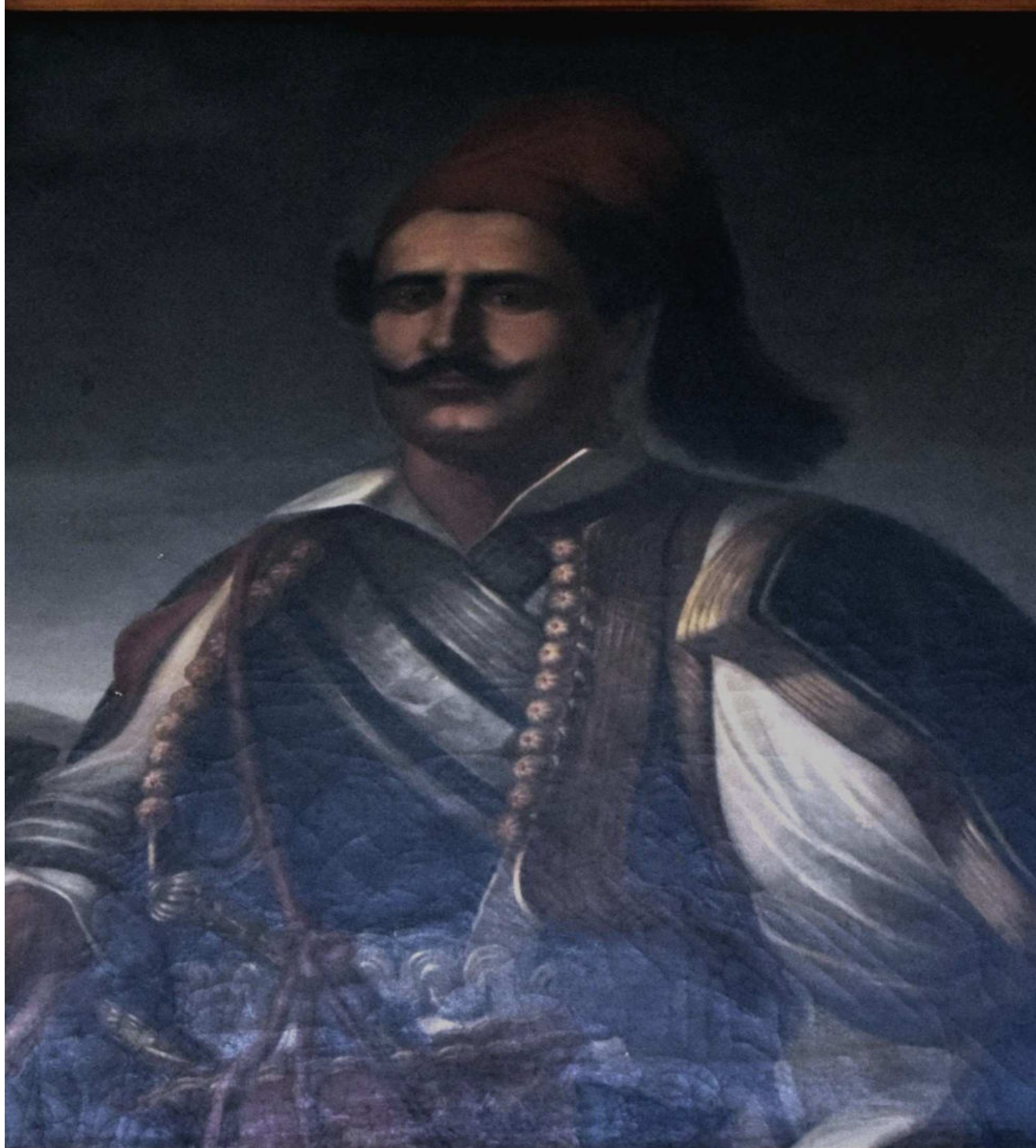
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΙΕΖΩΤΗΣ

ΚΟΜΝΑΣ. ΤΡΑΚΑΣ.

ΒΑΣΣΟΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

✠ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ✠

ΑΡΧΙΜ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΑΣ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΕΚΔΕΥΧΕΤΑΙ Ο ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ
ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΥΝΑΝΗ

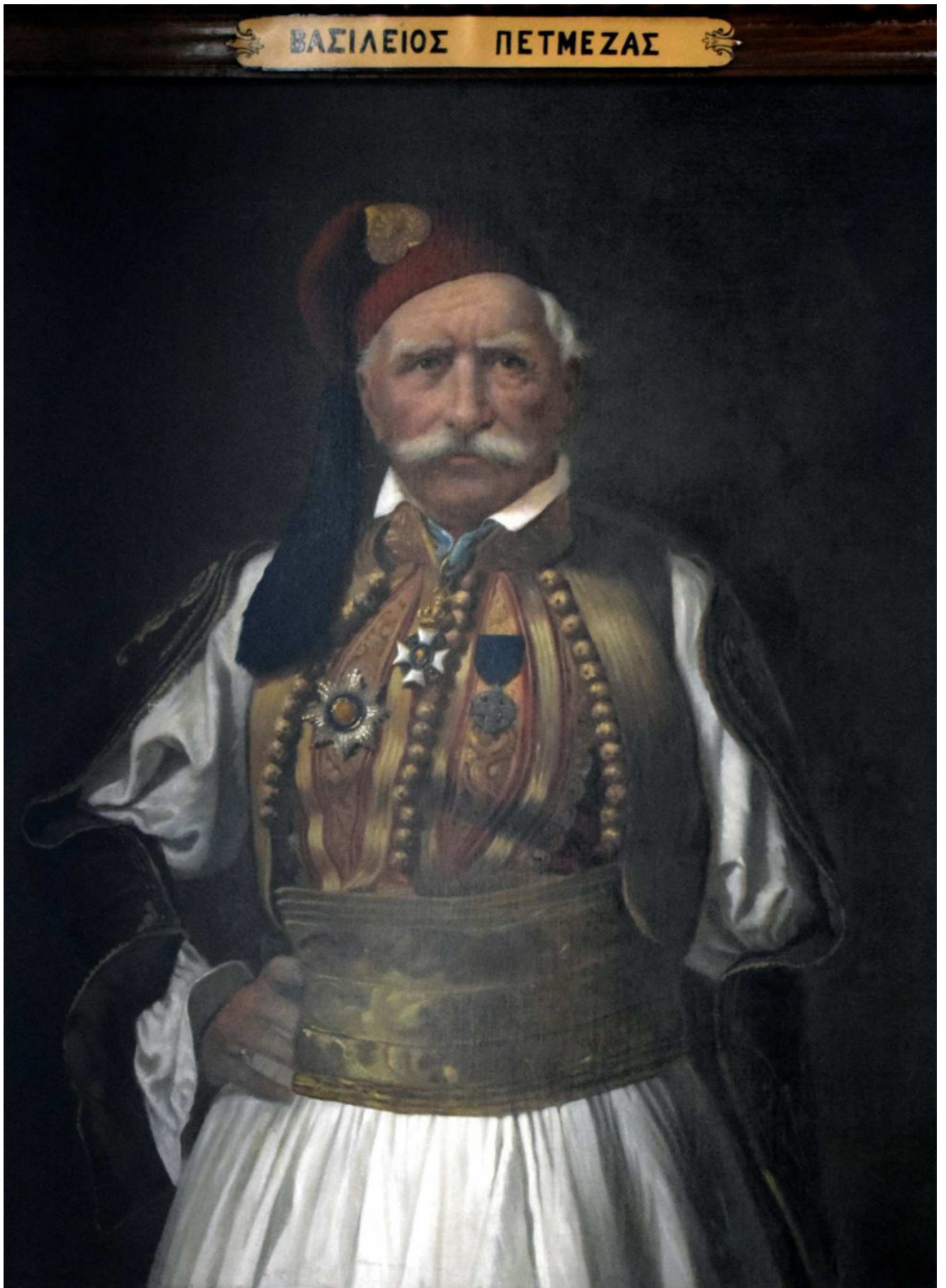

Α ΕΥΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΥΡΩΠΕΙΟΥ ΕΘΝΟΥ ΕΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ

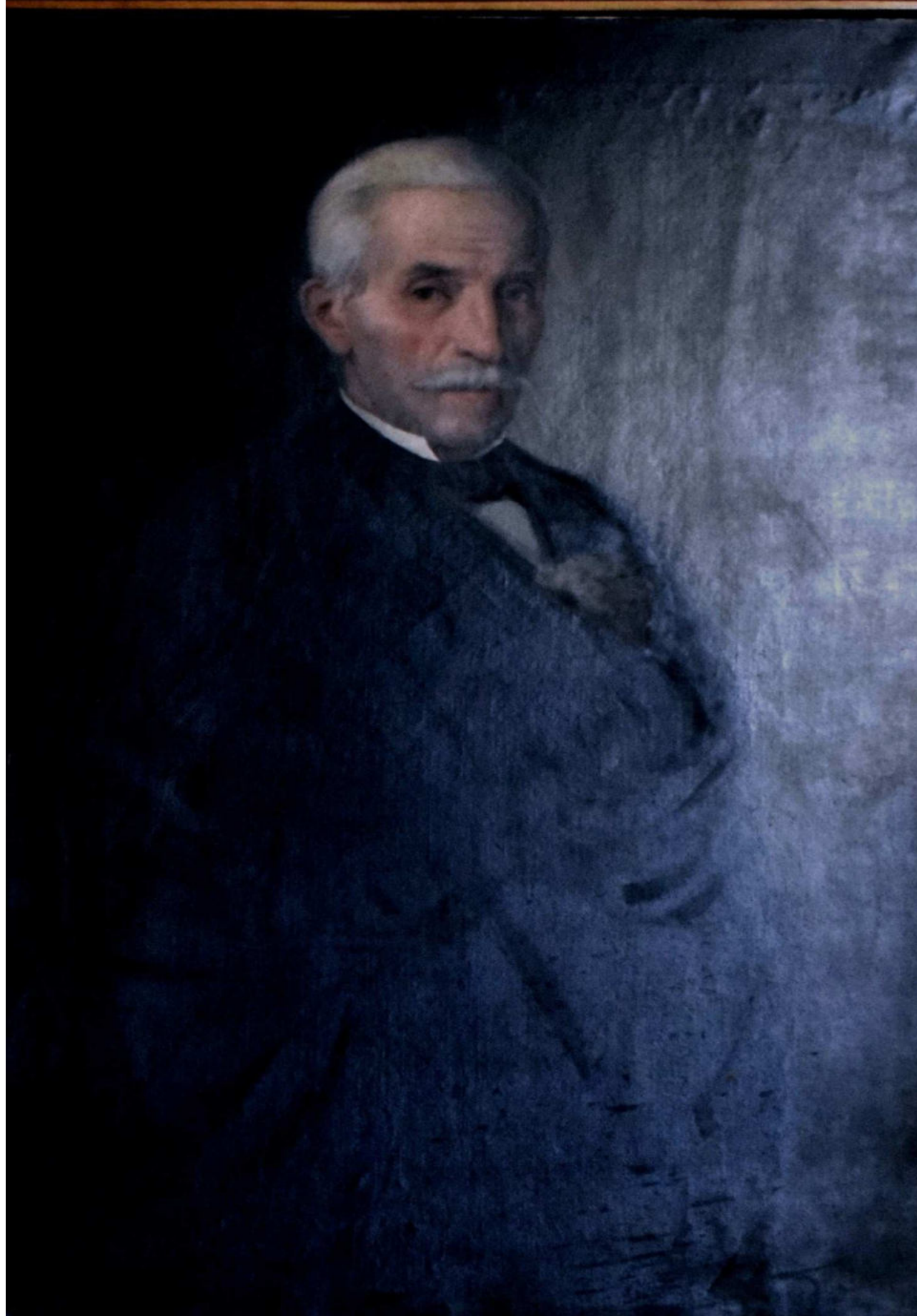
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ

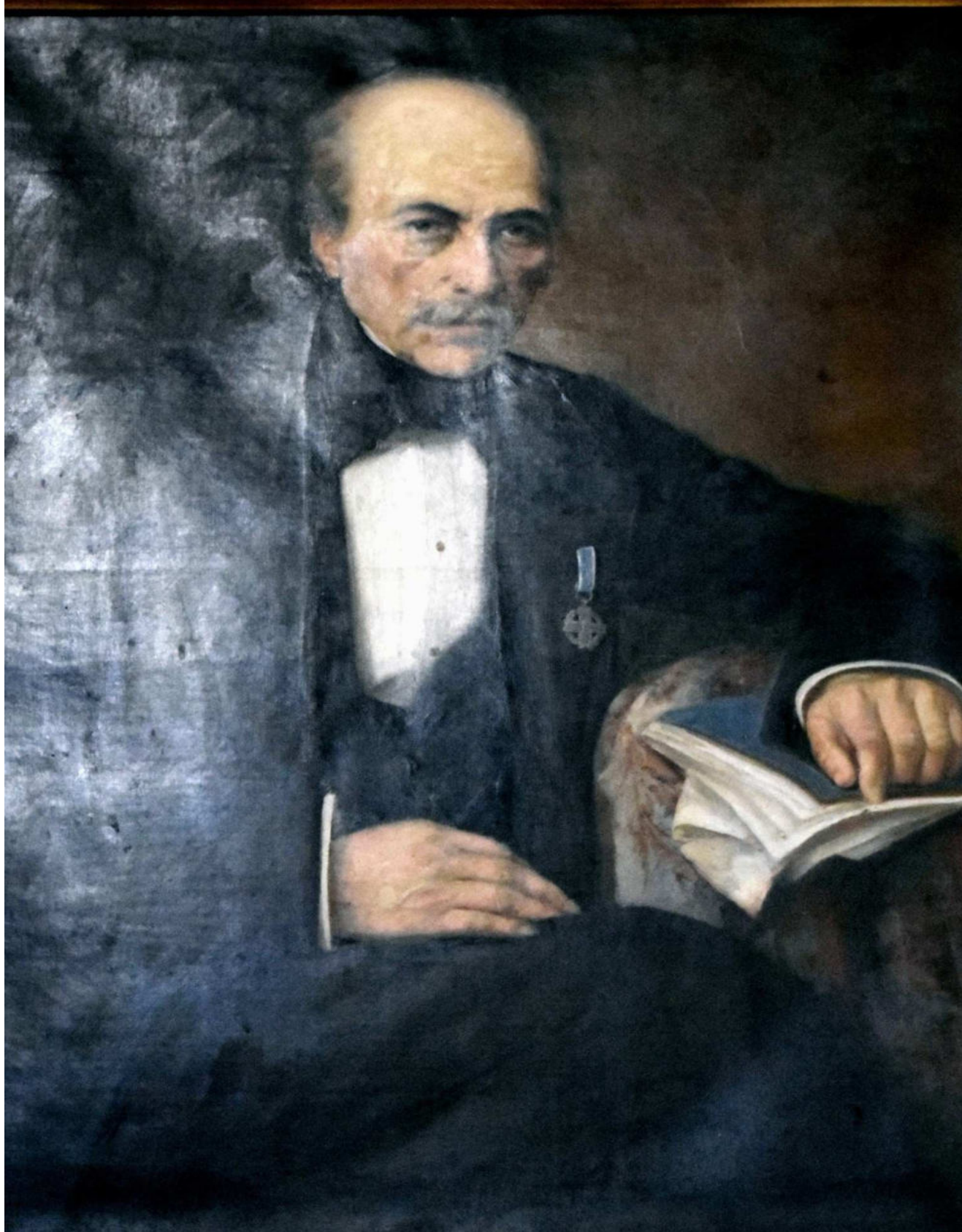
ΠΑΝΑΓ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Γ. ΓΡΑΪΔΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΔΙΟΣ

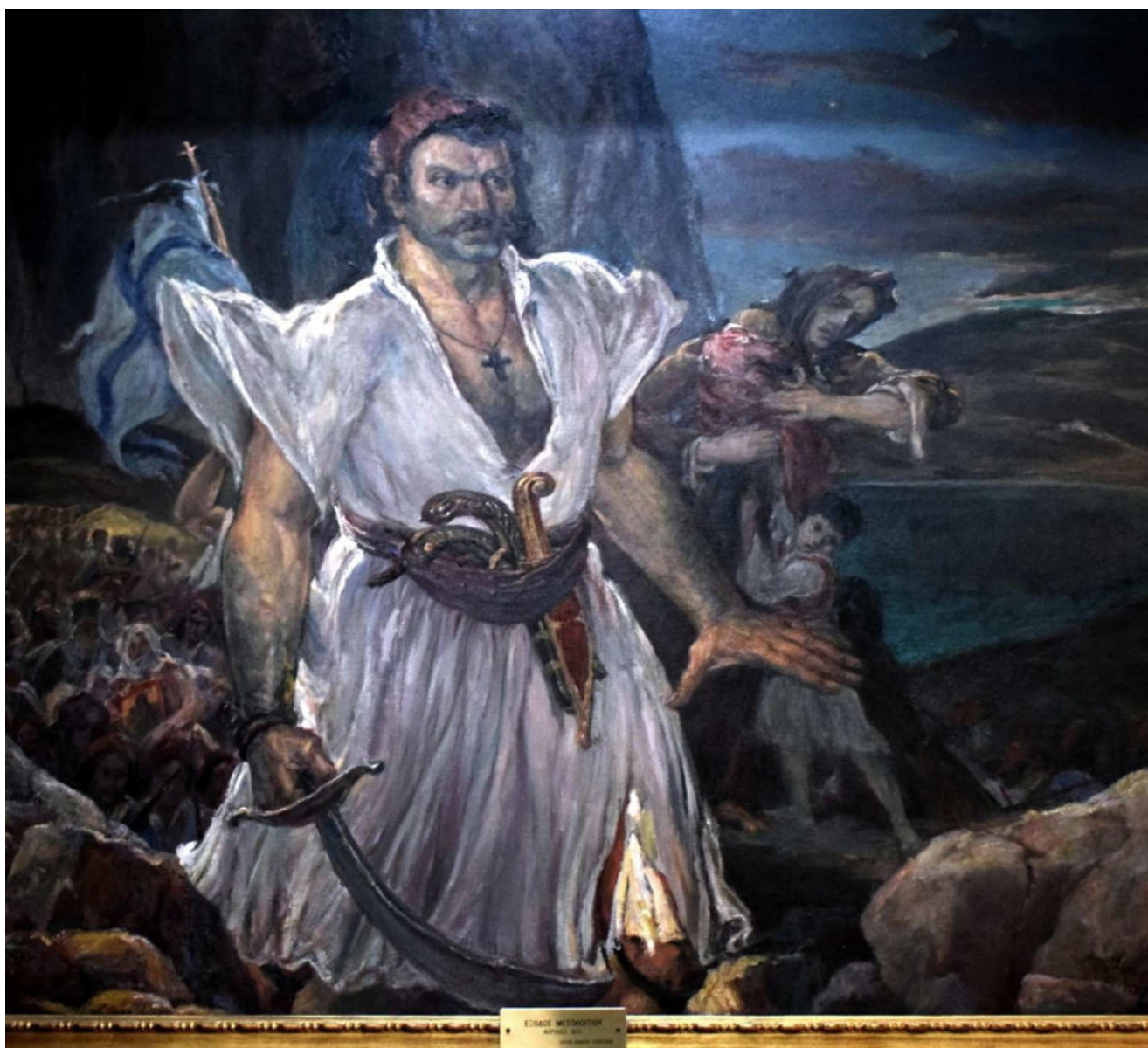
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

↑ Διονύσιος Σολωμός

Ο εθνικός ποιητής των Ελλήνων (1798-1857). Έγραψε τον *Ύμνο εις την Ελευθερίαν*, που καθιερώθηκε ως εθνικός ύμνος της χώρας. Άλλα πατριωτικά έργα του είναι *Εις τον Θάνατον του Μπάιρον* και το εμπνευσμένο από τα γεγονότα του Μεσολογγίου *Ελεύθεροι Πολιορκημένοι*.

↑ Dionysios Solomos

He is considered the national poet of Greece (1798-1857). He wrote the *Hymn to Liberty*, which became the Greek national anthem. Other patriotic poems include *To the Death of Lord Byron* and *The Free Besieged*, which he wrote inspired by the events of Messolonghi.

↑ Η Έξοδος του Μεσολογγίου

Ελαιογραφία Ανδρέα [Γεωργιάδη] του Κρητός.

↑ The Exodus of Messolonghi

Oil painting by Andreas [Georgiadi] the Cretan.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΑΚΡΗΣ

↑ Το πλοίο Ποσειδών

Μπρίκι του Υδραίου καραβοκύρη Ιωάννη Ορλάνδου, με κυβερνήτη τον Θεόδωρο Χιόνη.
Υδατογραφία του Antoine Roux

↑ The ship *Poseidon*

A brig belonging to Ioannis Orlandos from Hydra island. Theodoros Chionis was the commander.
Water colour by Antoine Roux

↑ Η ναυμαχία του Ναυαρίνου

Ελαιογραφία, πιστό αντίγραφο του έργου του Louis Ambroise Garneray *La Bataille de Navarin*. Το πρωτότυπο φυλάσσεται στο Μουσείο των Ανακτόρων των Βερσαλλιών (Παρίσι).

↑ The naval battle of Navarino

Oil painting, exact copy of the work by Louis Ambroise Garneray *La Bataille de Navarin*. The original is kept in the Museum of the Palace of Versailles (Paris).

(2212)

GREENGLASS

Alma Mater degli Ercoli di Parga

Una scena della strage di
A SUA ECCELLENZA IL SIGNOR

*Carabiniere Capo Squadra del Regio Ordine di Braccio e del Regio Militare Ordine di S. Stefano e del
 Ministro Segretario di Stato degli Affari Interni di S. M. il Re del Regno*

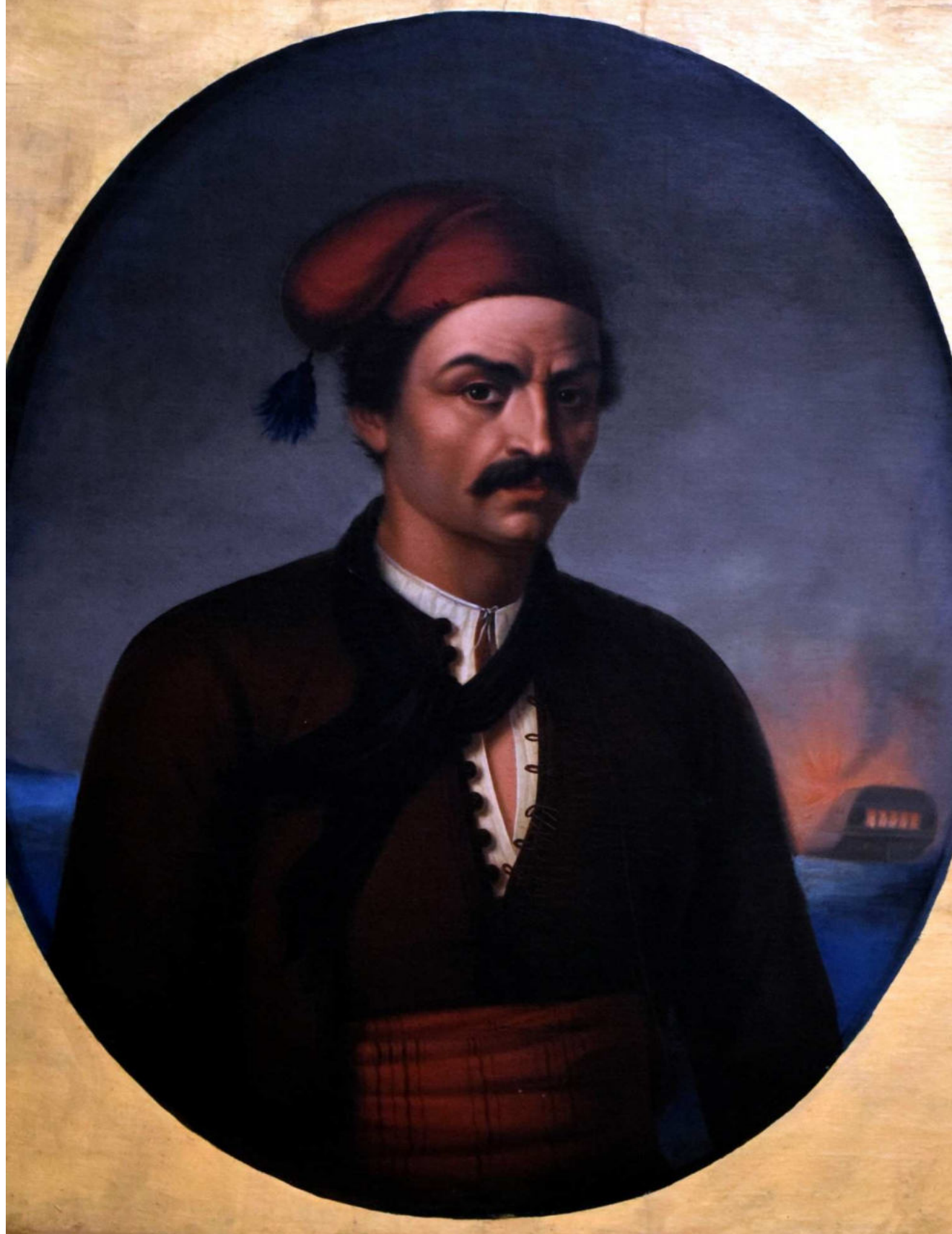

Palazzo avvenuta nell'Aprile 1848
DI NICCOLA SANTANGELO

*Reale Ordine del Salvatore di Gesù, Cavaliere di 1. Classe dell'Ordine dell'Aquila Bianca di Russia,
 delle due Sicilie, e Gran Maestro dell'Ordine di S. Stefano*

Scultura in metallo

ΚΑΝΑΡΗΣ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΜΥΚΗΝΟΥ ΜΑΝΤΩ
Η ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

7 Τα Κούλουμα

Λαϊκό πανηγύρι της Καθαράς Δευτέρας στο ναό του Ολυμπίου Διός στην Αθήνα.

Ελαιογραφία του Chr. Perlberg, 1838

7 The Koulouma

The traditional festival of Ash Wednesday in the ancient temple of Olympian Zeus in Athens.

Oil painting by Chr. Perlberg, 1838

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ (1912-1913)

Το 1908 η εκδήλωση του κινήματος των Νεότουρκων στην Οθωμανική Αυτοκρατορία εξέθρεψε προσδοκίες στις υπόδουλες εθνότητες για ισότιμη μεταχείριση. Παρά τις υποσχέσεις όμως η καταπίεση αυξήθηκε. Τα βαλκανικά κράτη, πληθυσμοί των οποίων παρέμεναν ακόμη υπόδουλοι, οδηγήθηκαν σε συμμαχία, παραμερίζοντας τις μεταξύ τους αντιθέσεις.

Η άρνηση της Πύλης να δεχθεί τα αιτήματα των βαλκανικών συμμάχων (Ελλάδα - Σερβία - Μαυροβούνιο - Βουλγαρία) για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις υπέρ των ομοεθνών τους οδήγησε στον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο (Οκτώβριος 1912). Κατά τη διάρκειά του η εξέλιξη των πολεμικών επιχειρήσεων ξεπέρασε κάθε αισιόδοξη πρόβλεψη αναγκάζοντας την Τουρκία να συνθηκολογήσει. Η τελική συνθήκη που επιβεβαίωνε τη νίκη των συμμάχων υπογράφηκε στο Λονδίνο (17.5.1913).

Σύντομα όμως ο ανταγωνισμός μεταξύ των βαλκανικών συμμάχων για τη διανομή των απελευθερωμένων εδαφών οδήγησαν σε νέα σύρραξη (Ιούνιος 1913), αυτή τη φορά μεταξύ των συμμάχων (Ελλάδα - Σερβία - Ρουμανία εναντίον της Βουλγαρίας). Ο Β΄ Βαλκανικός Πόλεμος έληξε με ήττα της Βουλγαρίας και οδήγησε στην υπογραφή της συνθήκης του Βουκουρεστίου (28.7.1913).

Για την Ελλάδα τα εθνικά κέρδη ήταν μεγάλα, αφού με την απελευθέρωση της Κρήτης, της Μακεδονίας, της Ηπείρου και των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου η χώρα διπλασιάστηκε σχεδόν σε έκταση και πληθυσμό.

→→ Περικλή Βυζάντιου, Επιστροφή από το μέτωπο, 1941

Ελαιογραφία σε μουσαμά

→→ Periklis Byzantios, Return from the front, 1941

Oil on canvas

→ Οι Γυναίκες της Πίνδου

Ελαιογραφία του Έκτορα Δούκα

→ The women of the Pindos mountains

Oil canvas by Hectoras Doukas

(5993)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

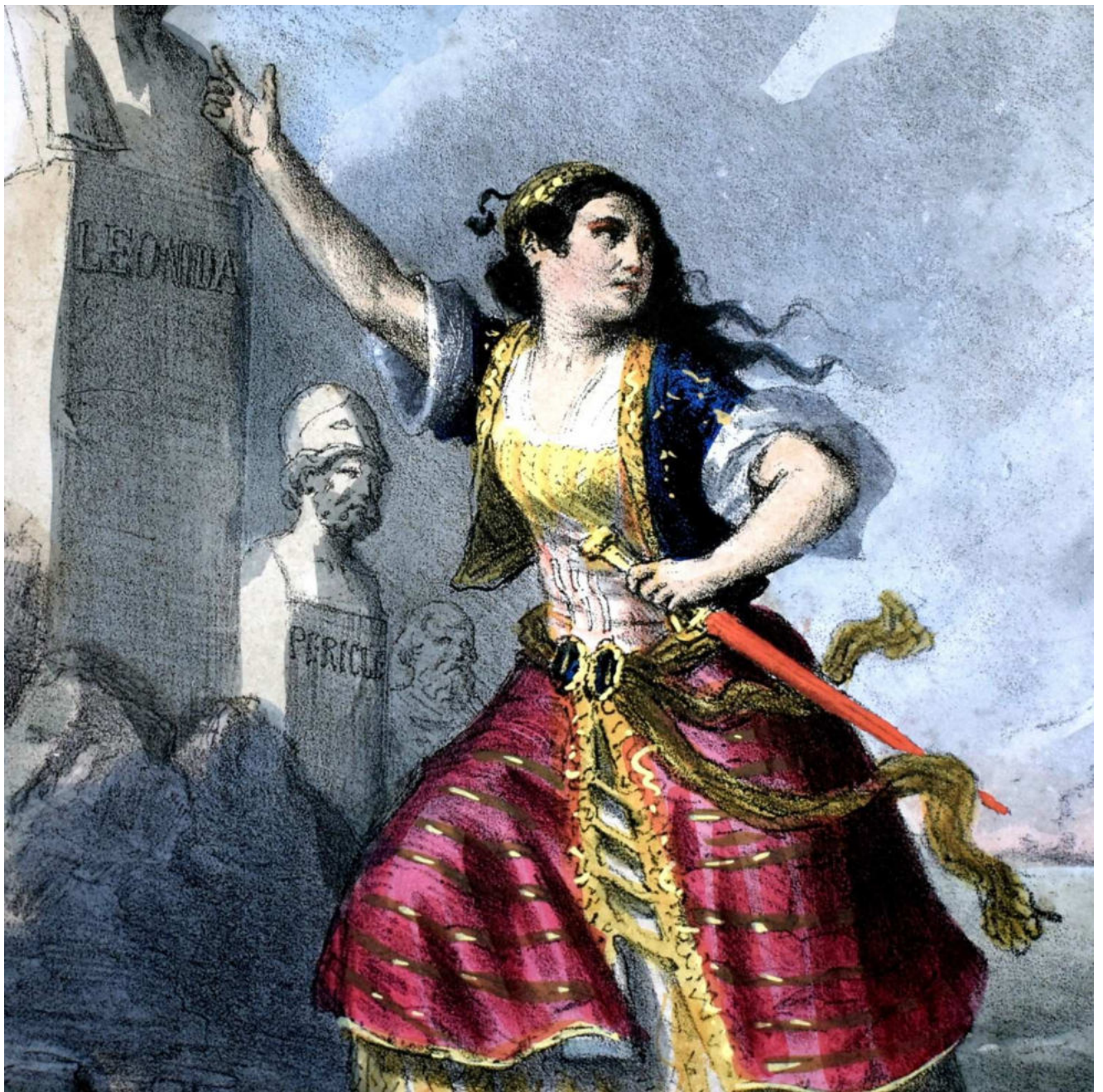

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

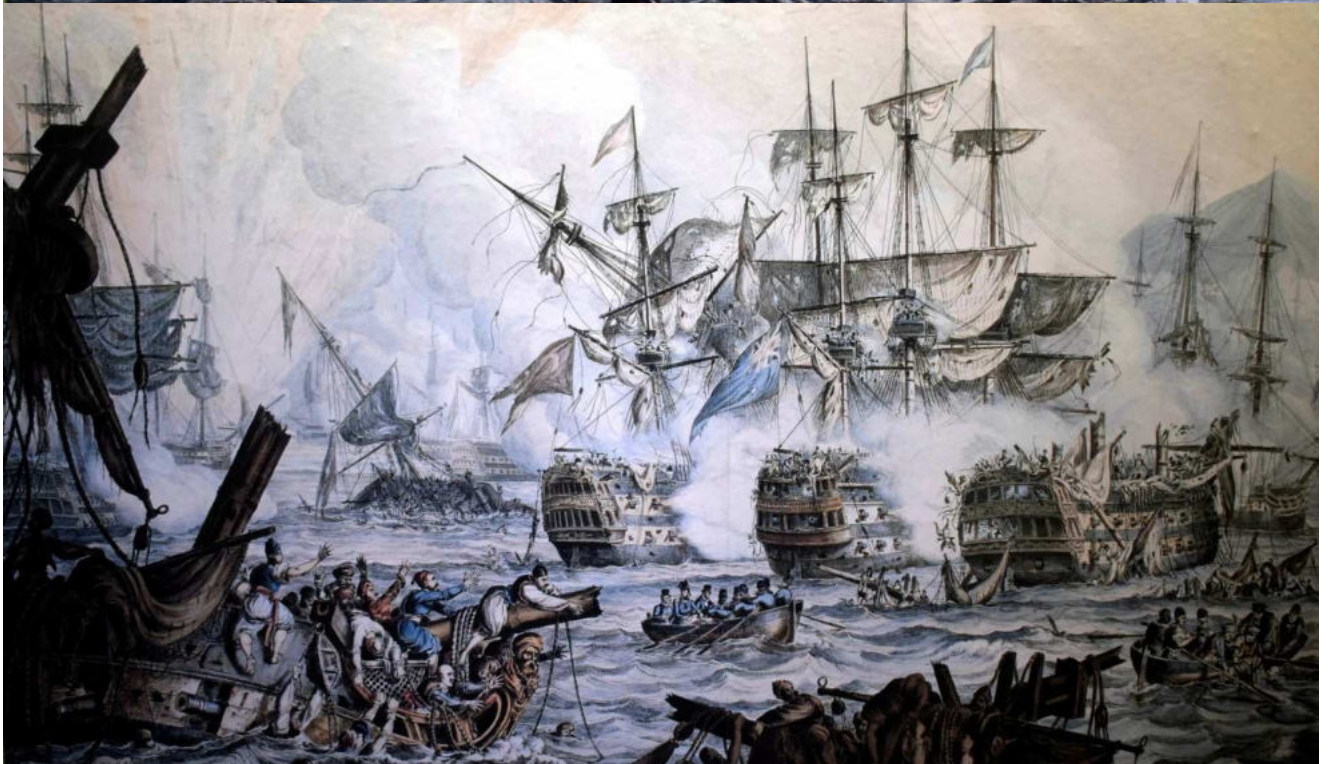

Φιλελληνισμός

Η Ελληνική Επανάσταση προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις στο εξωτερικό. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις την καταδίκασαν, επειδή έθετε σε κίνδυνο τη σταθερότητα στα Βαλκάνια. Οι φιλελεύθεροι κύκλοι στήριξαν τους Έλληνες, διακηρύσσοντας την αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών. Το φιλελληνικό κίνημα, που αναπτύχθηκε σε Ευρώπη και Αμερική, πρόβαλλε των αγώνων των Ελλήνων ως κοινό αγώνα του πολιτισμένου και χριστιανικού κόσμου εναντίον της βαρβαρότητας και στο σκοταδισμό. Η ηγεσία της Επανάστασης επιθυμούσε το ελληνικό ζήτημα να βρίσκεται στην επικαιρότητα, καθώς γνώριζε ότι η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να κερδίσει την ανεξαρτησία της χωρίς τη στήριξη των Μεγάλων Δυνάμεων.

Ξένοι εθελοντές έσπευσαν να συμμετάσχουν στην Επανάσταση, παρακινούμενοι είτε από ειλικρινή φιλελληνικά αισθήματα είτε από προσωπικές φιλοδοξίες, προσβλέποντας σε αξιώματα και πλούτη. Οι Έλληνες συχνά αντιμετώπιζαν τους ξένους με σκεπτικισμό και επιφυλακτικότητα. Οι διαφορές στη νοοτροπία, τα βιώματα, το υπόβαθρο και τη στρατιωτική εκπαίδευση, σε συνδυασμό με τις σκληρές συνθήκες διαβίωσης, δυσκόλευαν την προσέγγιση και κάποτε περιθωριοποιούσαν τους ξένους. Αρκετοί εγκατέλειψαν την Ελλάδα. Όσοι όμως είχαν τη διαύγεια να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους και τη διάθεση να προσφέρουν, συνεργάστηκαν εποικοδομητικά συμβάλλοντας στις επιτυχίες του αγώνα.

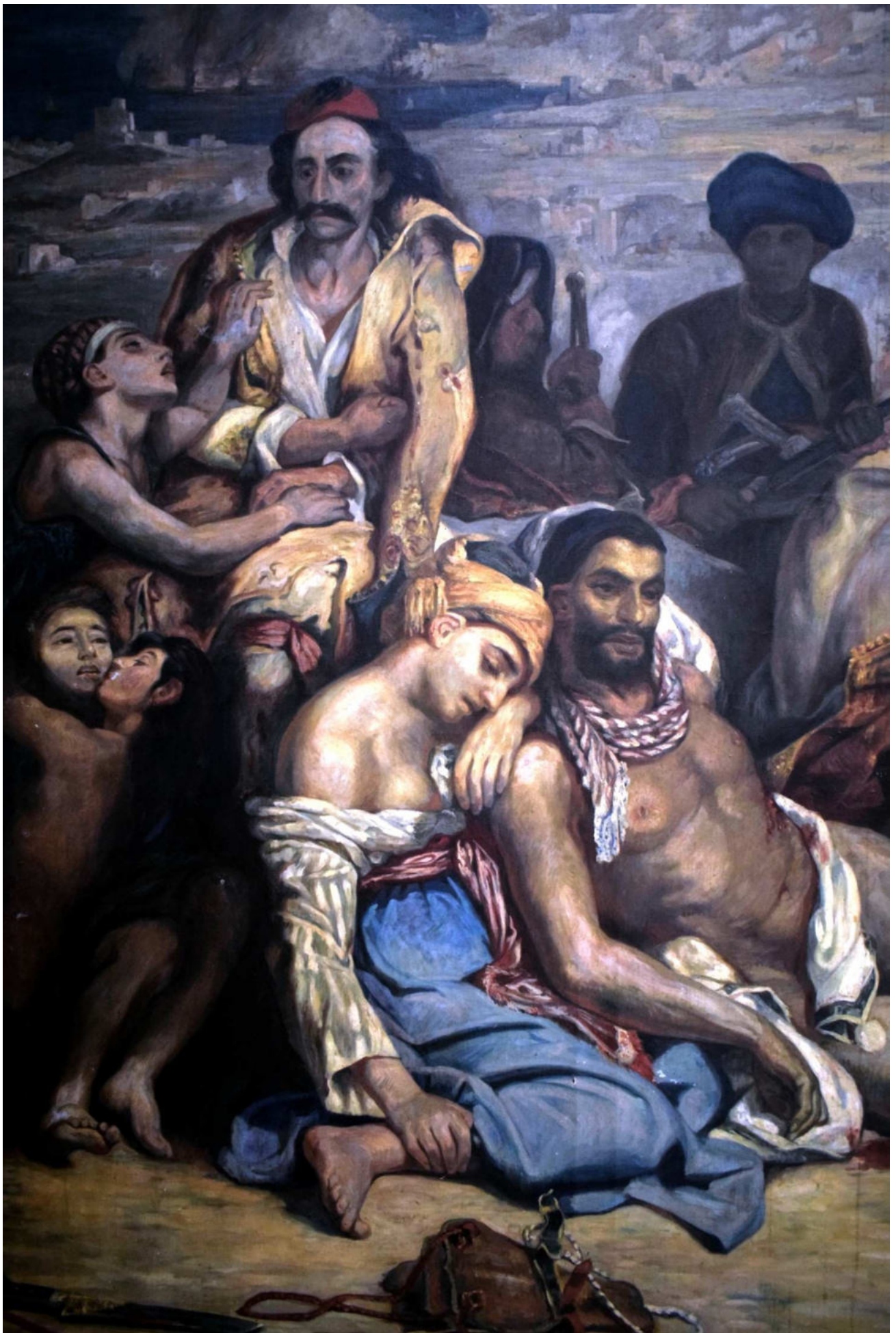

Η ναυμαχία του Ναυαρίνου (20 Οκτωβρίου 1827)

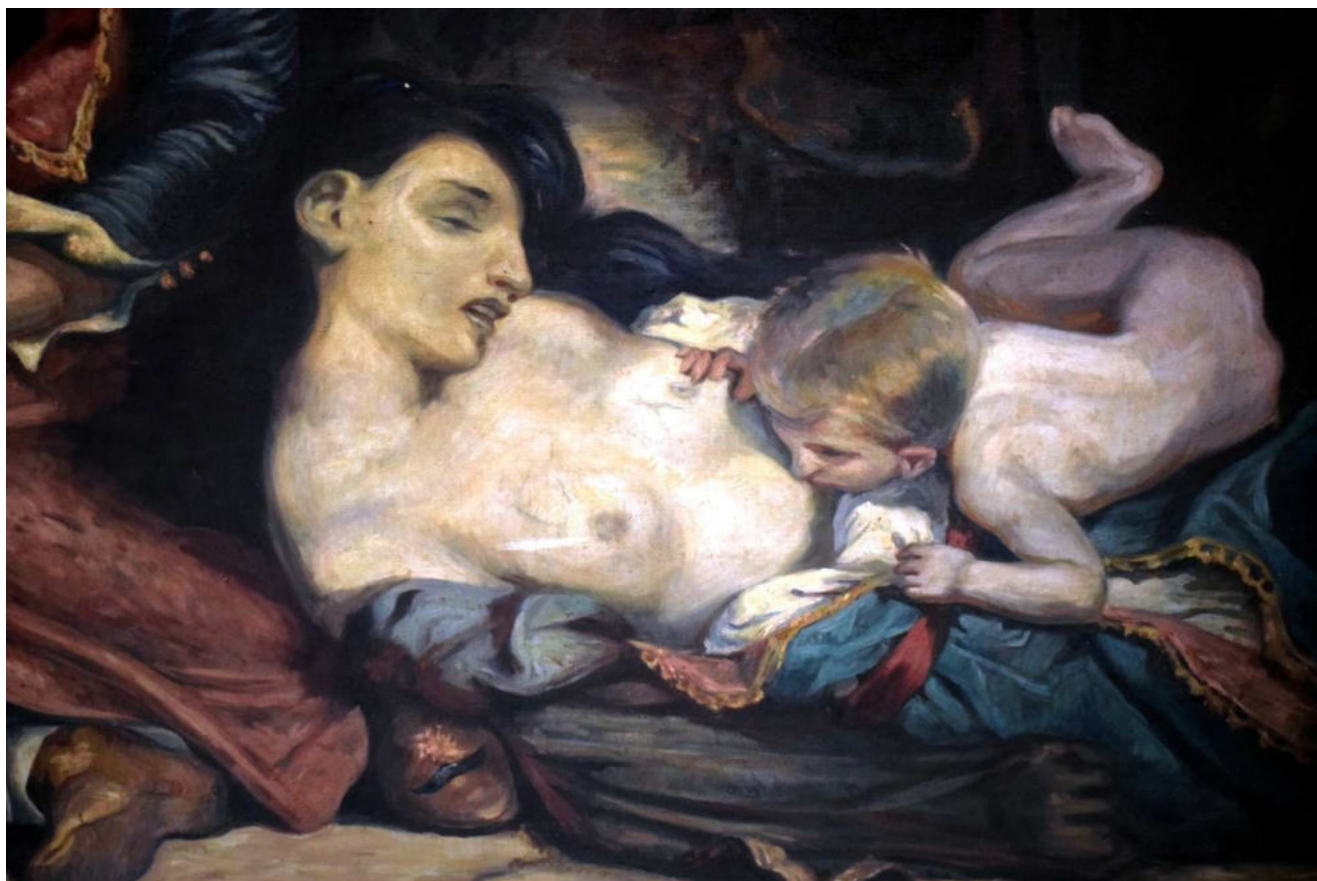
Οι εμφύλιες διαμάχες και η προέλαση του Ιμπραήμ απειλούσαν το μέλλον της Επανάστασης. Στο διπλωματικό πεδίο όμως οι εξελίξεις ήταν αναπάντεχες. Τον Ιούλιο του 1827, με τη Συνθήκη του Λονδίνου, οι Μεγάλες Δυνάμεις αποφάσισαν την παύση των εχθροπραξιών, προτείνοντας την αυτονομία της Ελλάδας. Όταν ο σουλτάνος απέρριψε τη Συνθήκη, ο συμμαχικός στόλος που έπλεε στη Μεσόγειο κινήθηκε προς την Πύλο, όπου βρίσκονταν τα αιγυπτιακά πλοία, με εντολή να επιβάλλει τις αποφάσεις των Δυνάμεων. Καθώς ο Ιμπραήμ κωλυσιεργούσε, η αφορμή για γενικευμένη σύρραξη δεν άργησε να δοθεί. Παρά την αριθμητική υπεροχή του, ο οθωμανικός στόλος καταστράφηκε ολοσχερώς. Το γεγονός έγινε πανηγυρικά δεκτό στη Γαλλία και στη Ρωσία, ενώ η Αγγλία κράτησε αποστάσεις. Η ένοπλη επέμβαση των Δυνάμεων έκανε πλέον σαφές ότι η ίδρυση ελληνικού κράτους είχε δρομολογηθεί αμετάκλητα. Τον Ιανουάριο του 1828 έφτασε στο Ναύπλιο ο εκλεγμένος από την Γ' Εθνοσυνέλευση κυβερνήτης της Ελλάδος Ιωάννης Καποδίστριας, ο οποίος είχε πρωταγωνιστήσει τα προηγούμενα χρόνια στον διπλωματικό αγώνα για το ελληνικό ζήτημα.

Οι Σφαγές της Χίου

Ελαιογραφία, αντίγραφο του Λυκούργου Κογεβίνα (1920) από το ομώνυμο έργο του E. Delacroix (Μουσείο Λούβρου).

Στις 30 Μαρτίου 1822, τουρκικές δυνάμεις αποβίβαστηκαν στη Χίο με στόχο την καταστολή της Επανάστασης. Οι Τούρκοι προέβησαν σε λεηλασίες, σφαγές και αιχμαλωσίες, που αποδεκάτισαν τον πληθυσμό του νησιού. Δύο χρόνια αργότερα (1824) ο Ευγένιος Ντελακρουά, παρουσίασε στο *Salon* του Παρισιού τις «Σφαγές της Χίου».

Το έργο δεν αποτελεί απλά μια εντυπωσιακή εικονογραφική μαρτυρία της καταστροφής. Θεωρήθηκε ότι αποτυπώνει με τρόπο ιδανικό την αντιπαράθεση Ελλήνων και Τούρκων, η οποία ταυτίστηκε στις συνειδήσεις των ευρωπαίων φιλελλήνων με τον αγώνα του πολιτισμού ενάντια στη βαρβαρότητα, ανάγοντας τον πόλεμο της ανεξαρτησίας των Ελλήνων σε υπόθεση που αφορούσε ολόκληρο τον πολιτισμένο χριστιανικό κόσμο.

“Les Massacres de Scio”

Oil painting, exact copy by Lykourgos Kogevinas (1920), of the homonymous work by Delacroix (Musée du Louvre)

On the 30th of March 1822, Ottoman forces disembarked on the island of Chios, in order to suppress the Greek Uprising there. They proceeded to extensive slaughtering, looting and prisoner-making, which decimated the island's population. Two years later (1824), Eugène Delacroix presented “Les Massacres de Scio” at the *Salon* in Paris.

This work is not only an impressive iconographic testimony of the destruction. It was considered as the ideal representation of the clash between Greeks and Turks, which, in the minds of European Philhellenes, was identified to a struggle of civilization against barbarism. The Greek war of Independence was thus seen as an event concerning the whole civilised Christian world.

← Η ναυμαχία της Ναυπάκτου (1571)

Στις 7 Οκτωβρίου 1571, οι ενωμένες χριστιανικές δυνάμεις (Βενετία, Ισπανία, Σαβοΐα, Πάπας Πίος Ε΄, Ιππότες της Μάλτας, ιταλικά κρατίδια, Επτανήσιοι) με αρχιστράτηγο τον Ισπανό πρίγκιπα Don Juan της Αυστρίας νίκησαν τον οθωμανικό στόλο στην είσοδο του πατραϊκού κόλπου, σε μια από τις περιφημότερες ναυμαχίες της παγκόσμιας ιστορίας. Η νίκη αυτή ανέκοψε την επέκταση των Οθωμανών στην Ευρώπη και είχε μεγάλη απήχηση στη λογοτεχνία και την τέχνη.

Μεταβυζαντινή εικόνα που αναπαριστά τη διάταξη των αντιπάλων δυνάμεων, ευχαριστήριο αφιέρωμα των νικητών στους προστάτες αγίους. Αριστερά διακρίνονται τα οθωμανικά πλοία με την ημισέληνο, δεξιά τα ενετικά με το φτερωτό λιοντάρι και τα αυστριακά με το δικέφαλο αετό.

Αποδίδεται στον κρητικό ζωγράφο Γεώργιο Κλόντζα

← The naval battle of Lepanto (1571)

In October 7th 1571, the allied Christian forces (Venice, Spain, Savoy, Pope Pius V, the Hospitaller Knights of Malta, Italian states and the Ionian Islands), under the command of the Spanish prince Don Juan of Austria, defeated the Ottoman fleet at the mouth of the Gulf of Patras, in one of the most important sea battles in world history. This victory prevented the Ottomans from advancing into Europe and had been assigned great importance depicted in literature and art.

Post-byzantine icon that depicts the deployment of the opposed forces. It was a thanks offering of the victors to their patron saints. On the left one can see the Ottoman galleys with the half-moon flags while on the right there are the Venetian galleys with the winged lion flags and the Austrian galleys with the double-headed eagle flags.

Attributed to Georgios Klontzas, famous Cretan icon-painter

↑ Γεώργιος Καστριώτης Σκεντέρμπεης

Τιμαριούχος περιοχής της Ηπείρου στη σημερινή Αλβανία, ο οποίος αντιστάθηκε στην επέκταση των Οθωμανών το 15ο αι.

↑ Portrait of Georgios Kastriotis Skenderbeg

Feudal lord of part of Epirus in today's Albania who resisted the Ottoman advance in the 15th c.

(789)

↑ Πολεμικό επεισόδιο κατά τον τελευταίο βενετοτουρκικό πόλεμο

Τα ενετικά στρατεύματα στην Ήπειρο καταλαμβάνουν τις τουρκοκρατούμενες Βόνιτσα και Πρέβεζα (Νοέμ. 1717). Ελαιογραφία από τη συλλογή του αρχιστράτηγου των Βενετών κόμη von Schülemburg.

Ο τελευταίος βενετοτουρκικός πόλεμος (1714-1718) σήμανε την οριστική κάμψη των δυνάμεων και των δύο αντιπάλων. Απόρροια του πολέμου, η συνθήκη του Πασάροβιτς ρύθμιζε τη ναυσιπλοΐα στα Βαλκάνια και άνοιξε νέους ορίζοντες δραστηριοτήτων για τους Έλληνες.

↑ War incident during the last Venetian – Turkish war

The Venetian troops in Epirus occupy the Turkish occupied areas of Vonitsa and Preveza (November 1717). Oil painting from the collection of Field Marshall Count von Schülemburg.

The last Venetian-Turkish war (1714-1718) marked the weakening of both powers. It ended with the treaty of Passarovitch, which set the rules for shipping in Balkans and opened new horizons for the Greeks.

(9812)

↑↑ Στιγμιότυπο από τον έκτο βενετοτουρκικό πόλεμο (1684-1699)

Η πολιορκία της Πρέβεζας από τα στρατεύματα του *Ιερού Συνασπισμού του Linz* (της Βενετίας και άλλων χριστιανικών κρατών) υπό την αρχιστρατηγία του Morosini το Σεπτέμβριο του 1684.

↑↑ View of the sixth Veneto-Turkish war (1684-1699)

The siege of Preveza by the armies of the Holy Alliance of Linz (Venice and allied Christian states) under the command of General Morosini, in September 1684.

(15594)

ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ
ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
(1797-1820)

↗ ↗ Προσωπογραφίες Φαναριωτών

Οι Φαναριώτες, απόγονοι της άρχουσας βυζαντινής αριστοκρατίας, πήραν το όνομα τους από τη συνοικία Φανάρι της Κωνσταντινούπολης, έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Μορφωμένοι και πολύγλωσσοι, από τα μέσα του 17^{ου} αι. ανέλαβαν υψηλόβαθμες θέσεις αποκτώντας μεγάλη επιρροή στην οθωμανική διοίκηση.

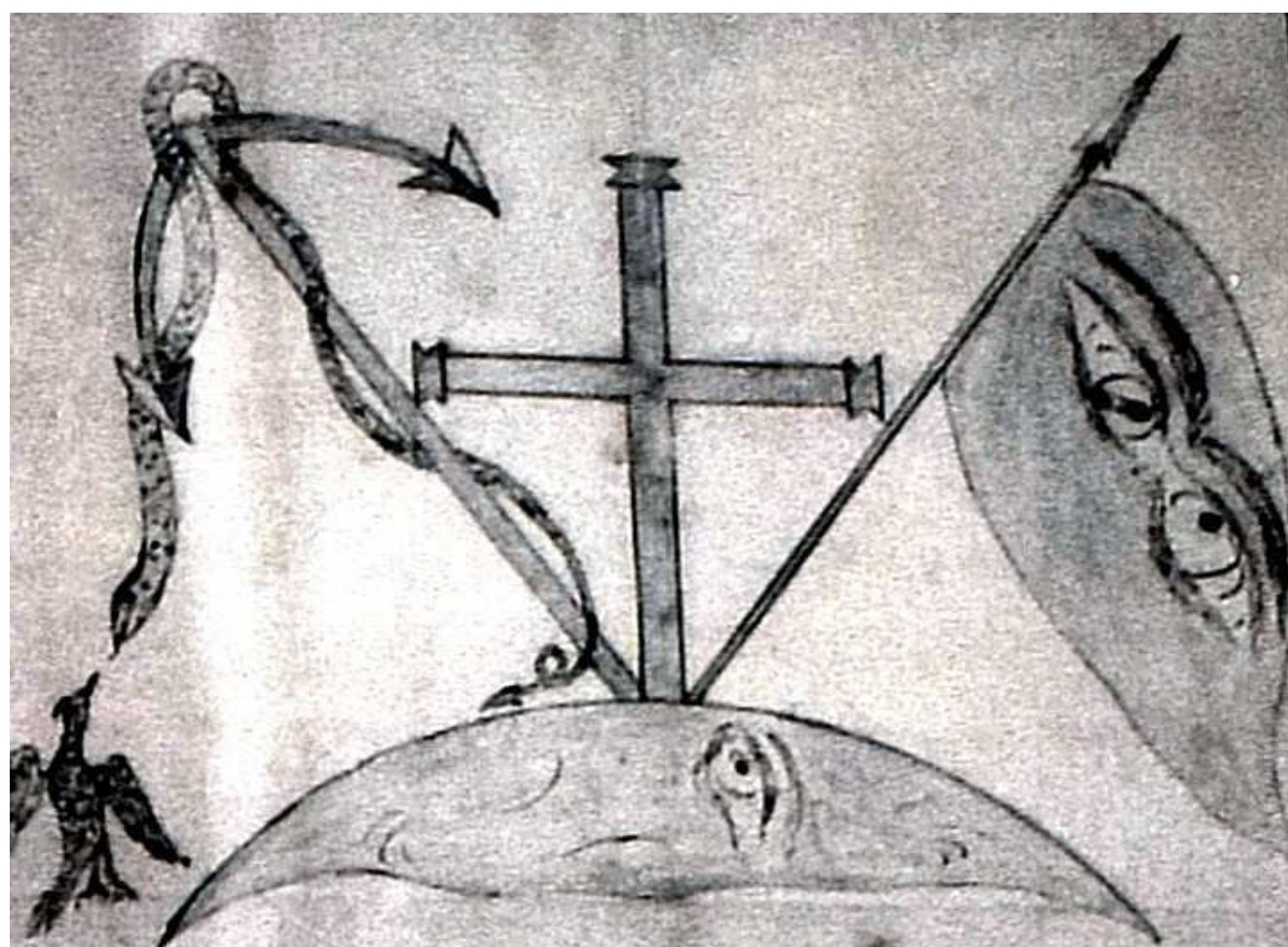
Ως Μεγάλοι Διερμηνείς (εφόσον οι μουσουλμάνοι απαγορευόταν να μιλούν τις γλώσσες των απίστων) ανέλαβαν τις διπλωματικές επαφές με τις ξένες δυνάμεις. Ως Δραγομάνοι του Στόλου ασκούσαν εξουσία στα νησιά του Αιγαίου. Ως Ηγεμόνες των αυτόνομων Παραδουναβίων Ηγεμονιών Βλαχίας και Μολδαβίας (σημερινή Ρουμανία) ευνόησαν την ελληνική παιδεία, εισήγαγαν τις νεωτεριστικές ιδέες του ευρωπαϊκού Διαφωτισμού και συχνά προστάτεψαν τον ελληνισμό και την Ορθοδοξία.

↗ ↗ Portraits of Phanariots

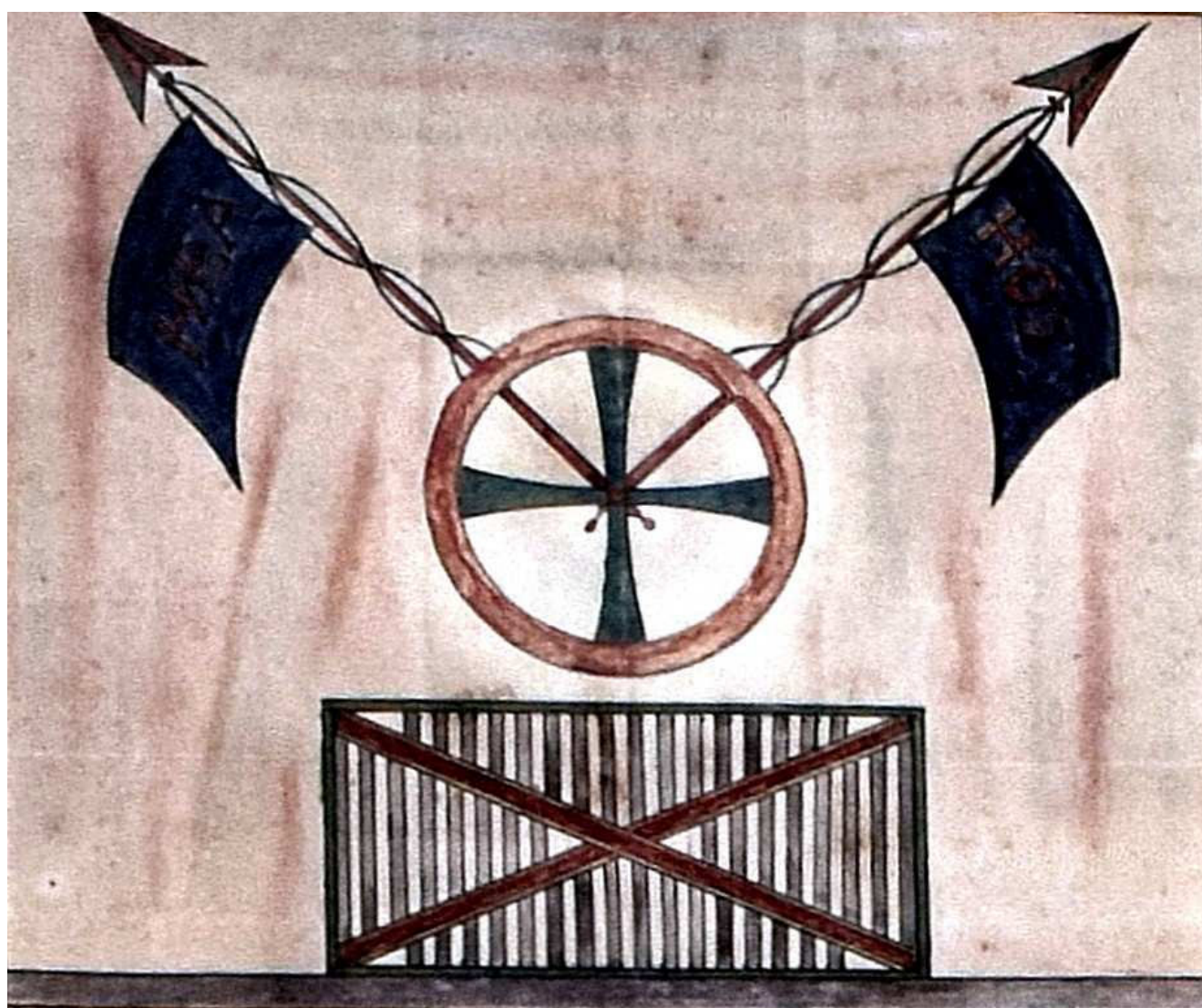
The Phanariots, who were of noble Byzantine descent, were named after the Greek quarter of Constantinople, where the Ecumenical Patriarchate is situated. Since the middle of 17th century they occupied high-rank posts due to their higher level of education and the fact they spoke several languages. As a result they exercised great influence in Ottoman administration.

As Grand Dragomans (since it was forbidden for the Muslims to speak the languages of non-Muslim nations) they were responsible for diplomatic relations with the foreign powers. As Dragomans of the Fleet, they had great power on Aegean islands. As Princes in the autonomous Danubian Principalities of Wallachia and Moldavia (today modern Romania) they acted as patrons of Greek culture and education, introduced the modern ideas of the European Enlightenment and they often protected Hellenism and Orthodoxy.

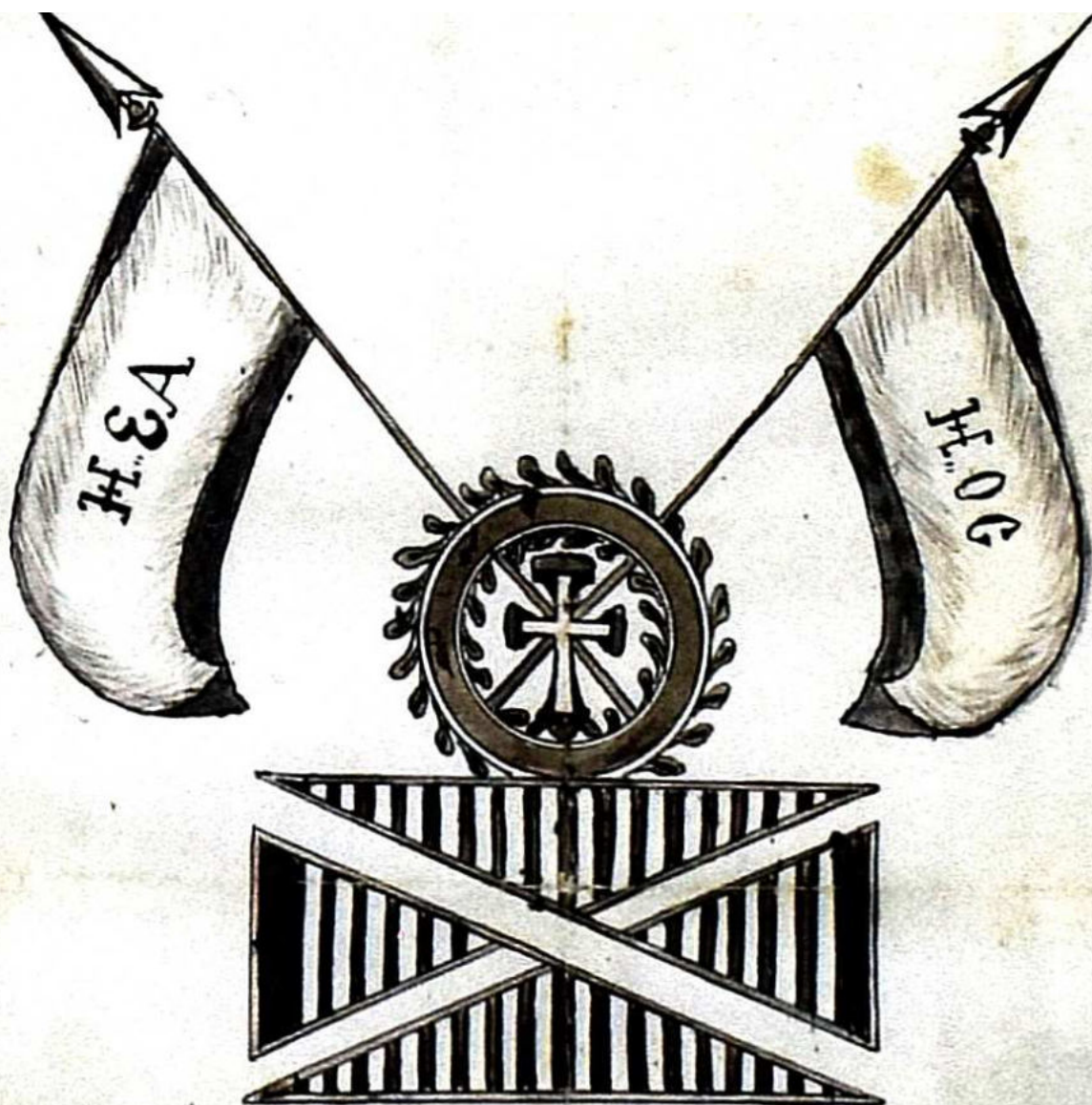
Handwritten text in a cursive script, likely Georgian, consisting of several lines of text. The text is written in dark ink on a light background. The first line is partially obscured by the illustration above it. The text appears to be a narrative or a list of items.

3a 6x 8786n 63a 6555asa 846303na —
 4n23a0878 2000n 7353487 4n73a0878 3a687 80n937 63a
 735343a 86003na 4n637 39a0na93a37 6876a0n587 3a007
 687 87a7a17887 687 8369853637 430307 73485n8 846303
 a7a6788637 87n00a56n68a 7n75308a 6874n0n787 808787
 605n76n 8a 2a0687 39a0na93a63a 63a 86a03na 4n63a 7n
 38a 4n63732a76n 4n80482a76n 7n0a6e, 7n a7a6n8a 10:6n
 7a76n 687 7353487; — — —

3α 688786η. 63α 6ω52α3α. α86303ηα —
 223ω0878, 3ω0ωη, 8353487, 4ωηγ3ω0878, 3α 637 ηυη937, 63α γ3
 43α, υ6ω03ηα, 4ω 3α63739ω0ηα93α37, 6876ωυη587, 3ω0ω87, 687
 ωγα37387, 687 α369853637, 436360387, 73485ηε, 4867ω78α, ω49η
 78α, 73αε, 5367ε, ω9ηυυω56η68α, ω698034ε, ω687, 603η
 6η, ωα2ω0687, 39ω0ηα93α637, 63α ω34ω6873ηα, 63α9η603
 2, 4η63532ω76η, 4ω 80482ω76η, 9η0 ω6ε... **P... K...** —

за 65 578611 632 605030 6186303на

2. 412340878 30000 7352157 110 11340875 32 637 111157 632 11352132 116
 0311 110 32 637 39401093237 637 6001587 340487 637 054723 7387 63
 15_698 53 637 1111 601087 1181 735357 111 91 603 782 11115725 11687: 57: 1191
 11005 61011 31011 110 1111 11952 6011, 32 6195536311, 32 210637 39401093
 1157 632 110710687311, 632 9103782 11163 11321111 110 1111111111 1101111111
 1111111111, 32 611: 18: 637 7352157 10: 50830.

↑ Εφοδιαστικά της Φιλικής Εταιρείας

Έγγραφα με τα σύμβολα της Φιλικής Εταιρείας και κρυπτογραφημένο κείμενο.
Αντίγραφα από το Ιστορικό Αρχείο της Ι.Ε.Ε.Ε.

↑ *Philiki Etaireia* documents

Documents bearing symbols of the Philiki Etaireia and encrypted text.
Copies from the Historic Archives of the H.E.S.G.

↑ Η δράση του Λάμπρου Κατσώνη

Η υποταγή των τούρκων αιχμαλώτων στον Κατσώνη. Ελαιογραφία προερχόμενη από την έπαυλη του Λάμπρου Κατσώνη στην Κριμαία της Ρωσίας.

↑ The exploits of Lambros Katsonis

The surrendering of Turkish captives to Katsonis. Oil paintings from Katsonis' villa in Crimea, Russia.

(2101)

8. ΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ

ΩΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Τα ρολόγια των Αγωνιστών του '21

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (1770-1843)

Την ταμπακιέρα μου όπου έχω από τον κυβερνήτη την χαρίζω του εγγονά μου Κωνσταντάκη του Γενναίου.

Απόσπασμα από τη Διαθήκη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη
3 Μαΐου 1840. Αρχείο Ιστορικών Εγγράφων ΙΕΕΕ.

Jean François Bautte, 1828, Γενεύη.

Χρυσό ρολόι που φέρει στο σκέπασμά του εγχάρακτα σε σμάλτο το σύμβολο του μυθικού φοίνικα τη χρονολογία 1821 και τα αρχικά του κυβερνήτη. Τιμητικό δώρο του Ιωάννη Καποδίστρια στον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για όσα είχε ήδη προσφέρει στον Αγώνα. Το ρολόι συνοδεύεται από την επισμαλτωμένη αλυσίδα

και τη σφραγίδα του από σκληρό λίθο, στην οποία έχει χαραχθεί ο αναγεννώμενος από τις στάχτες του φοίνικας.

Αγοράστηκε το 1897 από την Αγγελική Κολοκοτρώνη χήρα του Θεόδωρου, γιού του Γενναίου, έναντι το ποσού των 4.000 δρχ. Η ίδια ακολούθως πρόσφερε ως δωρεά στο ΕΙΜ, την αρματοσιά του Γέρου του Μοριά.

[illegible]

Ένας Έλληνας ωρολογοποιός στην Αρκαδία στα χρόνια του Αγώνα.

Τα απομνημονεύματα του Αγωνιστή του 1821 Στέφανου Στεφανόπουλου του Ιωάννη, δεύτερης γενιάς ωρολογοποιού στην Τρίπολη, παρουσιάζουν παραστατικά, όλο το χρονικό της ζωής του σε εκείνα τα δύσκολα και συμπτυνκνυμένα σε δράση, αγωνίες, θυσίες και πόθο για την ελευθερία χρόνια. Πρόσωπο σχεδόν άγνωστο στους περισσότερους σήμερα ο ωρολογοποιός μας, διαδραμάτισε έναν αποφασιστικό αν και αφανή ρόλο στην προετοιμασία, οργάνωση και διεξαγωγή του Αγώνα στην Πελοπόννησο.

Στα απομνημονεύματά καταγράφεται η δράση του στους κόλπους της Φιλικής Εταιρείας από το 1818, από τότε ο ίδιος ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, αδελφοποιτός του μακαρίτη πατέρα του, τον μύησε στο μυστικό στη Ζάκυνθο. Ακολούθως μύησε και αυτός μια σειρά σημαντικών προσώπων συμβάλλοντας με μυστικότητα, αποφασιστικότητα και ευφυΐα να δημιουργηθεί ένα από τα πιο δυναμικά επαναστατικά δίκτυα της Πελοποννήσου. Ονόματα φιλικών, μυστικές διασυνδέσεις, διανομή όπλων από χέρι σε χέρι στα χωριά της Αρκαδίας, η «κάσα» των εταίρων στη διάθεση της προετοιμασίας. Το δίκτυο των μυημένων στο «μυστικό», απλωμένο από τα Επτάνησα και την Πελοπόννησο μέχρι την Αλεξάνδρεια, την Οδησό και την Κωνσταντινούπολη, εξαφανίζει σχεδόν τις αποστάσεις αφού η κινητικότητα του μεγαλώνει και οι ομογενείς έμποροι φθάνουν στην Τρίπολη για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον κοινό σκοπό.

Λίγο πριν το '21 η Αρκαδία ήταν ένα καζάνι που πραγματικά έβραζε περιμένοντας το σύνθημα που θα έδινε την εντολή του ξεσηκωμού.

Η πίστη στον Αγώνα για ελευθερία, η συντροφικότητα, η αφιέρωση στον σκοπό, πράξεις και αισθήματα ηρωικά που μοιράστηκαν αδελφικά οι Έλληνες μπροστά στον κίνδυνο, πρόσωπα λιγότερα γνωστά στους πολλούς που είχαν ωστόσο πρωταγωνιστικό αν και αφανή ρόλο και ανάμεσά τους, ένας ωρολογοποιός.

Το επάγγελμά του και το μαγαζί του γίνεται το προκάλυμμα για να διακινήσει όπλα στους Έλληνες προεπαναστατικά, αφού τα ρολόγια αλλά και τα όπλα φαίνεται ότι κάποιες φορές διακινούνταν στην αγορά από τον ίδιο έμπορο. Έτσι όταν ο Γάλλος έμπορος ρολογιών και όπλων Φίλιππος Ρομπέρ έφθασε στην Τρίπολη, εκείνος πήρε εντολή από τους εταίρους λόγω του επαγγέλματός του, να προμηθευτεί ένα μεγάλο αριθμό όπλων και να τον διανείμει στους συμπατριώτες του.

Η ενέργεια αυτή δεν έμεινε απαρατήρητη από τη τουρκική διοίκηση της περιοχής. Ένας αξιωματικός, φίλος και μαθητής του Στεφανόπουλου που για ένα χρόνο περίπου πήγαινε στο εργαστήρι του για να μάθει την τέχνη να μετρά τον χρόνο με τον παραδοσιακό τρόπο του ηριφιφά, δηλαδή από το ανέβασμα του ήλιου, έστειλε άνθρωπο δικό του για να του δώσει εξηγήσεις. Με πονηριά και ψυχραιμία εκείνος αντιμετώπιζε τις κατηγορίες και δικαιολογείται. Του ζητά μάστιγα να μην τον καθυστερήσει διότι έπρεπε να παραδώσει στους πα-

σάδες σύντομα, τα ρολόγια τους που είχε κλεισμένα στο εργαστήρι του για επιδιόρθωση. Ακολούθως αφού του ζητήθηκε, πήγε στο «καφενείο της ώρας» εκεί που ήταν συγκεντρωμένοι οι Τούρκοι αξιωματούχοι και με διάφορες υπεκφυγές κατάφερε για άλλη μια φορά να τους παραπλανήσει ώστε να πέσουν εκείνοι πάλι στην «αμεριμνήσά τους».

Μέσα από την αφήγησή του ο Αγωνιστής ωρολογοποιός, μάς αποκαλύπτει σημαντικά στοιχεία για τη σχέση που είχαν οι Οθωμανοί υπήκοοι Έλληνες και Τούρκοι με το μέτρημα του χρόνου.

Αρχές του 19^{ου} αιώνα, εποχή μετάβασης και εκσυγχρονισμού της Οθωμανικής κοινωνίας στην πρωτεύουσα της Πελοποννήσου, συνυπάρχουν και διδάσκονται παράλληλα, η σύγχρονη τέχνη της δυτικής ωρολογοποιίας και η παραδοσιακή τέχνη του «ηριφιφά» δηλαδή του μετρήματος του χρόνου από την ύψωση του ήλιου.

Μηχανικά και ηλιακά ρολόγια συνυπάρχουν, ενώ η δημόσια και η ιδιωτική ώρα δηλαδή το δημόσιο και το προσωπικό ρολόι είναι αναπόσπαστα πλέον συνδεδεμένα μεταξύ τους. Ως τοπόσημο, στη διήγησή του ωρολογοποιού, αναφέρεται «το καφέ της ώρας», ένα κεντρικό καφέ στην Τριπολιτσά στο οποίο σύχναζαν οι τούρκοι αξιωματούχοι και όπου μπορούσε κάποιος να δει την ώρα. Επομένως το καφενείο αυτό, βρισκόταν δίπλα ή κάτω από τον πύργο με το δημόσιο ρολόι της Τριπολιτσάς ή ίσως διέθετε το ίδιο κάποιο ρολόι από το οποίο έπαιρναν την ώρα οι θαμώνες του, για τα ρολόγια τους. Ένα ακόμη τοπόσημο της Τριπολιτσάς ήταν και το τζαμί της ώρας στην Αγορά γνωστό από την απογραφή που έκανε στην Τριπολιτσά το 1828, ο Αγωνιστής Ρήγας Παλαμήδης.

Επομένως η προεπαναστατική Τρίπολη διέθετε δημόσιο ρολόι, σημείο κοινής αναφοράς και συγχρονισμού των ρολογιών τσέπης που αν και αντικείμενα πολυτελείας, ήταν ιδιαίτερα διαδεδομένα στους Τούρκους όσο και τους Έλληνες προύχοντες και εμπόρους την εποχή εκείνη.

Τα απομνημονεύματα του Αγωνιστή του 1821 Στέφανου Στεφανόπουλου του Ιωάννη, δεύτερης γενιάς ωρολογοποιού στην Τρίπολη, παρουσιάζουν παραστατικά, όλο το χρονικό της ζωής του σε εκείνα τα δύσκολα και συμπυκνωμένα σε δράση, αγωνίες, θυσίες και πόθο για την ελευθερία χρόνια. Πρόσωπο σχεδόν άγνωστο στους περισσότερους σήμερα ο ωρολογοποιός μας, διαδραμάτισε έναν αποφασιστικό αν και αφανή ρόλο στην προετοιμασία, οργάνωση και διεξαγωγή του Αγώνα στην Πελοπόννησο.

Στα απομνημονεύματά καταγράφεται η δράση του στους κόλπους της Φιλικής Εταιρείας από το 1818, από τότε ο ίδιος ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, αδελφοποιός του μακαρίτη πατέρα του, τον μύησε στο μυστικό στη Ζάκυνθο. Ακολούθως μύησε και αυτός μια σειρά σημαντικών προσώπων συμβάλλοντας με μυστικότητα, αποφασιστικότητα και ευφυΐα να δημιουργηθεί ένα από τα πιο δυναμικά επαναστατικά δίκτυα της Πελοποννήσου. Ονόματα φιλικών, μυστικές διασυνδέσεις, διανομή όπλων από χέρι σε χέρι στα χωριά της Αρκαδίας, η «κάσα» των εταίρων στη διάθεση της προετοιμασίας. Το δίκτυο των μυημένων στο «μυστικό», απλωμένο από τα Επτάνησα και την Πελοπόννησο μέχρι την Αλεξάνδρεια, την Οδησό και την Κωνσταντινούπολη, εξαφανίζει σχεδόν τις αποστάσεις αφού η κινητικότητα του μεγαλώνει και οι ομογενείς έμποροι φθάνουν στην Τρίπολη για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον κοινό σκοπό.

Λίγο πριν το '21 η Αρκαδία ήταν ένα καζάνι που πραγματικά έβραζε περιμένοντας το σύνθημα που θα έδινε την εντολή του ξεσηκωμού.

Η πίστη στον Αγώνα για ελευθερία, η συντροφικότητα, η αφιέρωση στον σκοπό, πράξεις και αισθήματα ηρωικά που μοιράστηκαν αδελφικά οι Έλληνες μπροστά στον κίνδυνο, πρόσωπα λιγότερα γνωστά στους πολλούς που είχαν ωστόσο πρωταγωνιστικό αν και αφανή ρόλο και ανάμεσά τους, ένας ωρολογοποιός.

Το επάγγελμά του και το μαγαζί του γίνεται το προκάλυμμα για να διακινήσει όπλα στους Έλληνες προεπαναστατικά, αφού τα ρολόγια αλλά και τα όπλα φαίνεται ότι κάποιες φορές διακινούνταν στην αγορά από τον ίδιο έμπορο. Έτσι όταν ο Γάλλος έμπορος ρολογιών και όπλων Φίλιππος Ρομπέρ έφθασε στην Τρίπολη, εκείνος πήρε εντολή από τους εταίρους λόγω του επαγγέλματός του, να προμηθευτεί ένα μεγάλο αριθμό όπλων και να τον διανείμει στους συμπατριώτες του.

Η ενέργεια αυτή δεν έμεινε απαρατήρητη από τη τουρκική διοίκηση της περιοχής. Ένας αξιωματούχος, φίλος και μαθητής του Στεφανόπουλου που για ένα χρόνο περίπου πήγαινε στο εργαστήρι του για να μάθει την τέχνη να μετρά τον χρόνο με τον παραδοσιακό τρόπο του ηριφιλά, δηλαδή από το ανέβασμα του ήλιου, έστειλε άνθρωπο δικό του για να τού δώσει εξηγήσεις. Με πονηριά και ψυχραιμία εκείνος αντιμετωπίζει τις κατηγορίες και δικαιολογείται. Του ζητά μάλιστα να μην τον καθυστερήσει διότι έπρεπε να παραδώσει στους πα-

ν Αρκαδία στα χρόνια του Αγώνα.

σάδες σύντομα, τα ρολόγια τους που είχε κλεισμένα στο εργαστήρι του για επιδιόρθωση. Ακολούθως αφού του ζητήθηκε, πήγε στο «καφενείο της ώρας» εκεί που ήταν συγκεντρωμένοι οι Τούρκοι αξιωματούχοι και με διάφορες υπεκφυγές κατάφερε για άλλη μια φορά να τους παραπλανήσει ώστε να πέσουν εκείνοι πάλι στην «αμεριμνησία τους».

Μέσα από την αφήγησή του ο Αγωνιστής ωρολογοποιός, μάς αποκαλύπτει σημαντικά στοιχεία για τη σχέση που είχαν οι Οθωμανοί υπήκοοι Έλληνες και Τούρκοι με το μέτρημα του χρόνου.

Αρχές του 19^{ου} αιώνα, εποχή μετάβασης και εκσυγχρονισμού της Οθωμανικής κοινωνίας στην πρωτεύουσα της Πελοποννήσου, συνυπάρχουν και διδάσκονται παράλληλα, η σύγχρονη τέχνη της δυτικής ωρολογοποιίας και η παραδοσιακή τέχνη του «ηριτιφά» δηλαδή του μετρήματος του χρόνου από την ύψωση του ήλιου.

Μηχανικά και ηλιακά ρολόγια συνυπάρχουν, ενώ η δημόσια και η ιδιωτική ώρα δηλαδή το δημόσιο και το προσωπικό ρολόι είναι αναπόσπαστα πλέον συνδεδεμένα μεταξύ τους. Ως τοπόσημο, στη διήγησή του ωρολογοποιού, αναφέρεται «το καφέ της ώρας», ένα κεντρικό καφέ στην Τριπολιτσά στο οποίο σύχναζαν οι τούρκοι αξιωματούχοι και όπου μπορούσε κάποιος να δει την ώρα. Επομένως το καφενείο αυτό, βρισκόταν δίπλα ή κάτω από τον πύργο με το δημόσιο ρολόι της Τριπολιτσάς ή ίσως διέθετε το ίδιο κάποιο ρολόι από το οποίο έπαιρναν την ώρα οι θαμώνες του, για τα ρολόγια τους. Ένα ακόμη τοπόσημο της Τριπολιτσάς ήταν και το τζαμί της ώρας στην Αγορά γνωστό από την απογραφή που έκανε στην Τριπολιτσά το 1828, ο Αγωνιστής Ρήγας Παλαμήδης.

Επομένως η προεπαναστατική Τρίπολη διέθετε δημόσιο ρολόι, σημείο κοινής αναφοράς και συγχρονισμού των ρολογιών τσέπης που αν και αντικείμενα πολυτελείας, ήταν ιδιαίτερα διαδεδομένα στους Τούρκους όσο και τους Έλληνες προύχοντες και εμπόρους την εποχή εκείνη.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

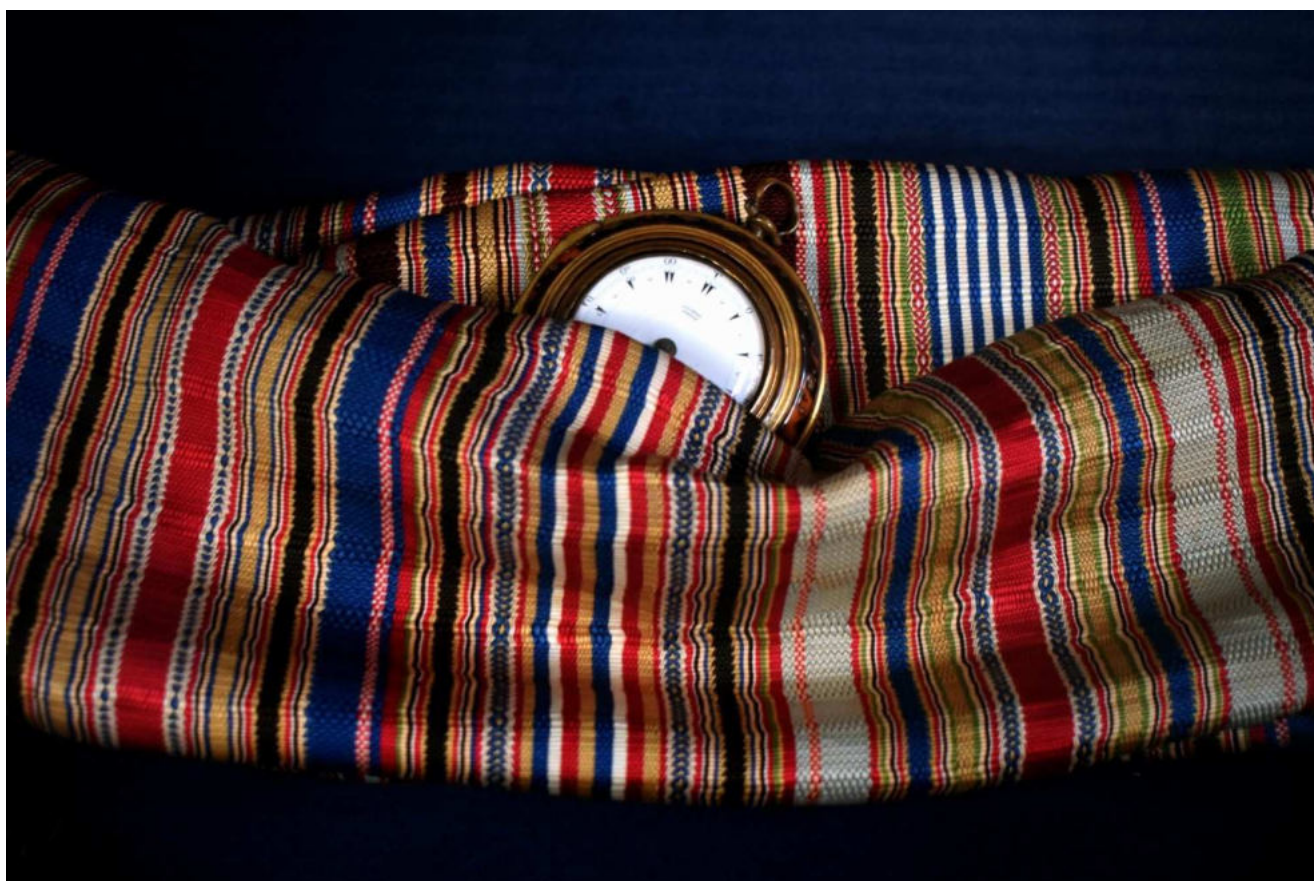
ΤΙΝΑ
ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1821.

ΥΠΟ

Στεφάνου Ίω. Στεφανοπούλου.

ΠΟΛΛΟΙ έγγραφον και πρόκειται νά γράψωσι περί της περιχλεσῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τούτων ἐλάχιστος μνηστὴς καὶ ἐγὼ ὁ Στέφανος Ίω. Στεφανόπουλος ἐκ Χατούνης τῆς Ἐπαρχίας Γορτυνίας, παραδίδω εἰς φῶς τ' ἀπομνημονεύματά μου, περιοριζόμενα εἰς ὀλίγα μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Τριπόλεως, καὶ στηριζόμενα εἰς γεγονότα ὧν εἰμὶ αὐτόπτης καὶ ἐνεργὸς ἢ συνεργός, πλείστα τῶν ὁποίων δὲν εὐρίσκονται εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐκδόσεις περὶ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης ἱστορίας, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν μέγαν ἐκείνον ἱστορικόν, ὅστις θέλει ἱστορήσῃ τὴν καθόλου ἱστορίαν τῆς κλεινῆς ταύτης ἐπαναστάσεώς μας.

Ἀπὸ τοῦ ἐτους 1769, ὅτε ὁ Μπενάκης, ὁ Κρεββατᾶς καὶ ὁ Σαράντος, προῦχοντες ἰσχυροὶ καὶ πλούσιοι τῆς Πελοποννήσου συννενοηθέντες μετ' ἀφορμὰς ἀρματωλοῦς ἡγεγερῶν ὅπλα κατὰ τῶν τυράννων αὐτῶν ὀθωμανῶν, χωρὶς νὰ λάβωσιν ἄλλο τι ὅπιν ἢ τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν

Προσωπογραφία Γεωργίου
Μαυρομιχάλη με αλυσίδα
ρολογιού στη ζώνη του.
ΕΙΜ: 2267

Αγγλικό ρολόι «τύπου κρεμμυδιού» George Prior
με τέσσερις θήκες και οθωμανικούς αριθμούς
στην πλάκα του.
ΕΙΜ: 3575

Ζώνη, ανδρική, μεταξωτή, νησιώτη του 19^{ου} αιώνα.
Συλλογή Ενδυμασιών ΕΙΜ.

Ωρολογοθήκη μεταξωτή του
Σειχουισλάμη, θρησκευτικού ηγέτη
των μουσουλμάνων της Οθωμανικής
Αυτοκρατορίας στις αρχές του 19^{ου}
αιώνα.
ΕΙΜ: 2250

«Δεν έχουν ιδέα στην Ευρώπη πόσο πλούσιο είναι το εμπόριο της ωρολογοποιίας που οι Άγγλοι διεξάγουν στην Ανατολή

Εισάγονται κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη πενήντα δωδεκάδες ρολόγια. Το ίδιο στην Πελοπόννησο. Τριακόσιες δωδεκάδες στην Κων/λη, τετρακόσιες δωδεκάδες στη Σμύρνη, εκατόν πενήντα δωδεκάδες στη Συρία, διακόσιες πενήντα δωδεκάδες στην Αίγυπτο.

Κάθε ρολόι αξίζει από 80 έως 120 πιάστρα και αν υπολογίσουμε ως μέση αξία τα 100 πιάστρα είναι ένα προϊόν που αποφέρει στο αγγλικό εμπόριο 1.552.000 πιάστρα (γρόσια). Η κατανάλωση στη Θεσσαλονίκη αποφέρει 56.000 πιάστρα.

Δυσκολεύομαι να πιστέψω ότι η Τουρκία μπορεί να καταναλώσει κάθε χρόνο μια προοδευτικά τόσο μεγάλη ποσότητα προϊόντων ωρολογοποιίας. Ο ίδιος ο Prior που κάνει τις πιο μεγάλες παραγγελίες εξέφρασε μια μέρα την έκπληξή του σε έναν από τους φίλους του και του έλεγε με ευχαρίστηση πως έπρεπε οι δρόμοι των τουρκικών πόλεων να είναι όλοι διακοσμημένοι από αγγλικά ρολόγια. Όπως και να έχει, η κατανάλωση των ρολογιών φαίνεται να είναι πολύ μεγάλη σε μια χώρα που δεν γνώριζε την χρήση των ηλιακών ρολογιών και των δημόσιων ρολογιών και στην οποία η ώρα της προσευχής καθοριζόταν με ακρίβεια πέντε φορές την μέρα.

Τα ρολόγια που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην Ανατολή, έχουν τουρκικό καντράν και συνθέτονται από τρεις κάσες. Δύο από ασήμι και η εξωτερική από όστρακο. Αυτό το όστρακο είναι τόσο ωραίο και τόσο καλά δουλεμένο που αξίζει περισσότερο από (τον μηχανισμό) στα αγγλικά ρολόγια.

Είναι για λόγους σταθερότητας που οι Τούρκοι θέλουν τα ρολόγια τους με τρείς κάσες ή χάριν γούστου;

Αυτό δεν είναι εύκολο να το προσδιορίσεις. Οι Τούρκοι φέρουν τα ρολόγια μέσα στο **ζωνάρι τους** τυλιγμένα με ένα μικρό κομμάτι υφάσματος, και λένε πως η εξωτερική θήκη είναι φτιαγμένη για να προστατέψει το ρολόι από τον ιδρώτα.

Πιστεύω ότι στους Τούρκους αρέσει με αυτόν τον τρόπο η χρήση των ρολογιών και έχει γίνει μόδα.

Τα χοντρά πλατιά ρολόγια είναι τα πιο περιζήτητα. Οι Τούρκοι δεν τα ανοίγουν όπως εμείς για να εξετάσουν τον μηχανισμό τους όταν επιθυμούν να το αγοράσουν.

Αρκούνται να εκτιμούν σε αυτά την ομορφιά στα καρφάκια τους.

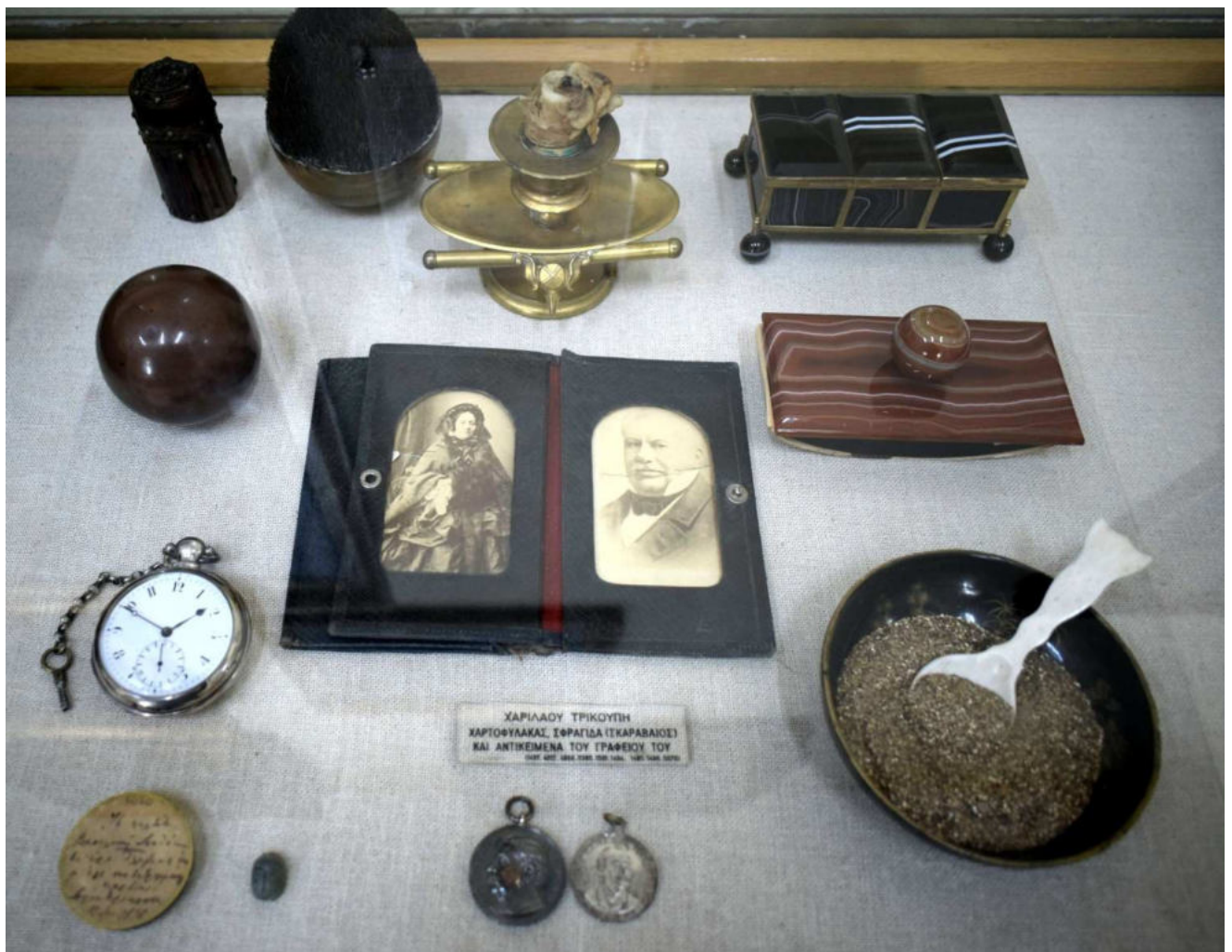
Οι εμπορικοί οίκοι ωρολογοποιίας στην Τουρκία που αγοράζουν χονδρικής για να προσθέσουν τις λεπτομέρειες δεν είναι καθόλου καλοί γνωστές της τέχνης της ωρολογοποιίας.

Προσέχουν μόνο το όνομα του κατασκευαστή πάντα γραμμένο στο καντράν.

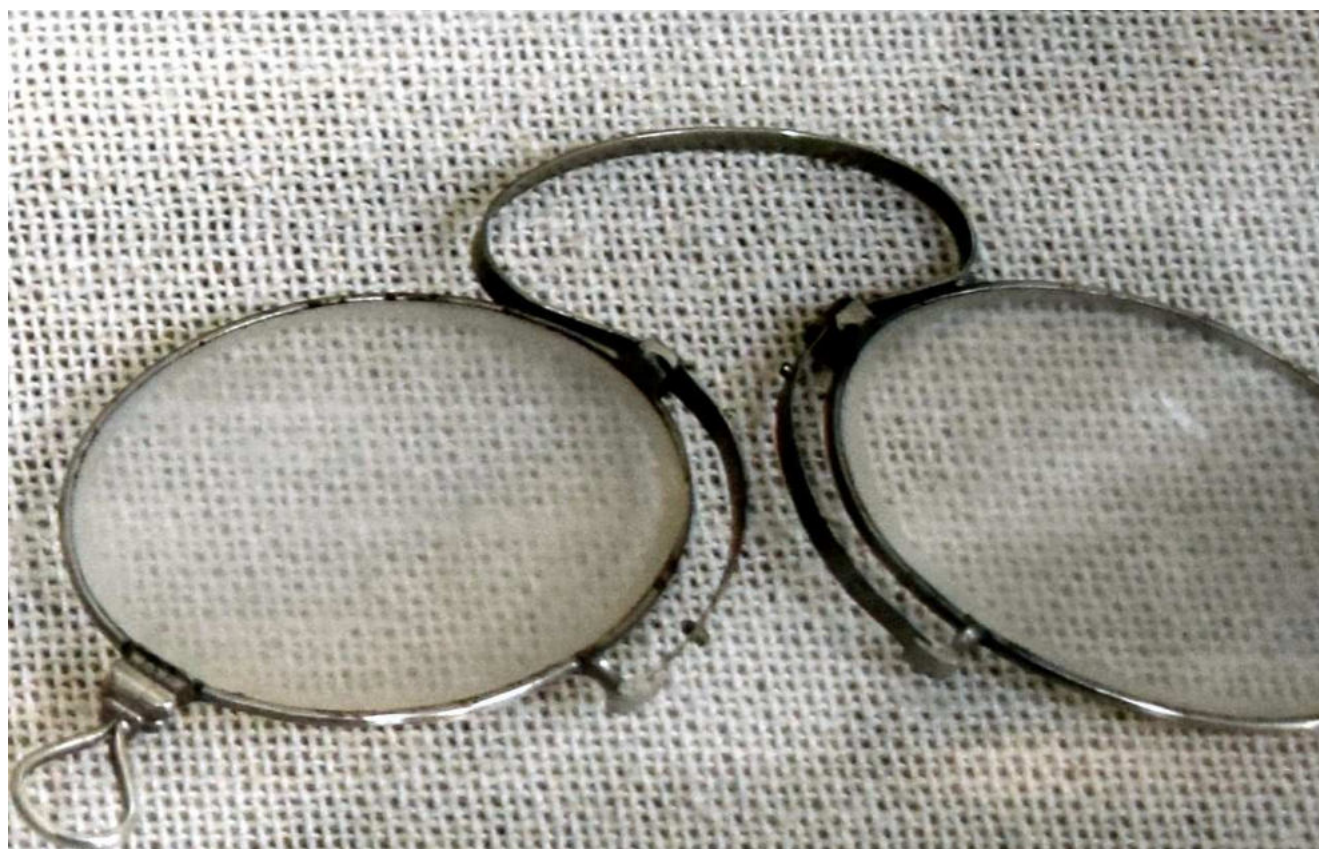
Τα χρυσά ρολόγια δύσκολα αγοράζονται είναι το ένα εικοστό από το σύνολο γιατί σύμφωνα με τη μουσουλμανική θρησκεία **αποτελούν αντικείμενο ματαιοδοξίας. Ρολόγια με ήχο αγοράζουν μόνο οι πασάδες και οι μπέηδες.** Αν χρειαστούν κάποιο τέτοιο το παραγγέλνουν απευθείας στην Επιτροπή των εμπόρων Άγγλων και Γάλλων που είναι τοποθετημένοι στην « Σκάλα τους» και σχεδιάζουν επώνυμα τον καλλιτέχνη: αν είναι στο Λονδίνο Georges Prior, και Berthoud ή Breguet, αν είναι στο Παρίσι. **Προτιμούν τις θήκες επισμαλτωμένες και εγχάρακτες , και τις διακοσμούν με πέτρες.»**

Louis Auguste Felix Beaujour Πίνακας εμπορίου της Ελλάδος 1800

ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ
ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΑΣ, ΡΟΛΟΙ, ΣΦΡΑΓΙΔΑ,
ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ, ΓΥΑΛΙΑ, ΜΑΝΙΚΕΤΟΚΟΥΜΝΙ

ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ
ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΑΣ, ΡΟΛΟΤ, ΣΦΡΑΓΙΔΑ,
ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ, ΓΥΑΛΙΑ, ΜΑΝΙΚΕΤΟΚΟΥΜΠΙ
(1885)

ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΦΡΑΓΙΔΑ, ΕΠΩΜΙΔΕΣ, ΡΟΛΟΙ

Ο Ιωάννης Καποδίστριας και η σχέση του με τον χρόνο. ΩΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ - ΩΡΑ ΕΥΘΥΝΗΣ

**Τῶ τόν χρόνον καλῶς διοικοῦντι οἱ τόν χρόνον καλῶς μετροῦντες.
Σε αὐτόν που το χρόνο καλῶς διοικεῖ αὐτοῖ που το χρόνο καλῶς μετροῦν.**

Η αφιερωτική ελληνική επιγραφή που χαράχθηκε πάνω στο ρολόι που οι εκπρόσωποι της πόλης της Γενεύης χάρισαν στον Ιωάννη Καποδίστρια, αντιπροσωπεύει απόλυτα τη βιωματική, προσωπική σχέση του με το χρόνο. Ο ίδιος ως εκπρόσωπος του διπλωματικού σώματος και Υπουργός των Εξωτερικών Υποθέσεων της Ρωσίας, συνηθισμένος να ταξιδεύει από πόλη σε πόλη, συμμετέχοντας σε διπλωματικές αποστολές και χρονίζεται με την ώρα της χώρας που επιτο ρολόι του σύμφωνα με τα κατά τόπου είχαν ήδη, κατά τον 19ο αιώνα μια στην Δύση.

Ελλάδος, προσπαθώντας να δημιουργή-
νο σύμφωνα με τα δυτικά πρότυ-
ποικλοτρόπως με το θέμα
τηρησης του χρόνου τόσο σε
μόσιο επίπεδο. Ο ίδιος
στα, πολλές ώρες κάθε
νούν όλα από τα χέρια
οικονομία και τον διοι-
να ολοκληρώσει το έργο
ψη δημοσίων ρολογιών όμως στο
Ναύπλιο γρήγορα τον οδήγησε στη διαπίστωση ότι ο συγχρονισμός ήταν αδύνατος καθώς δεν υπήρχε κοινή ώρα για όλους. Στη σωζόμενη αλληλογραφία του καταγράφεται η προσπάθειά του να στηθούν τα πρώτα δημόσια ωροστάσια στο Ναύπλιο. Επίσης μέσα από τις επιστολές του μαθαίνουμε για το ανεκπλήρωτο σχέδιό του να δημιουργήσει μια δημόσια σχολή ωρολογιοποιίας.

Ένας μοναχός ωρολογιοποιός στα χρόνια του Καποδίστρια.

Ο ιερομόναχος Γαλακτίων Γαλάτης, από τη Μονή Ζωοδόχου Πηγής στον Πόρο, υπήρξε ο πρώτος αυτοδίδακτος ωρολογιοποιός που εστάλη από τον Καποδίστρια στη Γενεύη, για να τελειοποιήσει την τέχνη του.

Με την παρακίνηση και τη φροντίδα του Ελβετού φιλέλληνα Gosse, ο Γαλακτίων σπούδασε την τέχνη στη Γιούρα της Ελβετίας μελετώντας το σχεδιασμό και την κατασκευή των μεγάλων ρολογιών σύμφωνα με την προτροπή του Ιωάννη Καποδίστρια που αγωνιούσε για την κατασκευή δημοσίων μνημειακών ρολογιών στην Ελλάδα. Στα άμεσα σχέδια του Κυβερνήτη ήταν η ίδρυση δημόσιας σχολής ωρολογιοποιίας στην Αίγινα όπου ο Γαλακτίων θα δίδασκε όταν θα επέστρεφε από την Ελβετία.

Μετά τον θάνατο του Κυβερνήτη το όνειρο έμεινε ανεκπλήρωτο και ο Γαλακτίων άσκησε το επάγγελμά του ωρολογιοποιού στην Ελβετία και στο Λονδίνο. Επιστρέφοντας δεκαπέντε χρόνια αργότερα σε μεγάλη ηλικία στην Αθήνα ζήτησε από τον Υπουργό Εκκλησια-

στικών Κωνσταντίνου Κανάρη την άδεια να επιστρέψει στην Μονή του για να διδάξει στους νεότερους μοναχούς την τέχνη των κρεμαστών ρολογιών.

Τα έγγραφα που διασώζονται στο Αρχείο του Gosse στην Βιβλιοθήκη της Γενεύης στο Αρχείο Καποδίστρια στην Κέρκυρα και στα Γενικά Αρχεία του Κράτους αποκαλύπτουν ένα κομμάτι από την ενδιαφέρουσα ιστορία του Έλληνα ωρολογιοποιού μας που φεύγει από την Ελλάδα με την οικονομική και ηθική υποστήριξη του Κυβερνήτη το 1829 και επιστρέφει στην πατρίδα του οριστικά στα 1846 για να εγκαταλείψει τα εγκαύματα ένα χρόνο αργότερα. Ήταν ο πρώτος σπουδαγμένος Έλληνας ωρολογιοποιός που προοριζόταν να συμβάλει στο ανεφάρμοστο σχέδιο δημιουργίας μιας δημόσιας σχολής ωρολογιοποιίας στο νεοσύστατο Ελληνικό Κράτος.

**Τα πολύτιμα δώρα του Ιωάννη Καποδίστρια στους Αγωνιστές του '21
Ρολόγια, ταμπακοθήκες και βραχιόλια με το έμβλημα της Ελληνικής Πολιτείας.**

Εξαιρετικό σύνολο στην έκθεση, αποτελούν τα αντικείμενα που ο Κυβερνήτης παρήγγειλε το 1827, φεύγοντας από την Γενεύη για να έρθει στην Ελλάδα, στον γνωστό οίκο ωρολογιοποιίας και κοσμηματοποιίας της Γενεύης του Jean Francois Bautte, για να τα προσφέρει τιμητικά σε Αγωνιστές του '21. Πρόκειται για δέκα ρολόγια, έξι ταμπακοθήκες και τρία ζεύγη βραχιολιών αντιπροσωπευτικά δείγματα των οποίων βρίσκονται σήμερα στις Συλλογές του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου.

Μέσα από τη σωζόμενη αλλη-
θαίνουμε όλο το χρονικό της πα-
συνόλου πολυτίμων αντικειμέ-
ιδιος είχε προσφέρει μια προ-
θων. Τα μοναδικά αυτά αντι-
βετό κοσμηματοποιού σύμ-
Καποδίστρια και κόστισαν

Επισμαλτωμένα, διακο-
Ελληνικής Πολιτείας

και τα αρχικά του
νης Αντωνίου Μα-
αντικείμενα αυτά
παρακαταθήκη για
ως δώρα. Μοναδικά
από γενιά σε γενιά με σεβασμό,
από αυτά είναι και το ρολόι του Θεό-
οικογένειά του ως προγονικό κειμήλιο στο Μουσείο, στα τέλη του 19ου αιώνα. Γνωρίζουμε επίσης ότι στη διαθήκη του ο Γέρος του Μοριά άφησε κληρονομιά στον εγγονό του Κωστα-
ντάκη από τον γιό του Γενναίο, την ταμπακοθήκη που είχε από τον Κυβερνήτη. Η μαρτυρία αυτή μας οδηγεί στη σκέψη ότι πιθανώς να του είχε δωρηθεί από τον Καποδίστρια και μία όμοια με το ρολόι διακοσμημένη ταμπακοθήκη.

λογραφία του με τον ωρολογιοποιό μα-
ραγγελίας και της παραλαβής αυτού του
νων για την κατασκευή των οποίων ο
σωπική συλλογή ημιπολύτιμων λι-
κείμενα σχεδιάστηκαν από τον Ελ-
φωνα με τις γραπτές οδηγίες του
7529 φράγκα.

σημμένα με το σύμβολο της
ας, τη χρονολογία 1821
Κυβερνήτη ΙΑΚ (Ιωάν-
ρία Καποδίστριας) τα
αποτελεσαν πολύτιμη

τους Αγωνιστές που τα έλαβαν
μικρά έργα τέχνης, μετέφεραν
τη μνήμη του πρώτου κυβερνήτη. Ένα
δωρου Κολοκοτρώνη που παραδόθηκε από την
οικογένειά του ως προγονικό κειμήλιο στο Μουσείο, στα τέλη του 19ου αιώνα. Γνωρίζουμε επίσης ότι στη διαθήκη του ο Γέρος του Μοριά άφησε κληρονομιά στον εγγονό του Κωστα-
ντάκη από τον γιό του Γενναίο, την ταμπακοθήκη που είχε από τον Κυβερνήτη. Η μαρτυρία αυτή μας οδηγεί στη σκέψη ότι πιθανώς να του είχε δωρηθεί από τον Καποδίστρια και μία όμοια με το ρολόι διακοσμημένη ταμπακοθήκη.

Τα ρολόγια των Αγωνιστών του '21 Ήρα Ελευθερίας

Τα ρολόγια τσέπης των Αγωνιστών του '21 που προβάλλονται σε αυτήν την έκθεση, μάς ταξιδεύουν στον χρόνο κυριολεκτικά και μεταφορικά. Φορεμένα από τους ίδιους, πριν, κατά και μετά τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας, μέτρησαν λεπτό προς λεπτό τις καθημερινές αγωνίες και τους κινδύνους που έζησαν κατά τη διάρκεια του και σήμαναν την ώρα της ελευθερίας και συγχρόνως την ώρα της ευθύνης για τη δημιουργία του νέου ελληνικού κράτους.

Λόγιοι, κληρικοί, στρατιωτικοί, διπλωμάτες, φαναριώτες, έμποροι, караβοκύρηδες, αστοί, γαιοκτήμονες, τεχνίτες και αγρότες μνημένοι στην Φιλική Εταιρεία προεπαναστατικά, ενώνουν τις δυνάμεις τους για να σημάνει η ώρα της ελευθερίας.

Συστρατευμένοι σε αυτήν τη συλλογική προσπάθεια ήταν ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Πετρόμπεης Μαυρομυχάλης, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Κανέλλος Δηλιγιάννης, ο Σπύρος Μήλιος, ο Γεώργιος Δαγκλής, ο Γιάννης Μακρυγιάννης, ο λόγιος Γεώργιος Αινιάν, οι λόγιοι κληρικοί Καλλίνικος Καστόρχεις και Θεόκλητος Φαρμακίδης, οι Φαναριώτες Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και Ιωάννης Καρατζάς, οι караβοκυραίοι της Υδρας και των Σπετσών Λάζαρος Κουντουριώτης, Ανδρέας Μισαούλης και Ανδρέας Χατζηαναργύρου αλλά και ο «ευεργετικός» Ιωάννης Καποδίστριας, των οποίων τα ρολόγια τσέπης παρουσιάζουμε σε αυτή την Έκθεση.

Ως αντικείμενα που κατασκευάστηκαν την εποχή των ποταπόρων ταξιδιών του 16^{ου} αιώνα στη Δύση, είναι αποτέλεσμα των τεχνολογικών ανακαλύψεων που επιτεύχθηκαν μέσα από την αναζήτηση ναυτικών και αστρονομικών οργάνων μέτρησης για τη ναυσιπλοία. Η ευρεία χρήση τους την εποχή της Βιομηχανικής Επανάστασης είναι συνυφασμένη με την οικονομία. Η μέτρηση του χρόνου με την ακρίβεια λεπτών και δευτερολέπτων αποτελεί πλέον ρυθμιστικό παράγοντα των εργασιακών σχέσεων και της οικονομίας όπως αποτυπώνεται και από τη γνωστή φράση του Benjamin Franklin «ο χρόνος είναι χρήμα».

Στην Οθωμανική Αυτοκρατορία τα μηχανικά φορητά ρολόγια εισάγονται ήδη από τον 16^ο αιώνα, ως δώρα δυτικιστών που προσφέρονταν από τις ξένες πρεσβείες στον Σουλτάνο και τους υψηλούς αξιωματούχους του. Ωστόσο, από τις αρχές του 18^{ου} αιώνα, τα ρολόγια τσέπης εισάγουν δυναμικά μαζί με την τεχνολογία τους και το μερκαντιλιστικό πνεύμα της εποχής τους. Το εμπόριο των ρολογιών στην Κωνσταντινούπολη συνοδεύτηκε από την εγκατάσταση των ξένων τεχνιτών ωρολογοποιών, απαραίτητων για την επισκευή των μηχανισμών τους. Μεταξύ των πολυάριθμων Ελβετών ωρολογοποιών που εγκαταστάθηκαν στην Κωνσταντινούπολη ήταν και ο πατέρας του Γάλλου φιλόσοφου Jean Jacques Rousseau, Isaac Rousseau, ο οποίος στις αρχές του 18^{ου} αιώνα δούλεψε ως ωρολογοποιός στο σεράι.

Το γεγονός ότι και ο φιλόσοφος Βολταίρος ασχολείται επίσης την εποχή αυτή με το επικερδές επάγγελμα του εισαγωγέα ρολογιών και τεχνιτών στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, είναι ενδεικτικό του αυξημένου εμπορικού ενδιαφέροντος που υπήρχε για τα ρολόγια στην οθωμανική αγορά. Στην οθωμανική κοινωνία το μέτρημα του χρόνου ήταν συνυφασμένο με τη θρησκεία, το χρόνο προσευχής που γινόταν πέντε φορές την ημέρα. Το ρολόι επομένως αντιμετωπιζόταν περισσότερο ως ένα πολυτελές αντικείμενο κύρους και δεν εξυπηρετεί

λειτουργικά τις πρακτικές ανάγκες της κοινωνίας. Ωστόσο σε μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού της, ο Σουλτάνος Σελίμ Γ' ο μεταρρυθμιστής, τέλη του 18^{ου} αιώνα εισάγει επίσημα τον δυτικό τρόπο μετρήματος του χρόνου.

Οι Έλληνες λόγιοι, κληρικοί, έμποροι που ζουν στα αστικά κέντρα εντός και εκτός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αποκτούν ρολόγια τσέπης προσπαθώντας να διαχειριστούν τον πανδαμάτορα χρόνο στην προσωπική τους ζωή. Αναφορές για τα ρολόγια διασώζονται σποραδικά στην αλληλογραφία και στις διαθήκες των Αγωνιστών του '21.

Η Συλλογή του ΕΙΜ

Όλα τα ρολόγια των Αγωνιστών που ανήκουν στην Συλλογή του ΕΙΜ προέρχονται από τις δωρεές που έκαναν οι οικογένειες των Αγωνιστών, κρατικοί φορείς, και ιδρύματα στα τέλη του 19^{ου} αρχές του 20^{ου} αιώνα. Είναι κατασκευασμένα από τους γνωστότερους αγγλικούς, γαλλικούς και ελβετικούς οίκους που εισήγαγαν ρολόγια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία τέλη 18^{ου} αρχές 19^{ου} αιώνα.

George Prior, Edward Prior, George Charle, Markwick Markham με έδρα το Λονδίνο, DuBois et fils, Jean Louis Moré, J.F.Bautte et Cie από την Γενεύη, Breguet et fils, Le Roy, Levasseur από το Παρίσι.

Πολυτελή αντικείμενα κύρους που κόστιζαν μικρές περιουσίες την εποχή εκείνη, τα ρολόγια τσέπης της Συλλογής μας χωρίζονται σε δύο ξεχωριστές κατηγορίες.

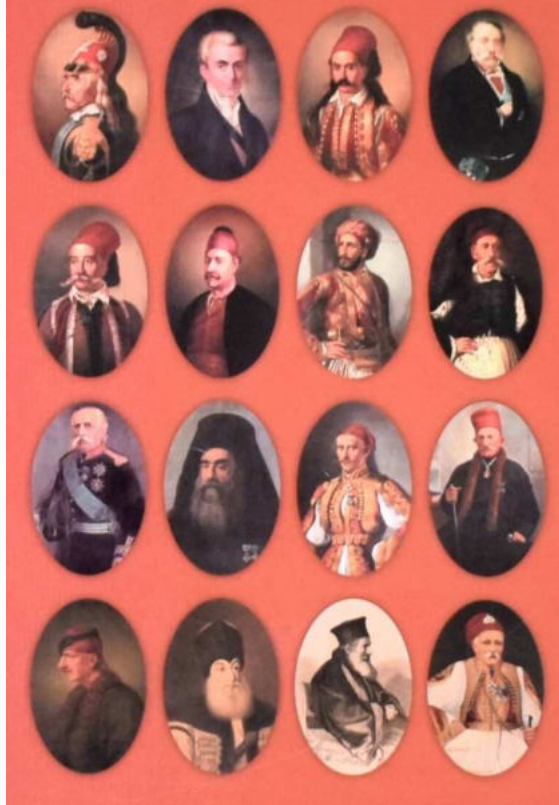
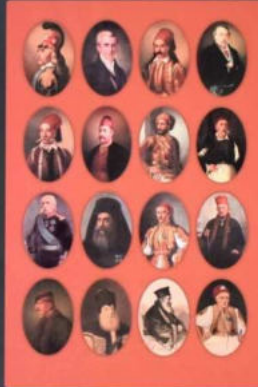
Στα ρολόγια «τύπου κρεμμυδιού» με τους οθωμανικούς αριθμούς στην πλάκα τους, διπλές και τριπλές διαδοχικές θήκες και τους ιδιαίτερα ανθεκτικούς μηχανισμούς αγγλικής προέλευσης όπως ήταν τα ρολόγια του Κανέλλου Δεληγιάννη, Λαζάρου Κουντουριώτη, Γεωργίου Αινιάνος, Μάρκου Μπότσαρη και του Θεόκλητου Φαρμακίδη.

Στα γαλλικά και ελβετικά ρολόγια που ήταν ιδιαίτερως λεπτά, με σύνθετες λειτουργίες, επαναληπτικά, με ηχητική σήμανση της ώρας, με ένδειξη ημερολογίου και θερμοκρασίας, αντιπροσωπευτικά των τεχνολογικών εξελίξεων και των δυτικών αισθητικών πρότυπων της εποχής τους.

Σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν τα ρολόι του Ιωάννη Καποδίστρια, του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, του Πέτρου Μαυρομυχάλη, του Ανδρέα Μισαούλη, του Σπύρου Μήλιου, του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου και του Ιωάννη Καρατζά.

Γοητευτικά, μικρά, πολυτελή αντικείμενα στα χέρια των Αγωνιστών, που μετέτρεψαν το χρόνο σε σύμμαχό τους, παρουσιάζονται σε αυτήν την έκθεση μαζί με άλλα προσωπικά τους αντικείμενα, τις εικόνες και τα έγγραφά τους, προσθέτοντας στοιχεία στη σκιαγράφηση της δράσης και της προσωπικότητάς τους.

Παρουσιάζονται εδώ για να μας θυμίσουν τις ιστορικές αυτές μορφές οι οποίες ζώντας σε μια κοινωνία που άλλαζε με γοργούς ρυθμούς, στάθηκαν ενωμένες στο χρονικό μεταίχμιο αυτής της αλλαγής, αποφασισμένες να αγωνιστούν για να ορίσουν την τύχη του έθνους τους. Εντέλει, τα ρολόγια αυτά σήμερα μας υπενθυμίζουν, τις καρδιές που συγχρονίστηκαν για να έρθει η ευτυχισμένη ώρα της ελληνικής ανεξαρτησίας.

Λάζαρος Κουντουριώτης (1769-1852)

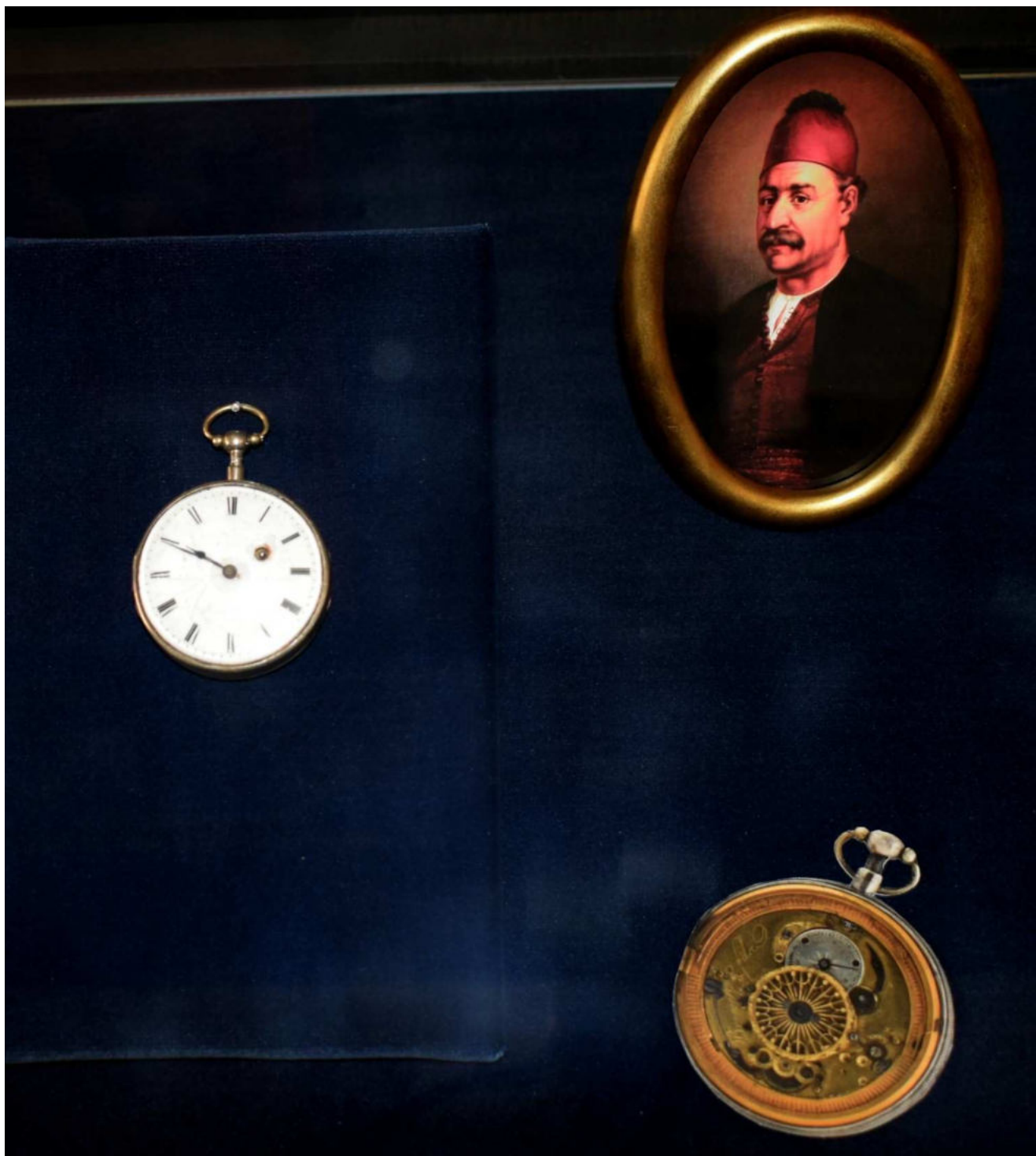
George Charle, α' μισό 19ου αι., Λονδίνο.
ΕΙΜ: 2175

Ασημένια ταμπakoθήκη
με εγχάρακτο φυτικό
διάκοσμο.

ΕΙΜ: 2176

Ρολόι με τρεις διαδοχικές θήκες και οθωμανικούς αριθμούς στην πλάκα του. Περίτεχνα διακοσμημένη η επαργυρωμένη πλάκα του ρολογιού φέρει τη σφραγίδα του οίκου ωρολογοποιίας. Η εξωτερική θήκη του είναι κατασκευασμένη από ταρταρούγα (καβούκι χελώνας) διακοσμημένη με μεταλλικές πικέ λεπτομέρειες. Από την ασημένια αλυσίδα του ρολογιού εξαρτώνται τα δύο κλειδιά του και η σφραγίδα του. Η ασημένια σφραγίδα, περίτεχνη, φέρει εγχάρακτα τα αρχικά του ονόματος του Αγωνιστή ΛΖ/ΚΤ.

Δωρεά στο ΕΙΜ στις αρχές του 20ου αιώνα, από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο του Υπουργείου Ναυτικών.

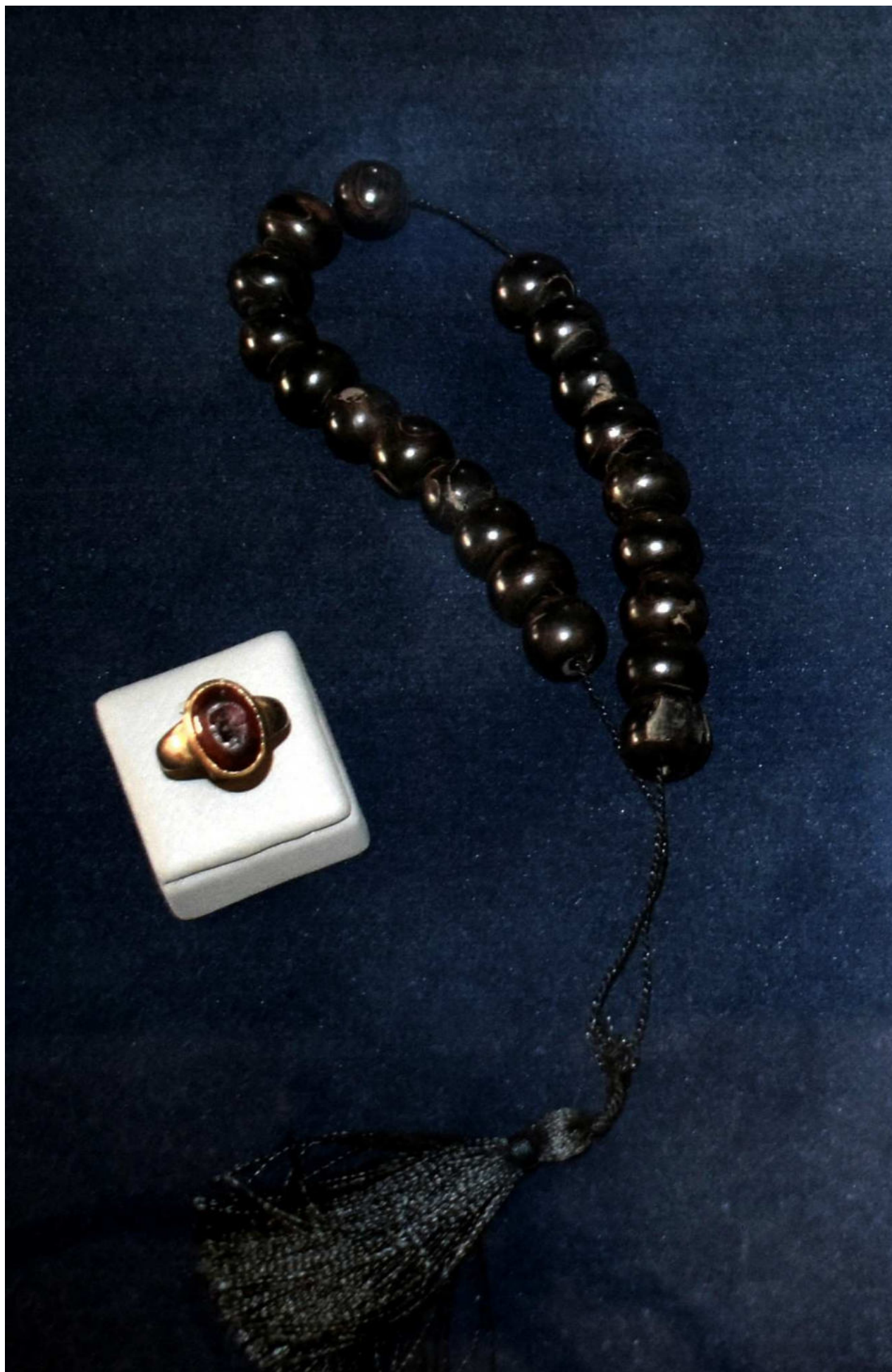
Ανδρέας Μιαούλης (1769-1835)

Breguet & fils, αρχές 19ου αι., Παρίσι.
EIM: 3602

Ασημένιο ρολόι του διάσημου γαλλικού οίκου ωρολογοποιίας
Φέρει επισμαλτωμένη λευκή πλάκα με λατινική αρίθμηση και οπή για το κούρδισμά του.
Μηχανισμός με διάτρητη κυκλική, ακτινωτή διακόσμηση πάνω από το μπαλανσιέ.
Σύμφωνα με τις πληροφορίες του δωρητή Χρ. Δάλλα που το απέκτησε από κληροδοσία του Ανδρόνικου
Ανδρονίκου, το ρολόι αυτό ήταν δώρο του Ανδρέα Μιαούλη στον Ηγούμενο της Μονής Πάτμου όπου
σε μεγάλη ηλικίαμόνασε ο πατέρας του Μιαούλη.

Δωρεά στο ΕΙΜ, το 1924, από τον Χρ. Δάλλα εκ Βραΐλας.

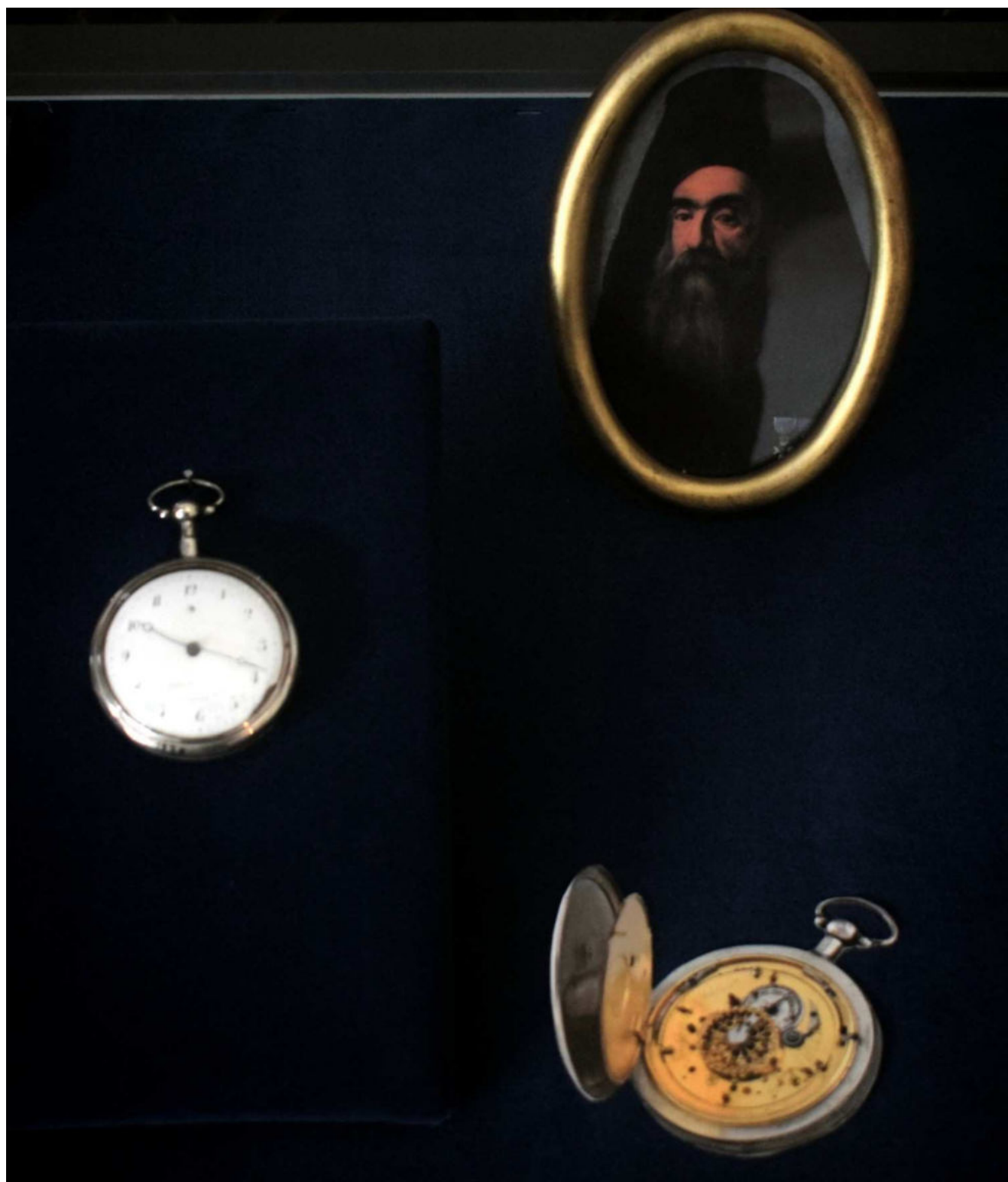
Ανδρέας Χατζηαναργύρου (1779-1867)

Χρυσό δακτυλίδι με λίθο
που φέρει εσώγλυφα
ανδρική μορφή.
ΕΙΜ: 8260

Κομπολόι με ξύλινες
χάνδρες.

Markwick Markham, τέλη 18ου αρχές 19ου αι., Λονδίνο.
ΕΙΜ: 3415

Χρυσό ρολόι τσέπης ιδιαίτερα κομψό. Φέρει λευκή επισμαλτωμένη πλάκα με
λατινική αρίθμηση και οπή κουρδίσματος.
Το ρολόι του Σπετσιώτη Αγωνιστή κληροδοτήθηκε το 1920 στο ΕΙΜ από τον
απόγονο της οικογένειάς του Ανάργυρο Αναργύρου.

Καλλίνικος Καστόρχης (1789-1877)

Gottlieb Müller, α' τέταρτο 19ου αιώνα, Βιέννη.
ΕΙΜ:1925

Ασημένιο ρολόι με λευκή επισμαλτωμένη πλάκα και ελληνική
αρίθμηση του ιεράρχη-λογίου Καλλίνικου Καστόρχη.
Ο επίχρυσος μηχανισμός του φέρει εγχάρακτα τη σφραγίδα του
οίκου ωρολογοποιίας του.

Δωρεά Γεωργίου Παπούλια, μεταξύ 1899-1913.

Θεόκλητος Φαρμακίδης (1784-1860)

**George Prior, 1809-1810, Λονδίνο.
ΕΙΜ:1526**

Ρολόι τσέπης με διπλή θήκη, του ιεράρχη λογίου Θεόκλητου Φαρμακίδη. Η επισμαλτωμένη λευκή πλάκα φέρει περιμετρικά οθωμανική διπλή αρίθμηση ωρών και λεπτών.

Το ρολόι συνοδεύεται από το κουρδιστήρι του.

Δωρεά στο ΕΙΜ, το 1896, από τον Δημήτριο Καλλιφρονά

Ιωάννης Καρατζάς (1760-1845)

Ρολόι επιτραπέζιο του Ιωάννη Καρατζά.
Ο μηχανισμός του φέρει σύνθετες
λειτουργίες όπως τη λειτουργία της
επανάληψης ανά ώρα.
ΕΙΜ: 3861

Jean Louis Moré, 1810-1835, Γενεύη.
ΕΙΜ: 1591

Ρολόι ασημένιο με σύνθετη λειτουργία ημερολογίου.
Στο λευκό καντράν του εκτός από τον ωροδείκτη και
λεπτοδείκτη υπάρχει επίσης κεντρικός μικρότερος
δείκτης που δηλώνει τις μέρες του μήνα που
απαριθμούνται κυκλικά από την 1η έως την 31η.
Το ρολόι συνοδεύεται από το κουρδιστήρι του.

Δωρεά στο ΕΙΜ το 1897 από την Ευφροσύνη Σούτσου.

Σπύρος Μήλιος (1800-1880)

Le Roy, α' τέταρτο 19ου αιώνα, Παρίσι.
ΕΙΜ:14123

Ασημένιο ρολόι, λεπτό σε πάχος με περιμετρικά
εγχάρακτη διακόσμηση. Στη λευκή επισμαλτωμένη
πλάκα του φέρει λατινική αρίθμηση.

Δωρεά στο ΕΙΜ, στα 1962, από τον Γεώργιο
Βέλτσιο, του οποίου η συζυγος ήταν δισεγγονή
του Σπυρομήλιου.

Γιώργος Δαγκλής (1809-1896)

Κανέλλος Δεληγιάννης (1780-1862)

Γιάννης Μακρυγιάννης (1797-1864)

Σπάραγμα από το ρολόι τσέπης του Μακρυγιάννη.
ΕΙΜ:3747

Η πλάκα με τουρκικούς αριθμούς, τοποθετημένη σε
θήκη απομίμηση ταρταρούγας.

Δωρεά στο ΕΙΜ, στα 1926, από τον γιό τού Αγωνιστή,
Χρήστο Μακρυγιάννη.

Ταμπακοθήκη, απομίμηση
ταρταρούγας, με κεράκι στο
εσωτερικό της. ΕΙΜ:3740

Γεώργιος Αινιάν (1788-1845)

Γεώργιος Αινιάν – Από Θεσσαλίαν.
Διδάσκαλος εις τον οίκον
Μουρούζι. Χρόνων 30. Δια
Αναγνώστη Παπαγεωργίου. Γρ.10
2 Ιουνίου 1818. Κων/λις
Εις τον αδελφόν του Κωνσταντίνον
Αναγνωστόπουλον,
εις Πατρατζίκι.

Κατάλογος Φιλικών Γεωργίου Σέκερη

Το δακτυλίδι του Αποστόλου της Φιλικής Εταιρείας στην Ρούμελη, Γεωργίου Αινιάνος.
Σχηματίζεται από δύο κεφαλές Διός που περιβάλλουν κοιλότητα για δηλητήριο.
Έχει κάλυμμα πλακίδιο επίχρυσο, επισμαλτωμένο με τρία σύμβολα και χρώματα.
Πράσινο με τον σταυρό για την ελπίδα της απελευθέρωσης και την πίστη.
Λευκό με τη φλόγα της καρδιάς για την αγνότητα του σκοπού της ανεξαρτησίας.
Μαύρο με την άγκυρα για την απόφαση να πεθάνουν για να φθάσουν στην
ελευθερία και να αγκυροβολήσουν.
Τα ίδια χρώματα και σύμβολα είχε η σημαία του Αρείου Πάγου στη Ρούμελη
κατά τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης του 1821.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a document. The text is written on a piece of paper that is slightly aged and has some staining. The handwriting is in a cursive script, possibly from the 18th or 19th century. The text is arranged in several paragraphs, with some lines indented. The paper is mounted on a dark blue background.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλεῖται ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὁ πατριάρχης καὶ οἱ ἐπίσκοποι
 πάντες, οἱ ἱερεῖς οἱ δὲ ἐκκλησιαστικοὶ, οἱ δὲ λαϊκοὶ ὁ ἕκαστος, καὶ οἱ
 πᾶσι τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἑξέως.

[illegible]

Εὐχαριστῶ δὲ τὴν αὐτὴν αἰσχροπρόδιαν, ἡγομένην ἡ Εὐδοκίαν γυναικί, καὶ τὴν ἀμνη-
στέον ἀρχιερέα, καὶ τὴν χρηματικὴν γέφυραν τῆς Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς ὑπερασπίζουσαν.

Τὸ ἀνὰ ἄνω ἐκτετατάτω, καὶ
τὸ ἐνδοχρεῖται ἐκτετατάτω λατρεῖ.

[illegible]

23. Μεταβίβω τον περισσούτον αριθμόν αριθμών έξω της περισσούτου, δι' ην
αριθμὸν ἀριθμῶν διὰ τὸ ἕκαστον γινώσκω πὺς εἶναι κατὰ μὲν τὰς
ἐκτάκτους.

1. Τόον α' διακρίνου ἡτὰ γ' ἑξῆς, ὡς οὐκ ἔστιν ὡς ἄλλοι ποιεῖν,
 ἀλλ' αὖτε ποιεῖν ὡς οὐκ ἔστιν ὡς ἄλλοι ποιεῖν, καὶ ἑξῆς ἡτὰ γ' ἑξῆς.
 2. Ἐν τῷ α' ἑξῆς ἡτὰ γ' ἑξῆς, ὡς οὐκ ἔστιν ὡς ἄλλοι ποιεῖν.

[illegible]

Ε. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν παύειν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προϋποθέτου ἀποστολῆς, καὶ ἀποδοῦναι τὴν ἀποστολὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐκείνη ἐστὶν ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀποστολῆς.

5. Τα σπέρματα γὰρ, ὅσα ἀνέστη ἡ ἐκείνη, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ
παρακαλῶν, διὰ τοῦτο ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ
ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ,
ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ,
ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ, ἡ δὲ αὐτὴ ἡδὺν ἀσπασαμένη γὰρ,

Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (1791-1865)

Levasseur, α΄ μισό 19ου αι., Παρίσι.

EIM: 2196

Ρολόι χρυσό, πολύ λεπτό, πάχους 9 χιλιοστών.
Η επισμαλτωμένη λευκή πλάκα του φέρει
λατινικούς αριθμούς και δείκτες τύπου Breguet.

Δωρήθηκε στο ΕΙΜ, στις αρχές του 20ου αιώνα
από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο του Υπουργείου
Ναυτικών.

Έγγραφο της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδας
υπογεγραμμένο από τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο
ως Πρόεδρο του Εκτελεστικού στις 7 Μαΐου του
1822.

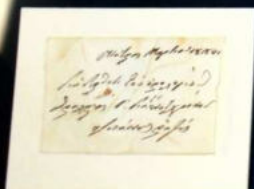
Αρχείο Ιστορικών Εγγράφων ΙΕΕΕ.

Μάρκος Μπότσαρης (1790-1823)

Οι εικόνες και τα έγγραφα της έκθεσης είναι ψηφιακές αναπαραγωγές.

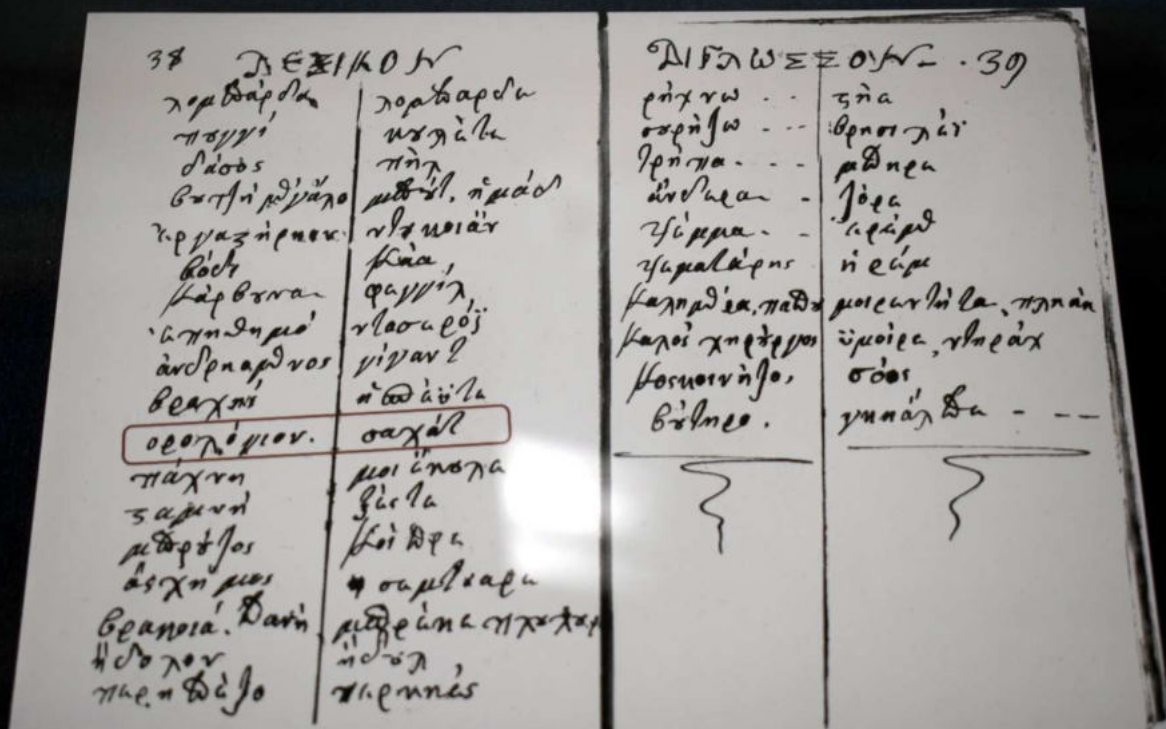

38 ΔΕΞΙΟΝ		39 ΔΙΕΔΩΞΕΘΗ	
χαρδάρη	χαρδάρη	εάντι	εάντι
παύλι	παύλι	σέρβη	σέρβη
δύοι	δύοι	δύοι	δύοι
βελή	βελή	βελή	βελή
πράσι	πράσι	πράσι	πράσι
βασί	βασί	βασί	βασί
βαρδάρη	βαρδάρη	βαρδάρη	βαρδάρη
εχθρά	εχθρά	εχθρά	εχθρά
αυτοκράτορ	αυτοκράτορ	αυτοκράτορ	αυτοκράτορ
δραχμή	δραχμή	δραχμή	δραχμή
οροκράτορ	οροκράτορ	οροκράτορ	οροκράτορ
παύλι	παύλι	παύλι	παύλι
ταύρι	ταύρι	ταύρι	ταύρι
αυτοκράτορ	αυτοκράτορ	αυτοκράτορ	αυτοκράτορ
εχθρά	εχθρά	εχθρά	εχθρά
βαρδάρη	βαρδάρη	βαρδάρη	βαρδάρη
εχθρά	εχθρά	εχθρά	εχθρά
αυτοκράτορ	αυτοκράτορ	αυτοκράτορ	αυτοκράτορ
δραχμή	δραχμή	δραχμή	δραχμή

Μάρκος Μπότσαρης (1790-1823)

Alteu. Math. 1841
Friedrich Schlegel
Lehrer d. Naturwiss.
an der Universität

Μάρκος Μπότσαρης (1790-1823)

George Prior, αρχές 19ου αι, Λονδίνο.
EIM: 5279

Το ρολόι του Μάρκου Μπότσαρη ανήκει στα αγγλικά ρολόγια «τύπου κρεμμυδιού», με δύο μεταλλικές θήκες και οθωμανικούς αριθμούς στην πλάκα του. Ο μηχανισμός του διακοσμείται περίτεχνα, με εγχάρακτο και διάτρητο φυτικό μοτίβο. Από τον κρίκο του κρέμεται πράσινη κορδέλα με κουρδιστήρι.

Δωρεά στο EIM, στα 1955, από τη Βασιλική Μπαλτατζή.

Πάτρας Μαρτίου 18 1841
διά διόρθωσι του ορολογίου
δραχμάς 6 δια έναν χρόνον.
Τζουάνης Ραζής

Ιδιόχειρο σημείωμα ωρολογοποιού
που βρέθηκε μέσα στο ρολόι του
Μάρκου Μπότσαρη.

It is surely worthy of you to re-
sist nations, and to banish igno-
rance from the country of freedom and the art,
the culpable indifference or rather
of the Europeans. No, the follow-
ing, and of Fraskin, will not refuse
of Phocion and Thersibolus, of At-
tina have already chosen them esteem
your children in their schools. You
they were welcomed, and the steady
rich they received. If such has been
ed, what friendship and zeal will they
through your aid they shall have ben-
will then furnish you advantages, which
her ignorant and cruel tyrants; and the
intensity will forever unite the Greeks
or interests are of a nature more and
are founded on freedom and virtue.

1821.
The Messenian Senate at Calamata.
Peter Mavromichalis, commander in chief.

43

π
 P
 Σ
 T
 $\sim$

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or ledger entry. The text is written on a single line and includes a large initial 'S' followed by 'X' and '44'. The text is partially obscured by a vertical line and a horizontal line. The text is written in a cursive script, likely a manuscript or ledger entry. The text is written on a single line and includes a large initial 'S' followed by 'X' and '44'. The text is partially obscured by a vertical line and a horizontal line.

Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης (1773-1848)

Η επαναστατική προκήρυξη που στάλθηκε από τη Μεσσηνιακή Γερουσία στους Αμερικανούς φιλέλληνες.

Υπογεγραμμένη από τον πρόεδρο της Μεσσηνιακής Συγκλήτου Πέτρο Μαυρομιχάλη 25 Μαΐου 1821 Καλαμάτα
Αρχείο Ιστορικών Εγγράφων της ΙΕΕΕ.

Κουτί χρυσό, οβάλ σχήματος που φέρει με επισμάλτωση παράσταση παραθαλάσσιου τοπίου, με πύργους και λιμάνι.

Έχει στη διακόσμησή του ζιργκόν για το φεγγάρι και τα άστρα.
Πρόκειται για μια πολύτιμη αδαμαντοκόλλητη ταμπakoθήκη. Ανήκε στη γυναίκα του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. ΕΙΜ: 2504
Δωρεά από τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη στο ΕΙΜ το 1910.

DuBois & fils, αρχές 19ου αι, Γενεύη.

ΕΙΜ: 1482

Ρολόι λεπτό σε πάχος, με σύνθετες λειτουργίες. Στην πλάκα του εκτός από το ζεύγος ωροδεικτών του, ξεχωριστός δείκτης έδειχνε τη θερμοκρασία με διαβάθμιση κυμαινόμενη από 35 έως 80 βαθμούς Réaumur. Ο μηχανισμός του ρολογιού φέρει δαντελωτή-διάρρητη διακόσμηση πάνω από το μπαλανσιέ.
Δωρεά στο ΕΙΜ, το 1896 από τον Γεώργιο Α. Μαυρομιχάλη, εγγονό του Πετρόμπεη.

Ιωάννης Καποδίστριας (1776-1831)

Ένα από τα τρία ζεύγη βραχιολιών που ο Ιωάννης Καποδίστριας παρήγγειλε στον Ελβετό κοσμηματοποιό. ΕΙΜ: 8564α,β.

Κάθε βραχιόλι συντίθεται από δεκατέσσερα αναδιπλωμένα φίδια. Κεντρικό διακοσμητικό θέμα από σμάλτο, ο αναγεννώμενος φοίνικας, στην πίσω όψη του οποίου τα αρχικά ΙΑΚ.

Τα βραχιόλια προσφέρθηκαν ως δώρο στην Φωτεινή Στουρνάρη για το γάμο της με τον Αγωνιστή Νικόλαο Κριεζώτη, από τον Βιάρο Καποδίστρια.

Αγορά ΕΙΜ στα 1989.

Μια από τις έξι ταμπακοθήκες της παραγγελίας του Κυβερνήτη. ΕΙΜ: 12874 Στο σκέπασμά της ο μυθικός φοίνικας στέφεται από σταυρό προσβλέποντας στις ακτίνες του θεϊκού οφθαλμού. Κάτω από τις φλόγες το έτος 1821. Στην πίσω όψη τα αρχικά ΙΑΚ.

Δωρεά στο ΕΙΜ, από Ευρυπίδη Σεφεριάδη

Οι εκδόσεις και τα έγγραφα της έκδοσης είναι ψηφιακά αναπαραγωγές.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (1770-1843)

9. BYZANTIO

ἐγὼ πῶθ' ἰδὼς βασι
λεῖς καὶ ἀποκράτωρ
ῥωμῶν· γίγνηται φόρος
φωκάς οὐδὲ μέγας
παύσῃ δὲ λῶναι·

IN XPO DEO FIDVS ·
REX ET TIRANVS
GRECORVM · NICH
FORVS PHOCAS DO
MESTICVS STVDI
ORVM ·

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ 1453 μ.Χ.

Ο χώρος του σημερινού Ελληνικού Κράτους ως τμήμα της Βυζαντινής– Ανατολικής Ρωμαϊκής – Αυτοκρατορίας (324-1453 μ.Χ.) ανέδειξε σημαντικά πολιτιστικά και οικονομικά κέντρα: Θεσσαλονίκη, Μυστράς κ.α. Κύρια χαρακτηριστικά της αυτοκρατορίας αποτέλεσαν η ελληνική γλώσσα και γραμματεία καθώς και ο χριστιανισμός, του οποίου κορυφαίο κέντρο ευρύτερης ακτινοβολίας υπήρξε το Άγιο Όρος.

Η πτώση της Κωνσταντινούπολης στους Οθωμανούς το 1453 και ο ηρωικός θάνατος του Αυτοκράτορα Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου, συγκλόνισε τον ήδη κατακερματισμένο υπό ξένη κυριαρχία ελληνικό χώρο καθώς και τον διάσπαρτο ελληνισμό στις πρώην κτήσεις της Βυζαντινής αυτοκρατορίας στα Βαλκάνια, στα παράλια του Εύξεινου Πόντου και στη Μικρά Ασία. Σφράγισε το τέλος της αυτοκρατορίας ενώ οροθέτησε την απαρχή της νέας ελληνικής ιστορίας, οπότε και ο απανταχού ελληνισμός οργανώνεται από τον Σουλτάνο υπό το Ορθόδοξο Πατριαρχείο στη Κωνσταντινούπολη.

Η ανάμνηση της βυζαντινής δόξας συνέβαλε στη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας και στην Ελληνική Επανάσταση του 1821.

← Κωνσταντίνος ΙΑ΄ Παλαιολόγος

Ο τελευταίος αυτοκράτορας του Βυζαντίου (1449-1453) έπεσε υπερασπιζόμενος την Κωνσταντινούπολη από τους οθωμανούς πολιορκητές του Μωάμεθ του Πορθητή. Ο ηρωικός του θάνατος έγινε θρύλος που επιζεί ως τις μέρες μας.

Έργο του γλύπτη Νικόλα

← Constantine XI Paleologos

Statue of the last Byzantine Emperor (1449-1453), who was killed while defending Constantinople against the besieging Ottoman armies of the Turkish sultan Mohammed II. His heroic death became a long lasting legend.

By sculptor Nikolas

← Αυτοκράτορες του Βυζαντίου

Αντίγραφα εικόνων από βυζαντινά χειρόγραφα.

Λάδι σε περγαμηνή

← Byzantine emperors

Image copies of Byzantine manuscripts.

Oil on parchment

†ΙΩΑΝΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΡΟΝΟΒΑΣΙΛΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΩΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΛΛΗΛΟΓΟΥ
ΑΝΕΛΥΣΟΚΑΤΑΚΤΗΝΟΣ

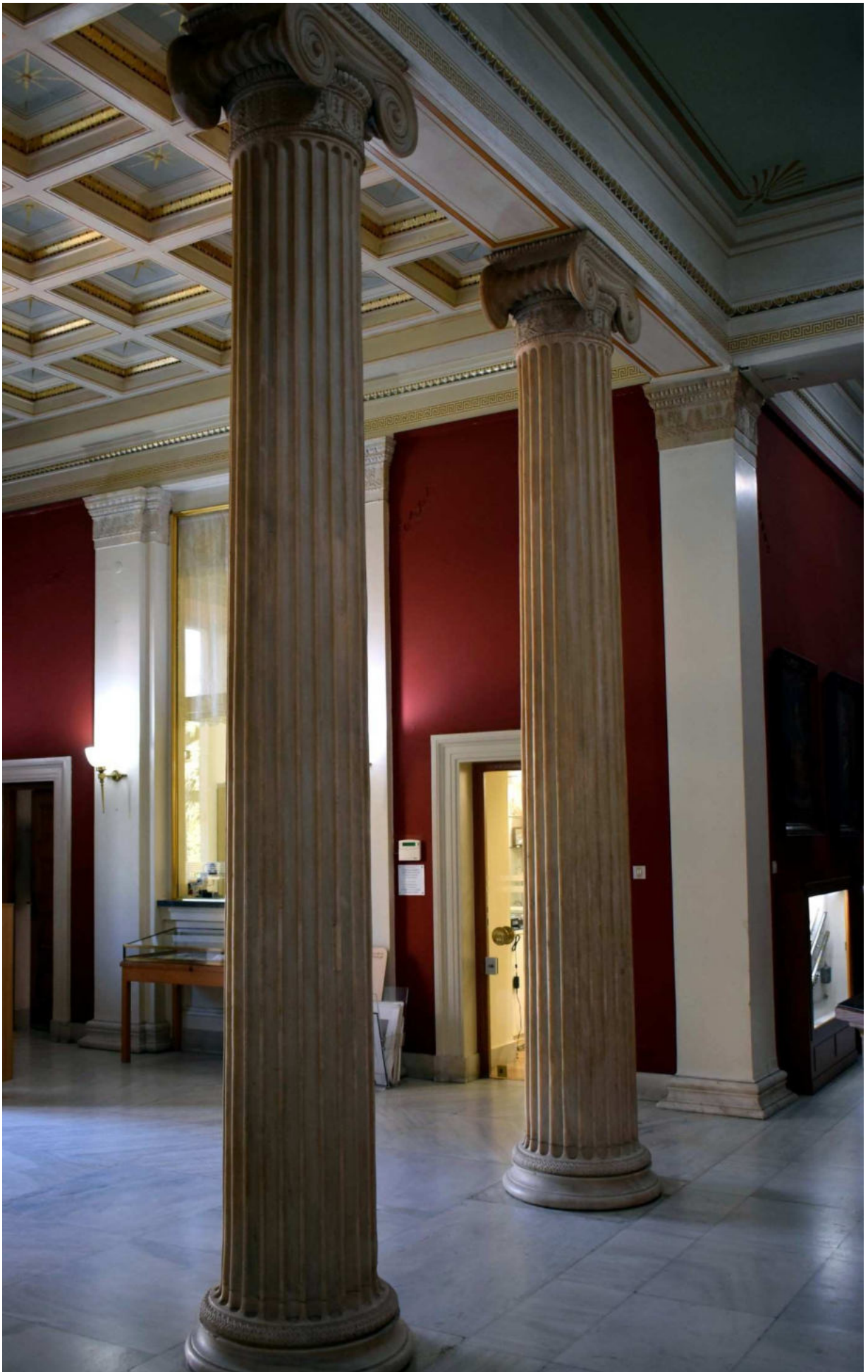

10. ΠΑΛΙΑ ΒΟΥΛΗ

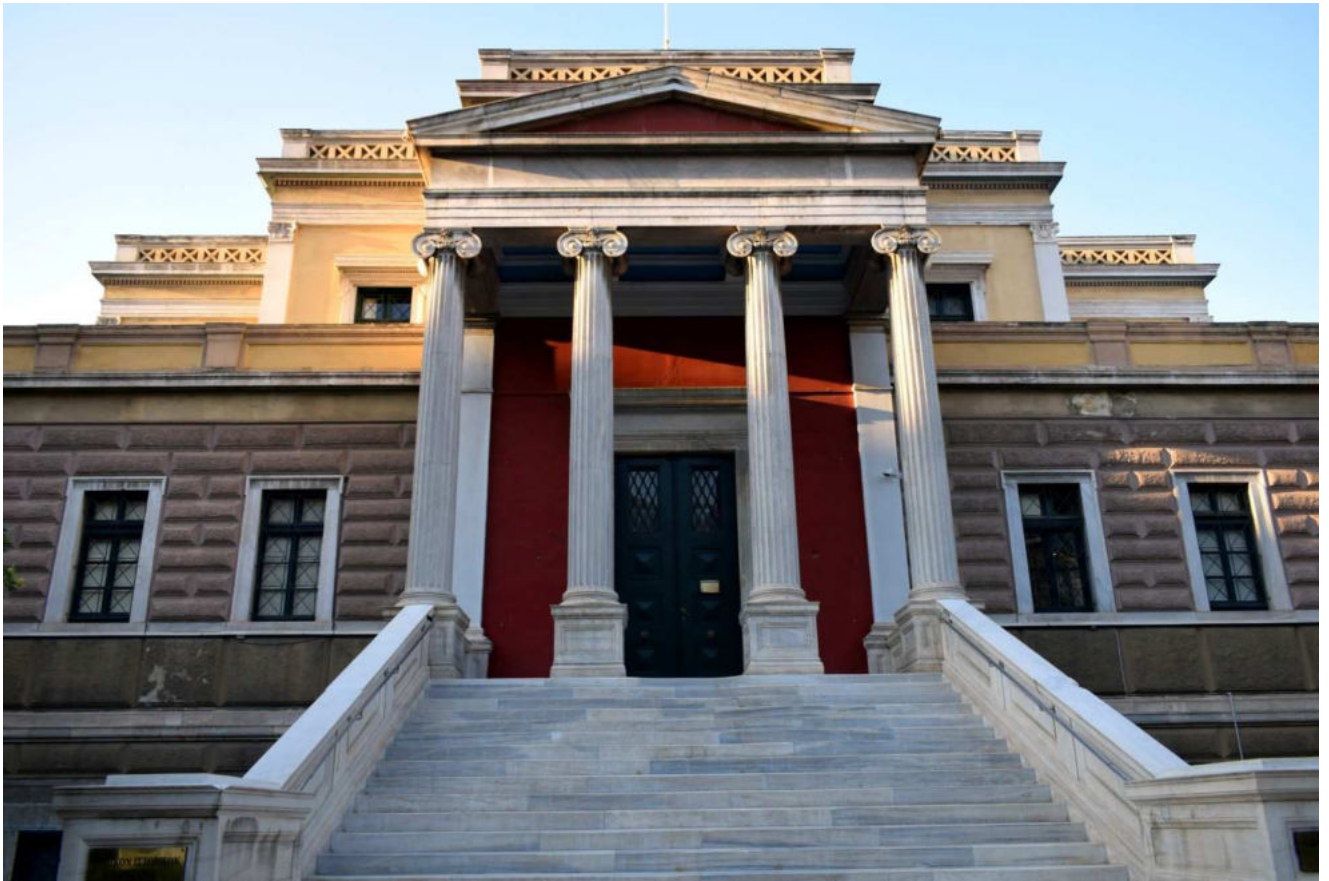

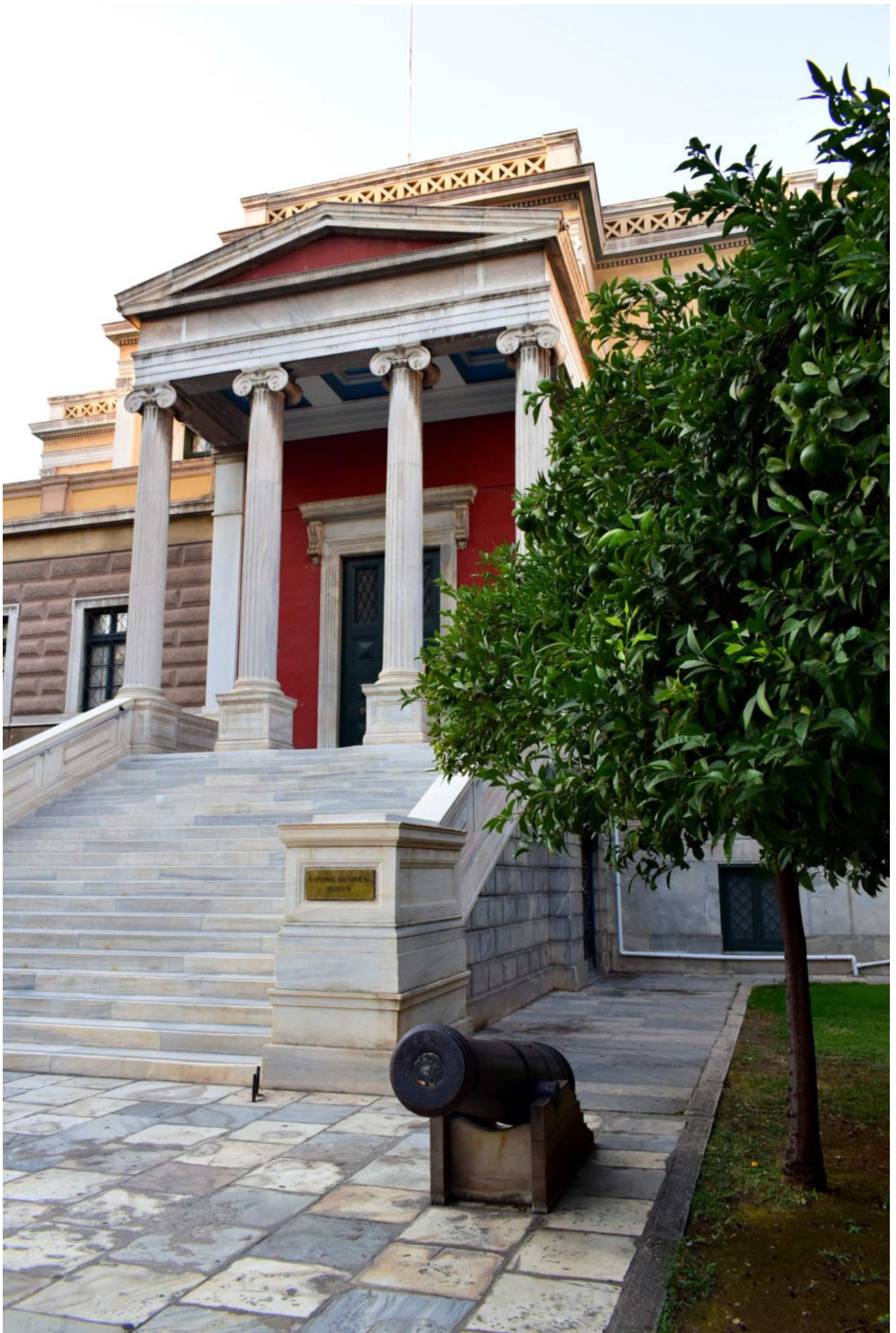

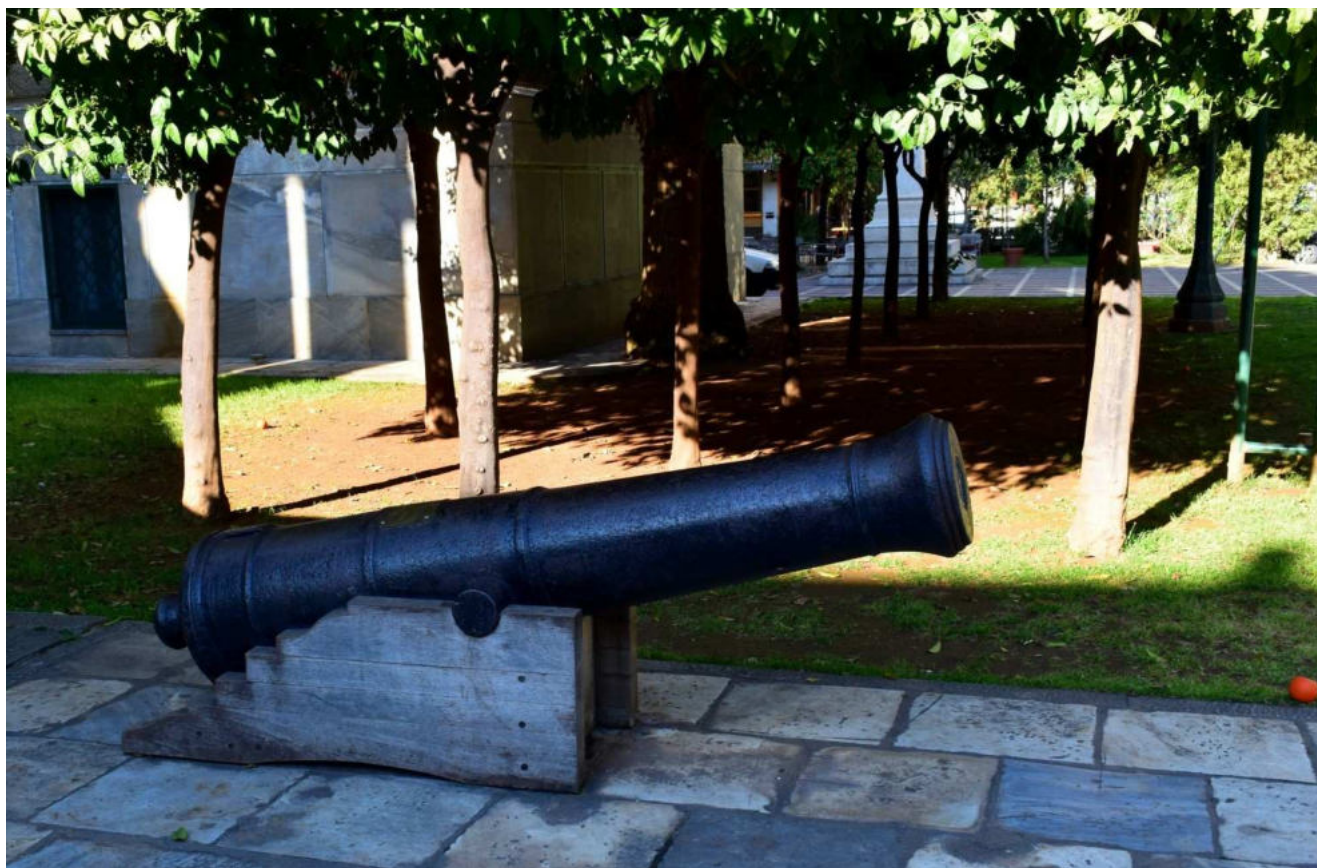

ΓΛΥΠΤΗΣ
Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
• ΑΘΗΝΑΙΟΣ

11. ΝΕΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΦΟΡΤΩΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ "ΑΒΕΡΟΦ"
ΔΙΑΤΡΗΤΗΣ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΛΛΗΣ 3^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1912
(3914)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΕΣΕΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗ 5^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1913

[illegible]

↑ Η Ελλάς Ευγνωμονούσα

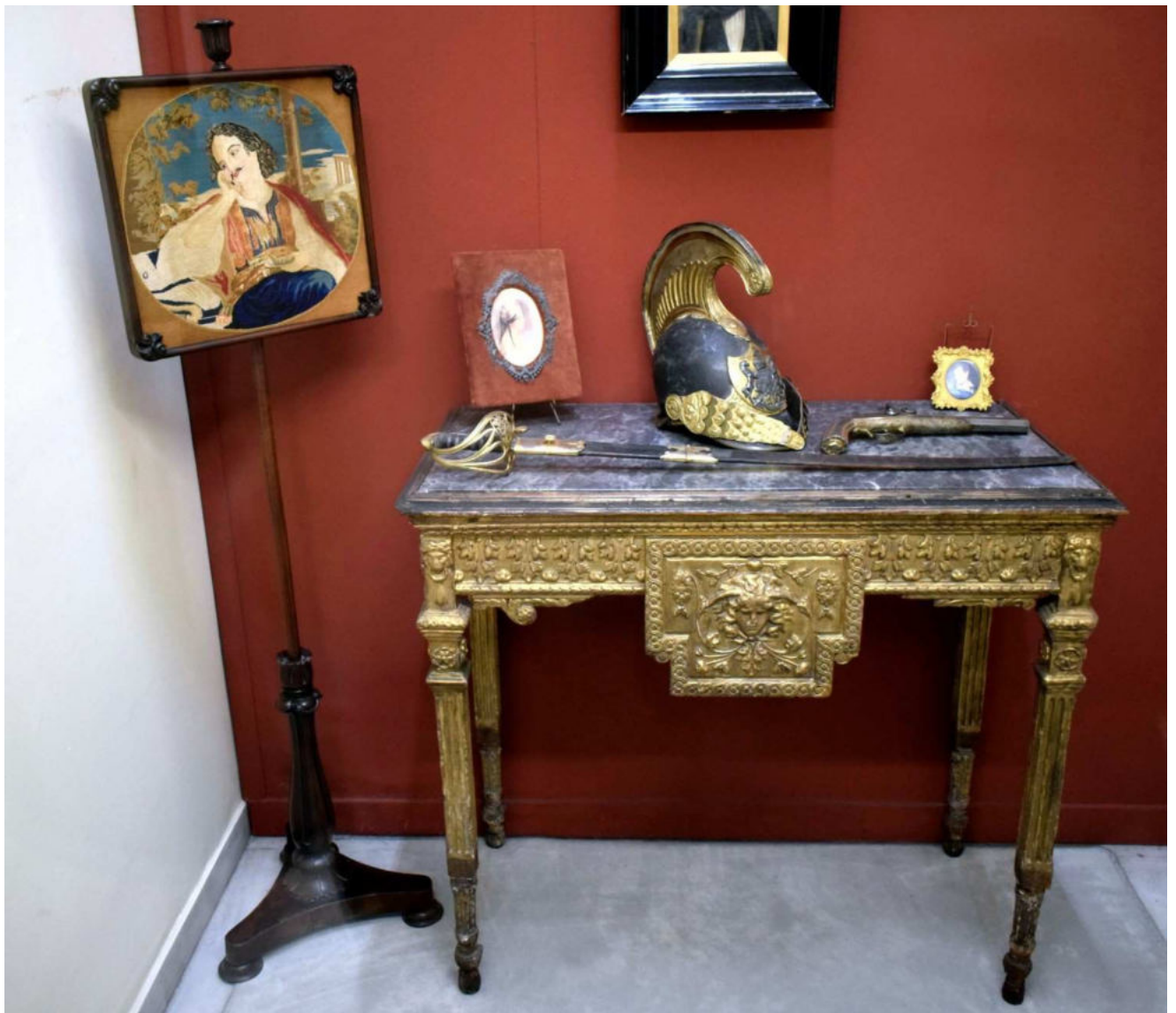
Κατάλογος των Φιλελλήνων που έπεσαν για την ελευθερία της Ελλάδας.

Λιθογραφία από την έκδοση «*Histoire picturale de la guerre de l'indépendance hellénique par le général Makriyiannis*» των Ιωάννη Γενναδίου και Fred. Boissonnas, 1926.

↑ Grateful Greece

List of the Philhellenes who died fighting for the liberation of Greece.

Engraving from the edition "*Histoire picturale de la guerre de l'indépendance Hellénique par le général Makriyiannis*" by I. Gennadios and Fred. Boissonnas, 1926.

↓ Χαρτοθήκη του Κυβερνήτη Ι. Καποδίστρια

↓ Document drawer of I. Kapodistrias

(707)

↓↓ Κάθισμα του πρώτου δικαστηρίου

Κάθισμα από το πρώτο δικαστήριο που λειτούργησε στην πρωτεύουσα Ναύπλιο με την άφιξη του βασιλιά Όθωνα.

↓↓ Seat of the first court of justice

Seat from the first court of justice, which started its operations for the first time in the capital city of Nafplion upon the arrival of King Otto.

Οίκος του Σερβαντο
ΓΡΑΦΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.

I. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

✎ Τραπέζι στο οποίο υπογράφηκε το διάταγμα της έξωσης του Όθωνα το 1862

✎ Table on which the decree for the expulsion of King Otto in 1862 was signed

(1968)

✎ Διακοσμητικό στέμμα από τα Ανάκτορα

Σπάραγμα στέμματος που καταστράφηκε κατά την επανάσταση του 1862 και την έξωση του βασιλιά Όθωνα.

✎ Decorative crown from the Palace

Fragment of crown destroyed during the revolution of 1862 and the expulsion of King Otto.

ΟΙ ΘΡΟΝΟΙ ΟΘΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΣ
ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

(2544)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΘΩΝΑ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΣ
(1535, 1538, 1539, 1963, 22701)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΘΩΝΑ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΣ
(1535, 1538, 1539, 1963, 22701)

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
1963

ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΜΕ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΘΕΩΔΩΣ

037560

ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΜΕ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΘΕΩΔΩΡΟΥ

Βασιλείς Όθωνας και Αμαλία
King Otto and Queen Amalia

ΣΦΡΑΓΙΔΑ, ΣΤΙΛΕΤΟ ΚΑΙ ΤΑΣΙ ΤΟΥ Ι. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ
(3728, 3730, 3752)

ΣΦΡΑΓΙΔΑ, ΣΤΙΛΕΤΟ ΚΑΙ ΤΑΣΙ ΤΟΥ Ι. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Υπογραφή
τῶν Τυποφωκιστῶν
τῆς Κοινῆς τῶν Ἑλλήνων Γραφῆς
οὗς
τῆς 3. Γραμμῆς
αὐτογράφων ἐν Ἀθήναις τῇ 10^ῃ
1843,
κατὰ τὸν ἑλληνικὸν ἡμερησίον τῆς 17^{ης}.

Δὲς. Παπαμυρτζῆς.
s. K. παπαμυρτζῆς

Πρόεδρος
Μανὸς Νολαέης.
Ἀντιπρόεδρος

Προβλεπόμενος τῇ ἐκδόσει
τῆς παρῆς.
Δὲς. Παπαμυρτζῆς

Αντιστάσεις

2. Q. *Macgregoria*? *H. Masala*. *Sp. of kuzgishu*. *and d'ca g'v'v's*.

⁹ ~~18~~ ¹⁰ ~~19~~ ¹¹ ~~20~~ ¹² ~~21~~ ¹³ ~~22~~ ¹⁴ ~~23~~ ¹⁵ ~~24~~ ¹⁶ ~~25~~ ¹⁷ ~~26~~ ¹⁸ ~~27~~ ¹⁹ ~~28~~ ²⁰ ~~29~~ ²¹ ~~30~~ ²² ~~31~~ ²³ ~~32~~ ²⁴ ~~33~~ ²⁵ ~~34~~ ²⁶ ~~35~~ ²⁷ ~~36~~ ²⁸ ~~37~~ ²⁹ ~~38~~ ³⁰ ~~39~~ ³¹ ~~40~~ ³² ~~41~~ ³³ ~~42~~ ³⁴ ~~43~~ ³⁵ ~~44~~ ³⁶ ~~45~~ ³⁷ ~~46~~ ³⁸ ~~47~~ ³⁹ ~~48~~ ⁴⁰ ~~49~~ ⁴¹ ~~50~~ ⁴² ~~51~~ ⁴³ ~~52~~ ⁴⁴ ~~53~~ ⁴⁵ ~~54~~ ⁴⁶ ~~55~~ ⁴⁷ ~~56~~ ⁴⁸ ~~57~~ ⁴⁹ ~~58~~ ⁵⁰ ~~59~~ ⁵¹ ~~60~~ ⁵² ~~61~~ ⁵³ ~~62~~ ⁵⁴ ~~63~~ ⁵⁵ ~~64~~ ⁵⁶ ~~65~~ ⁵⁷ ~~66~~ ⁵⁸ ~~67~~ ⁵⁹ ~~68~~ ⁶⁰ ~~69~~ ⁶¹ ~~70~~ ⁶² ~~71~~ ⁶³ ~~72~~ ⁶⁴ ~~73~~ ⁶⁵ ~~74~~ ⁶⁶ ~~75~~ ⁶⁷ ~~76~~ ⁶⁸ ~~77~~ ⁶⁹ ~~78~~ ⁷⁰ ~~79~~ ⁷¹ ~~80~~ ⁷² ~~81~~ ⁷³ ~~82~~ ⁷⁴ ~~83~~ ⁷⁵ ~~84~~ ⁷⁶ ~~85~~ ⁷⁷ ~~86~~ ⁷⁸ ~~87~~ ⁷⁹ ~~88~~ ⁸⁰ ~~89~~ ⁸¹ ~~90~~ ⁸² ~~91~~ ⁸³ ~~92~~ ⁸⁴ ~~93~~ ⁸⁵ ~~94~~ ⁸⁶ ~~95~~ ⁸⁷ ~~96~~ ⁸⁸ ~~97~~ ⁸⁹ ~~98~~ ⁹⁰ ~~99~~ ⁹¹ ~~100~~ ⁹² ~~101~~ ⁹³ ~~102~~ ⁹⁴ ~~103~~ ⁹⁵ ~~104~~ ⁹⁶ ~~105~~ ⁹⁷ ~~106~~ ⁹⁸ ~~107~~ ⁹⁹ ~~108~~ ¹⁰⁰ ~~109~~ ¹⁰¹ ~~110~~ ¹⁰² ~~111~~ ¹⁰³ ~~112~~ ¹⁰⁴ ~~113~~ ¹⁰⁵ ~~114~~ ¹⁰⁶ ~~115~~ ¹⁰⁷ ~~116~~ ¹⁰⁸ ~~117~~ ¹⁰⁹ ~~118~~ ¹¹⁰ ~~119~~ ¹¹¹ ~~120~~ ¹¹² ~~121~~ ¹¹³ ~~122~~ ¹¹⁴ ~~123~~ ¹¹⁵ ~~124~~ ¹¹⁶ ~~125~~ ¹¹⁷ ~~126~~ ¹¹⁸ ~~127~~ ¹¹⁹ ~~128~~ ¹²⁰ ~~129~~ ¹²¹ ~~130~~ ¹²² ~~131~~ ¹²³ ~~132~~ ¹²⁴ ~~133~~ ¹²⁵ ~~134~~ ¹²⁶ ~~135~~ ¹²⁷ ~~136~~ ¹²⁸ ~~137~~ ¹²⁹ ~~138~~ ¹³⁰ ~~139~~ ¹³¹ ~~140~~ ¹³² ~~141~~ ¹³³ ~~142~~ ¹³⁴ ~~143~~ ¹³⁵ ~~144~~ ¹³⁶ ~~145~~ ¹³⁷ ~~146~~ ¹³⁸ ~~147~~ ¹³⁹ ~~148~~ ¹⁴⁰ ~~149~~ ¹⁴¹ ~~150~~ ¹⁴² ~~151~~ ¹⁴³ ~~152~~ ¹⁴⁴ ~~153~~ ¹⁴⁵ ~~154~~ ¹⁴⁶ ~~155~~ ¹⁴⁷ ~~156~~ ¹⁴⁸ ~~157~~ ¹⁴⁹ ~~158~~ ¹⁵⁰ ~~159~~ ¹⁵¹ ~~160~~ ¹⁵² ~~161~~ ¹⁵³ ~~162~~ ¹⁵⁴ ~~163~~ ¹⁵⁵ ~~164~~ ¹⁵⁶ ~~165~~ ¹⁵⁷ ~~166~~ ¹⁵⁸ ~~167~~ ¹⁵⁹ ~~168~~ ¹⁶⁰ ~~169~~ ¹⁶¹ ~~170~~ ¹⁶² ~~171~~ ¹⁶³ ~~172~~ ¹⁶⁴ ~~173~~ ¹⁶⁵ ~~174~~ ¹⁶⁶ ~~175~~ ¹⁶⁷ ~~176~~ ¹⁶⁸ ~~177~~ ¹⁶⁹ ~~178~~ ¹⁷⁰ ~~179~~ ¹⁷¹ ~~180~~ ¹⁷² ~~181~~ ¹⁷³ ~~182~~ ¹⁷⁴ ~~183~~ ¹⁷⁵ ~~184~~ ¹⁷⁶ ~~185~~ ¹⁷⁷ ~~186~~ ¹⁷⁸ ~~187~~ ¹⁷⁹ ~~188~~ ¹⁸⁰ ~~189~~ ¹⁸¹ ~~190~~ ¹⁸² ~~191~~ ¹⁸³ ~~192~~ ¹⁸⁴ ~~193~~ ¹⁸⁵ ~~194~~ ¹⁸⁶ ~~195~~ ¹⁸⁷ ~~196~~ ¹⁸⁸ ~~197~~ ¹⁸⁹ ~~198~~ ¹⁹⁰ ~~199~~ ¹⁹¹ ~~200~~ ¹⁹² ~~201~~ ¹⁹³ ~~202~~ ¹⁹⁴ ~~203~~ ¹⁹⁵ ~~204~~ ¹⁹⁶ ~~205~~ ¹⁹⁷ ~~206~~ ¹⁹⁸ ~~207~~ ¹⁹⁹ ~~208~~ ²⁰⁰ ~~209~~ ²⁰¹ ~~210~~ ²⁰² ~~211~~ ²⁰³ ~~212~~ ²⁰⁴ ~~213~~ ²⁰⁵ ~~214~~ ²⁰⁶ ~~215~~ ²⁰⁷ ~~216~~ ²⁰⁸ ~~217~~ ²⁰⁹ ~~218~~ ²¹⁰ ~~219~~ ²¹¹ ~~220~~ ²¹² ~~221~~ ²¹³ ~~222~~ ²¹⁴ ~~223~~ ²¹⁵ ~~224~~ ²¹⁶ ~~225~~ ²¹⁷ ~~226~~ ²¹⁸ ~~227~~ ²¹⁹ ~~228~~ ²²⁰ ~~229~~ ²²¹ ~~230~~ ²²² ~~231~~ ²²³ ~~232~~ ²²⁴ ~~233~~ ²²⁵ ~~234~~ ²²⁶ ~~235~~ ²²⁷ ~~236~~ ²²⁸ ~~237~~ ²²⁹ ~~238~~ ²³⁰ ~~239~~ ²³¹ ~~240~~ ²³² ~~241~~ ²³³ ~~242~~ ²³⁴ ~~243~~ ²³⁵ ~~244~~ ²³⁶ ~~245~~ ²³⁷ ~~246~~ ²³⁸ ~~247~~ ²³⁹ ~~248~~ ²⁴⁰ ~~249~~ ²⁴¹ ~~250~~ ²⁴² ~~251~~ ²⁴³ ~~252~~ ²⁴⁴ ~~253~~ ²⁴⁵ ~~254~~ <

¹⁰ St. Ypolita ²¹ St. Ypolita ²³ St. Ypolita ²⁵ St. Ypolita ²⁷ St. Ypolita

22. *H. hypoleuca* 23. *H. hypoleuca* 24. *H. hypoleuca* 25. *H. hypoleuca* 26. *H. hypoleuca* 27. *H. hypoleuca* 28. *H. hypoleuca* 29. *H. hypoleuca* 30. *H. hypoleuca*

^{12.} F. Diebrich.

25. *Stegomyia* *tritaenaria*

W. C. C. C. C. C.

13. ~~Зрелища~~

26. H. Koppin

62. β²7 Agglutinin

14. B. subsp. n.:

27. *Pyrausta* *Pyrausta*

42. Santo Domingo

452 zur Tapferung

[illegible]

11. N. $\frac{1}{2}$ of new paper

16. Худяков's

19: 4/2/23

22. *Simulium: quadriceps*

V. Kopylov

7. English and Dutch

26. *Chamaea*

46. *Aspias nigra*

$\frac{1}{2} - \frac{1}{2} = 0$

St. Zhang, Shu jin

Wm. G. L. H. H. H.

N. Angeritz

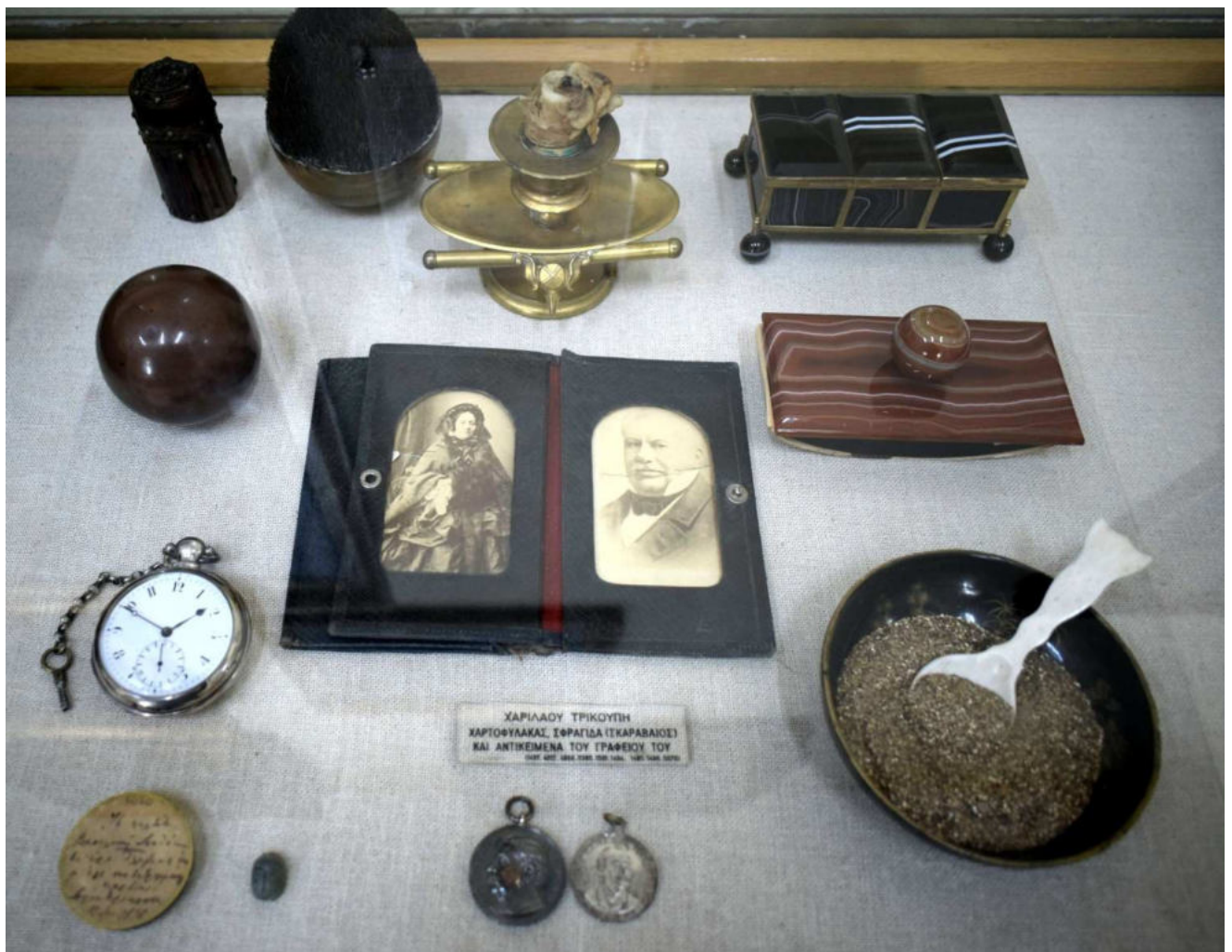
Beethoven's Day

Disposizioni

Вакханусъ

20. 2-10-1919

ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ
ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΑΣ, ΡΟΛΟΤ, ΣΦΡΑΓΙΔΑ,
ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ, ΓΥΑΛΙΑ, ΜΑΝΙΚΕΤΟΚΟΥΜΠΙ
(1885)

GEORGE A.
EDMONDS JUN. EDMONDS
GREEN TREE HATFIELD
OCTOBER 1871 - 1872

Κ Γεώργιος Α΄, Βασιλεύς των Ελλήνων

Γεννήθηκε το 1845 και βασίλευσε από το 1864. Δολοφονήθηκε το 1913 στη Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων.

Ελαιογραφία του Γ. Ιακωβίδη, 1914

Κ George I, King of the Hellenes

Born in 1845, his reign began in 1864. He was assassinated in 1913 in Salonica during the Balkan Wars.

Oil painting by G. Iakovidis, 1914

(4385)

↓ Το γραφείο του Χαριλάου Τρικούπη

Προσωπικά αντικείμενα του Χαριλάου Τρικούπη και το γραφείο στο οποίο εργαζόταν για 40 χρόνια.

↓ Charilaos Trikoupis' desk

Personal belongings of Charilaos Trikoupis and the desk he used for 40 years.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΦΕΡΕ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ
ΟΤΑΝ ΙΚΟΤΟΡΗΚΕ ΤΟ 1984 ΣΤΗ ΣΤΑΤΙΣΤΑ
(ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΛΑΣ) (ΣΦΡ. 1982.5000)

Κ Παύλος Μελάς

Νεαρός έλληνας αξιωματικός, γόνος ιστορικής οικογένειας. Συγκρότησε την πρώτη ένοπλη αντάρτικη ελληνική ομάδα στη Μακεδονία. Σκοτώθηκε σε ενέδρα του τουρκικού στρατού στη Στάτιστα στις 13 Οκτωβρίου 1904 και αναδείχθηκε σε σύμβολο του Μακεδονικού Αγώνα (1870-1904).

Ελαιογραφία Γ. Ιακωβίδη

Κ Pavlos Melas

Young officer in the Greek army, descended from a historic family. He formed the first Greek guerrilla group in Macedonia. He was killed in an ambush by the Turkish army on October 13th 1904, in the village of Statista, and became a symbol of the Macedonian Struggle (1870-1904).

Oil painting by G. Iakovidis

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ (1912-1913)

Το 1908 η εκδήλωση του κινήματος των Νεότουρκων στην Οθωμανική Αυτοκρατορία εξέθρεψε προσδοκίες στις υπόδουλες εθνότητες για ισότιμη μεταχείριση. Παρά τις υποσχέσεις όμως η καταπίεση αυξήθηκε. Τα βαλκανικά κράτη, πληθυσμοί των οποίων παρέμεναν ακόμη υπόδουλοι, οδηγήθηκαν σε συμμαχία, παραμερίζοντας τις μεταξύ τους αντιθέσεις.

Η άρνηση της Πύλης να δεχθεί τα αιτήματα των βαλκανικών συμμάχων (Ελλάδα - Σερβία - Μαυροβούνιο - Βουλγαρία) για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις υπέρ των ομοεθνών τους οδήγησε στον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο (Οκτώβριος 1912). Κατά τη διάρκειά του η εξέλιξη των πολεμικών επιχειρήσεων ξεπέρασε κάθε αισιόδοξη πρόβλεψη αναγκάζοντας την Τουρκία να συνθηκολογήσει. Η τελική συνθήκη που επιβεβαίωνε τη νίκη των συμμάχων υπογράφηκε στο Λονδίνο (17.5.1913).

Σύντομα όμως ο ανταγωνισμός μεταξύ των βαλκανικών συμμάχων για τη διανομή των απελευθερωμένων εδαφών οδήγησαν σε νέα σύρραξη (Ιούνιος 1913), αυτή τη φορά μεταξύ των συμμάχων (Ελλάδα - Σερβία - Ρουμανία εναντίον της Βουλγαρίας). Ο Β΄ Βαλκανικός Πόλεμος έληξε με ήττα της Βουλγαρίας και οδήγησε στην υπογραφή της συνθήκης του Βουκουρεστίου (28.7.1913).

Για την Ελλάδα τα εθνικά κέρδη ήταν μεγάλα, αφού με την απελευθέρωση της Κρήτης, της Μακεδονίας, της Ηπείρου και των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου η χώρα διπλασιάστηκε σχεδόν σε έκταση και πληθυσμό.

Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (1914-1918)

Ο αποικιακός ανταγωνισμός των ευρωπαϊκών δυνάμεων οδήγησε το 1914 στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Δύο ήταν οι συνασπισμοί που συγκροτήθηκαν: οι *Κεντρικές Αυτοκρατορίες* - Γερμανία, Αυστροουγγαρία - και η *Τριπλή ή Εγκάρδια Συνεννόηση* - Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία (*Entente Cordiale*).

Στην Ελλάδα η στάση που έπρεπε να τηρήσει η χώρα έγινε αντικείμενο έντονης αντιπαράθεσης που επέφερε το Διχασμό. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος υποστήριζε την ουδετερότητα, ενώ ο πρωθυπουργός Ελ.Βενιζέλος την σύμπραξη της χώρας με τους συμμάχους. Τελικά το 1917 η Ελλάδα εισήλθε στον πόλεμο με την Entente που υπήρξε και ο νικητής του πολέμου και αποκόμισε σημαντικά εθνικά κέρδη. Με τη συνθήκη του Νεϊγύ (Νοέμ.1919) απέκτησε τη Δυτική Θράκη, ενώ με τη συνθήκη των Σεβρών (Αύγ.1920) της παραχωρήθηκε η Ανατολική Θράκη και αναγνωρίστηκε η παρουσία της Ελλάδας στη Μικρά Ασία. Έτσι το σύνολο σχεδόν του υπόδουλου ελληνισμού ενσωματωνόταν στον εθνικό κορμό, γεγονός που αποτελούσε βασική εθνική επιδίωξη (*Μεγάλη Ιδέα*).

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ (1919-1922)

Το 1919, στα πλαίσια συμμαχικής εντολής, η Ελλάδα απέστειλε στρατό στην περιοχή της Σμύρνης. Το γεγονός αυτό όξυνε τον τουρκικό εθνικισμό (Κίνημα Κεμάλ Ατατούρκ). Στην πολεμική αντιπαράθεση που ακολούθησε οι Έλληνες, παρά τις αρχικές επιτυχίες, εγκαταλελειμμένοι από τους συμμάχους ηπήθησαν (Αύγ.1922) με συνέπεια τον ξεριζωμό του μικρασιατικού ελληνισμού (Καταστροφή Σμύρνης). Με τη συνθήκη της Λωζάννης (Νοέμ. 1923) ορίστηκε το νέο συνοριακό καθεστώς Ελλάδος-Τουρκίας και αποφασίστηκε η υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών με εξαίρεση τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου, καθώς και τους μουσουλμάνους της δυτικής Θράκης.

→ Θρόνος σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ Β΄

Προέρχεται από τη βίλα Αλλατίνι στη Θεσσαλονίκη, όπου παρέμεινε φυλακισμένος ο σουλτάνος (1876-1909) μετά την επανάσταση των Νεοτούρκων.

Η επανάσταση των Νεοτούρκων κατά της απολυταρχίας του σουλτάνου αρχικά έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τους μειονοτικούς οθωμανούς υπηκόους. Γρήγορα όμως οι ελπίδες για ισονομία και ειρηνική συμβίωση των λαών της αυτοκρατορίας διαψεύστηκαν.

→ Throne of Sultan Abdul Hamid II

The throne belonged to Villa Allatini in Thessaloniki, where the Sultan (1876-1909) was in prison, after the *Young Turks* Revolution.

The Ottoman ethnic minorities accepted with enthusiasm the *Young Turks* Revolution against the authoritarianism of the Sultan. Soon, however, their hopes for equity and peaceful living together of all nations in the Ottoman Empire were dashed.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΜΙΤΡΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (1867-1922), ΗΓΕΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΚΤΙΚΟΥ ΚΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ. Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΡΗΚΕ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΟΧΛΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1922).

THE MITRE OF THE METROPOLITAN OF SMYRNA CHRISOSTOMOS (1867-1922), AN IMPORTANT FIGURE FOR HELLENISM IN MINOR ASIA. HE WAS KILLED UNDER TORTURE BY THE TURKS DURING THE DESTRUCTION OF SMYRNA (SEPTEMBER 1922).

↓ Τουρκικά λάφυρα από τη μάχη του Μπιζανίου

↓ Turkish war spoils from the battle of Bizani

(2671, 4057, 4061, 5374, 5398, 5468)

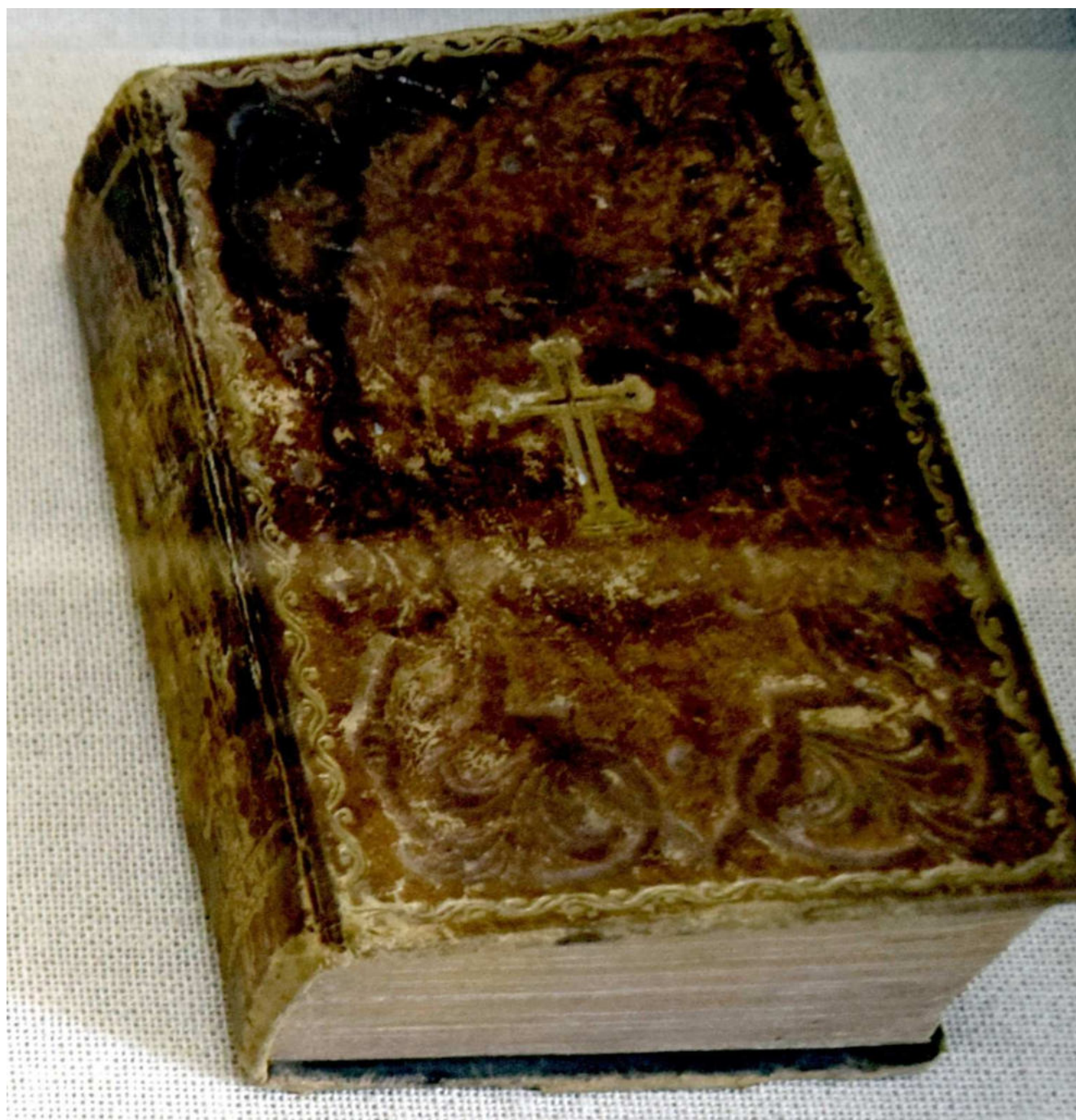
ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ "ΦΕΤΙΧ ΜΠΟΥΛΑΝΤ."
Υ. ΒΥΘΙΣΤΗΚΕ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 1912 ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΠΟ ΤΟ "ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟ 11" ΜΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΤΟ Ν. ΒΟΤΣΗ
(8590)

ΚΙΟΥ Ι. Πατριάρχης
(4187, 4170)

ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΣΦΡΑΓΙΔΑ, ΕΠΩΜΙΔΕΣ, ΡΟΛΟΙ

12. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕ LEGO

Δύο χρόνια έκανε η “LEGO” να κατασκευάσει τα εκατοντάδες καλούπια των Αγωνιστών, των Πλοίων, των Μαχών, των Οχυρών και των Χωριών της εποχής εκείνης! Το αποτέλεσμα είναι καταπληκτικό και μοναδικό! Όλα τα παιδάκια του κόσμου έμαθαν για την Ελληνική Επανάσταση.... Αξίζουν συγχαρητήρια και στη “LEGO” για το έργο της, και στο Μουσείο για την προβολή και την προστασία του!!!

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

(Ραμαβούνι Μεσσηνίας, 1770-Αθήνα, 1843)

Μέλος οικογένειας κλεφτών, υπήρξε αναμφισβήτητα η εξέχουσα φυσιογνωμία της Ελληνικής Επανάστασης. Η επαναστατική του δράση ξεκίνησε πριν από την έναρξη του Αγώνα. Υπηρέτησε στο Σύνταγμα του Ελαφρού Ελληνικού Πεζικού του αγγλικού στρατού στα Επτάνησα, όπου είχε καταφύγει διωκόμενος. Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Στο ενεργητικό του συγκαταλέγονται νικηφόρες επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως η άλωση της Τριπολιτσάς (1821), η καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (1822), κ.ά. Ενεπλάκη στον εμφύλιο και φυλακίστηκε. Οι επιτυχίες του Ιμπραήμ ωστόσο υποχρέωσαν την κυβέρνηση να τον ελευθερώσει και να τον ορίσει Αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου.

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

(Κωνσταντινούπολη, 1771-Σπέτσες, 1825)

Ο πατέρας της είχε λάβει μέρος στα ορλοφικά, ενώ οι δύο σύζυγοί της σκοτώθηκαν σε συμπλοκές με πειρατές. Κάτοχος μεγάλης συζυγικής περιουσίας, επιδόθηκε σε εμπορικές επιχειρήσεις, κατορθώνοντας να την αυξήσει. Με την κήρυξη της Επανάστασης στις Σπέτσες, διέθεσε τα πλοία της και όλη της την περιουσία για τον Αγώνα. Ελαβε μέρος σε πολεμικές επιχειρήσεις, όπως στην πολιορκία του Ναυπλίου και της Μονεμβασίας, και συνέβαλλε στον ανεφοδιασμό των ελληνικών δυνάμεων. Στον εμφύλιο πόλεμο δεν έλαβε ενεργό ρόλο. Αποκλείστηκε από την κυβέρνηση Κουντουριώτη στις Σπέτσες, όπου παρέμεινε άπραγη.

Διονύσιος Ρώμας
(Ζάκυνθος, 1771-1857)

Αριστοκρατικής καταγωγής, σπούδασε νομικά στην Πάδοβα και διέτέλεσε πρόξενος της Βενετίας στον Μοριά και στη Ρούμελη, μέλος της επιτροπής ψήφισης του Επτανησιακού Συντάγματος, πρύτανης της Κέρκυρας, γερουσιαστής. Υπήρξε ιδρυτής της τεκτονικής στοάς Ζακύνθου. Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και συνεργάστηκε με τον Κολοκοτρώνη στην προετοιμασία της Επανάστασης. Ίδρυσε την Επιτροπή Ζακύνθου για την ενίσχυση του Αγώνα, στον οποίο διέθεσε αρκετή από την περιουσία του.

Ανδρέας Λόντος

(Αίγιο, 1786-Αθήνα, 1845)

Γόνος οικογένειας προυχόντων και προεστός. Μυήθηκε στην Φιλική Εταιρεία και κήρυξε την Επανάσταση στο Αίγιο. Πολέμησε επικεφαλής δικού του σώματος, φέροντας αυτοσχέδια κόκκινη σημαία με μαύρο σταυρό. Διαφωνούσε με τον κυβερνήτη Καποδίστρια. Ωστόσο αποδοκίμασε τη δολοφονία του. Επί Όθωνα, υπηρέτησε ως συνταγματάρχης και στρατιωτικός επιθεωρητής. Πρωτοστάτησε στην Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843. Ως οπαδός του Αγγλικού κόμματος, μετά την άνοδο του Ιωάννη Κωλέττη, έχασε όλα του τα αξιώματα. Πικραμένος και με οικονομικά προβλήματα, έθεσε τέλος στη ζωή του.

Andreas Londos

(Aigio, 1786-Athens, 1845)

He was from a wealthy family of primates. He was initiated into Filiki Eteria and declared the Revolution in Aigio. He fought with his own men, carrying an improvised red flag with a black cross. He disagreed with the Governor Ioannis Kapodistrias, however he condemned his assassination. During the reign of King Otto, Londos served as a colonel and a military inspector. He was one of the leaders of the 3 September 1843 Revolution. He lost his position and offices, when Ioannis Kolettis rose to power, because he was a supporter of the English party. Londos ended his life, due to bitterness and financial problems.

Η καπετάνισσα Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα.
Σχεδιασμός-εκτέλεση διοράματος Άγγελος Γιακουμάτος

Captain Laskarina Bouboulina.
Diorama by Angelo Giakoumatos

**Ο Κωνσταντίνος Κανάρης πυρπολεί την
τουρκική ναυαρχίδα στη Χίο.**

Σχεδιασμός- εκτέλεση διοράματος Άγγελος Γιακουμάτος

**Konstantinos Kanaris burning down the flagship
of the Ottoman fleet at Chios.**

Diorama by Angelo Giakoumatos

**Ιαχμούτ Αλή πασάς Δράμαλης
(Δράμα, 1780-Κόρινθος, 1822)**

Γάρη στις ικανότητές του, αναρριχήθηκε σε υψηλά αξιώματα, όπως του πασά της Δράμας και του βαλή της Λάρισας. Το 1820 συμμετείχε στην εκστρατεία κατά του Αλή πασά και το επόμενο έτος κατέπνιξε την Επανάσταση στα Άγραφα και στο Πήλιο. Το καλοκαίρι του 1822, ξεκίνησε με πολυάριθμο στρατό από τη Λάρισα για να καταστείλει την εξέγερση στην Πελοπόννησο. Η στρατιά του εγκλωβίστηκε στον αργολικό κάμπο και, στην προσπάθεια υποχώρησης, αποδεκατίστηκε στα στενά των Δερβενακίων. Ο ίδιος κατόρθωσε να φτάσει στην Κόρινθο, όπου πέθανε από τη λύπη του ή από τύφο.

Το τέλος του Αλή πασά των Ιωαννίνων

Από το 1812 και μετά, διάφοροι εχθροί του Αλή πασά τοποθετήθηκαν σε καίριες θέσεις. Η απόπειρα δολοφονίας του Ισμαήλ Πασόμπεη (Μάρτιος 1820) από άνδρες του Αλή πασά οδήγησε στην οριστική ρήξη του με τον σουλτάνο. Τον Ιούλιο του 1820 ο σουλτανικός στρατός, με επικεφαλής τον Ισμαήλ Πασόμπεη, επιτίθεται στις δυνάμεις του Αλή πασά. Εκείνος, βλέποντας ότι χάνει περιοχές που βρίσκονταν υπό τον έλεγχό του και συμμάχους, ταμπουρώθηκε στο κάστρο των Ιωαννίνων. Αν και ο στρατός του Ισμαήλ πασά πολιορκούσε το κάστρο για αρκετό καιρό, δεν κατάφερε να το εκπορθήσει. Τον Ιανουάριο του 1821 η Πύλη, αντιλαμβανόμενη τη δυσκολία να νικήσει τον Αλή, διόρισε επικεφαλής τον Χουρσίτ πασά, διοικητή την περίοδο εκείνη του Μοριά. Πιεζόμενος μετά από πολύμηνη πολιορκία, ο Αλή δήλωσε ότι θα παραδινόταν, αν του παραχωρούνταν φερμάνι που θα του εξασφάλιζε αμνηστία, και αποχώρησε για τη μονή του Αγίου Παντελεήμονα στο νησί των Ιωαννίνων. Εκεί, θα βρει τον θάνατο στις 24 Ιανουαρίου 1822.

The end of Ali Pasha of Ioannina

Various enemies of Ali Pasha were placed in key positions, after 1812. When his men attempted to assassinate Ismail Paso Bey (March 1820), the conflict with the Sultan worsened. As a result, in July 1820, Ismail Paso Bey led the Sultan's forces against Ali Pasha. Ali, seeing he was losing areas, which used to be under his control, and allies, retreated to Ioannina castle and defended himself from there. Although Ismail's forces besieged the castle for a long time, they were unable to capture it. In January 1821, the Sublime Porte realizing that it would be challenging to defeat Ali Pasha, gave the mission to Hurshid Pasha, who was the Governor of Morea (Peloponnese) at the time. After months of being under siege, Ali Pasha agreed to surrender, but only if he was granted amnesty by a firman. Then, he left and went to Saint Panteleimon Monastery on Ioannina Island. He was killed there, on January 24, 1822.

Η Έξοδος

Η Έξοδος αποφασίστηκε για τη νύχτα της 10ης Απριλίου 1826. Σημείο συνάντησης εκείνων όσοι επιζούσαν ορίστηκε το Μοναστήρι του Αγίου Συμεών. Εξακόσιοι περίπου ανήμποροι και πληγωμένοι αποφασίστηκε να παραμείνουν εντός των τειχών για ύστατη άμυνα και περήφανο θάνατο. Το σχέδιο της Εξόδου όμως έγινε γνωστό στους Τούρκους, που αντέδρασαν με σφοδρότητα. Χιλιάδες γυναικόπαιδα και αγωνιστές έχασαν τη ζωή τους. Χιλιάδες γυναίκες και παιδιά πουλήθηκαν στα σκλαβοπάζαρα της Κωνσταντινούπολης και της Αλεξάνδρειας. Οι Έλληνες, αλλά και οι Ευρωπαίοι φιλέλληνες συγκλονίστηκαν από τα φρικτά νέα. Μετά την πτώση του Μεσολογγίου το μέλλον διαγραφόταν ζοφερό και η Επανάσταση έμοιαζε να σβήνει. Το ηρωικό τέλος μετέτρεψε τη μεγαλύτερη ήττα σε νίκη. Κινητοποίησε το φιλελληνικό κίνημα υποστήριξης που κατέληξε στην από κοινού στρατιωτική και διπλωματική δράση Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας υπέρ των Ελλήνων στη Ναυμαχία του Ναυαρίνου. Το Μεσολόγγι, με την απέλπιδα Έξοδο των υπερασπιστών του τον Απρίλιο του 1826, ταυτίστηκε με την ελευθερία και την ευγενή αυτοθυσία.

Η εκστρατεία του Μοριά

Τον Ιούλιο του 1828 οι Μεγάλες Δυνάμεις αποφάσισαν την αποστολή στην Πελοπόννησο γαλλικού εκστρατευτικού σώματος, το οποίο θα επέβλεπε την απομάκρυνση των αιγυπτιακών στρατευμάτων στο πλαίσιο της Συνθήκης του Λονδίνου (1827). Τέλη Αύγουστου αποβιβάστηκαν στη Μεσσηνία 15.000 άνδρες, υπό τον στρατηγό Νικόλαο Ιωσήφ Μαιζόν. Τη στρατιωτική αποστολή ακολούθησε μία επιστημονική αποστολή, που προχώρησε στη χαρτογράφηση και στη διεξοδική μελέτη της περιοχής. Παράλληλα οι Γάλλοι επιδόθηκαν σε οχυρωματικά έργα και έργα οδοποιίας. Το μεγαλύτερο μέρος της αποστολής αποχώρησε τον Μάιο του 1829. Ωστόσο η γαλλική παρουσία στην Πελοπόννησο διατηρήθηκε μέχρι το 1833.

Η τελευταία πράξη

Ο Ιωάννης Καποδίστριας εργάστηκε συστηματικά για την οργάνωση του νέου κράτους. Φρόντισε για την κοπή εθνικού νομίσματος, την ίδρυση δικαστηρίων, την οργάνωση της εκπαίδευσης και την αναδιοργάνωση του στρατού. Το 1830 με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου η Ελλάδα αναγνωρίστηκε ως ανεξάρτητο κράτος. Ωστόσο η διαλλαξία και ο συγκεντρωτισμός του κυβερνήτη, τον έφεραν σε μετωπική σύγκρουση με ισχυρούς τοπικούς παράγοντες. Σημαντικό ρολό στις εξελίξεις έπαιξε και η δυσπιστία της Αγγλίας και της Γαλλίας προς το πρόσωπό του. Το 1831 εκδηλώθηκαν αντικυβερνητικά κινήματα και το χάσμα διευρύνθηκε. Στις 9 Οκτωβρίου στο Ναύπλιο, οι Κωνσταντίνος και Γεώργιος Μαυρομιχάλης τραυμάτισαν θανάσιμα τον Ιωάννη Καποδίστρια. Τη δολοφονία του ακολούθησε η παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων, οι οποίες ανακήρυξαν τον Όθωνα της Βαυαρίας «Βασιλιά της Ελλάδας» (1832).

Η Ελληνική Επανάσταση
με φιγούρες και διοράματα PLAYMOBIL

Οκτώβριος 2019 - Μάιος 2020

**Σχεδιασμός - κατασκευή
διοραμάτων**

Αγγελίδης Γιώργος
Βαγγόπουλος Ντένης
Γιακουμάτος Άγγελος
Φατή Βασιλική

**Σχεδιασμός - κατασκευή
μεμονωμένων φιγούρων**

Μυλωνάς Στέλιος

www.nhmuseum.gr • info@nhmuseum.gr

ΕΘΝΙΚΟ
ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Με τη στήριξη της

playmobil

Χορηγοί επικοινωνίας

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ασα *Teachmean*

for free

